

LIAHONA

LIAHONA

OP DE OMSLAG

Voorzijde: foto-illustrator: Craig Dimond.
Binnenzijde: foto-illustrator: Jerry Gams.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND

Fotograaf: Julie D. Awerkamp. Zie
'Angela Miller uit Council Bluffs (Iowa)',
blz. 2.

ZIE BLZ. 2

ARTIKELN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: WIE DENK JE DAT JE BENT? —
BOODSCHAP VOOR JONGEREN PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 14 DE NEIGING OM VOORTDUREND HET GOEDE TE DOEN
OUDERLING SPENCER J. CONDIE
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: ONZE SPIRITUALITEIT VERGROTEN DOOR VASTEN
EN BIDDEN
- 28 ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: 'EEN GETUIGENIS'
EEN HOGER GEZICHTSPUNT HUGO IBAÑEZ
IK DEED HET EXPERIMENT LYDIE ZEBO BAHIE
NIET ECHT ALLEEN KELLY A. HARWARD
- 34 DE PROFEET AAN HET WOORD
- 36 DE BESTE LEERKRACHTEN VAN ONZE KINDEREN WORDEN RONALD L. KNIGHTON
- 48 DE LIAHONA VAN JUNI 2001 GEBUIKEN

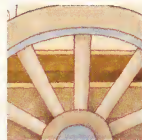
VOOR DE JONGEREN

- 8 VERVULLING VAN EEN PROFETIE JUAN CARLOS GÓMEZ FLÓREZ
- 10 'S MORGENS VROEG JANET THOMAS
- 22 VRAAG EN ANTWOORD: WAAROM ZOU IK ME DRUK MAKEN OP TIENDE
BETALEN?
- 26 REGEL OP REGEL: HET OFFER VAN DE HEILAND WAARDEREN
- 46 'BEDENK WIE JE BENT'

DE KINDERVRIEND

- 2 VRIENDSCHAP SLUITEN: ANGELA MILLER UIT COUNCIL BLUFFS (IOWA)
JULIE D. AWERKAMP
- 5 VEEL PLEZIER: DE HANDKAR LADEN
- 6 PARTICIPATIEPERIODE: WE KRIJGEN ZEGENINGEN ALS WE DE PROFEET VOLGEN
DIANE S. NICHOLS
- 8 ADVIES VAN DE PROFEET
- 10 VERHAAL: OP JACHT TIJDENS DE GEZINSAVOND JENNIFER JENSEN
- 12 VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT: JEZUS VERTELT HOE WE MOETEN
BIDDEN; DE DOCHTER VAN JAÍRUS WORDT OPGEWEKT UIT DE DOOD

ZIE DE KINDERVRIEND, BLZ. 5

ZIE BLZ. 10

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Road der Twielf:

Boyd K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Adjuur: Dennis B. Neuwander

Adviseurs: L. Lionel Kendrick, Yoshiki Kikuchi, John M. Madson

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Layborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood
Redactiewerker: Susan Barrett
Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Shari Cook
Vormgeving: Thomas S. Child, Randall J. Pison
Productie: Thomas S. Child, Randall J. Pison
Productie: Reginald J. Christensen, Karl A. Couch, Denise Kirby, Kelli Pratt, Rolland F. Sparks, Claudio E. Warner
Digitale vormgeving: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris T. Christensen

Verlating:

CPB Verleidersbureau
Herscheid 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Haldermann
Groeneweg 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratie: J. C. A. Kroon
Hengem 3
NL-5235 JW 's-Hertogenbosch
Telefoon/Fax: 073-6443685
E-mail: j.kroon@home.nl

Abonnementenprijzen:

Nederland: NLG 33,00 België: BEF 600,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart (België: startings-/overheidsinschrijvingformulier).

Suur bijdragen en vragen, anders dan voor de nubilel Kerknieuws naar: Liahona, Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar: CUB-Liahona-Map@ldschurch.org

De Liahona geen woord uit het Boek van Mormon dat 'bompa' of 'converteer' beaantwoordt wordt gepubliceerd in het Albaans, Amharisch, Armeens, Bulgaars, Cebeano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Est, Fins, Frans, Grieks, Hebreeuws, Hilgion, Hongaars, Indonees, Italiaans, Japans, Koreaans, Let, Litua, Malagassisch, Marshallaans, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoans, Slowaans, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjeggies, Vietnamees, Vlaams en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

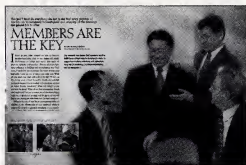
©2001 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

Juni 2001 Vol. 101 No. 6 LIAHONA USPS 311-480
Dirk (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable taxes. Periodicals postage paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #1604821)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

'DE LEDEN ZIJN DE SLEUTEL'

Ik wil mijn oprechte dank betuigen voor het geweldige artikel 'De leden zijn de sleutel' van ouderling M. Russell Ballard in de Liahona van september 2000. Dat artikel heeft elke wijk nodig. Het kan een bijzonder goed middel zijn om de leden te leren actief andere mensen over het evangelie te vertellen en nieuwe leden te begeleiden. Ik ben van plan om dit artikel te gebruiken bij de training van onze ringzendingen. Het is waar dat zendingswerk door leden essentieel is voor het vestigen en opbouwen van de kerk van de Heer.

Ruben N. Angeles

Wijk Legazpi 1

Ring Legazpi (Filipijnen)

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM GEEFT KRACHT

De Liahona is een zegen van onze hemelse Vader. Ik ben drie jaar lid van de kerk en heb nu twee jaar een abonnement. Ik spoor de leden van de kerk aan om zich erop te abonneren en te genieten van het geestelijk feest dat men in het tijdschrift kan vinden.

Het is een groot getuigenis voor mij dat mij sterkte in de worsteling van het dagelijks leven. De boodschap van het Eerste Presidium en andere artikelen geven mij leiding in mijn huisonderwijs en bij de voorbereiding van goede toespraken.

Eduardo E. Ortiz Pichúa

Gemeente El Bosque

District Sincelejo (Colombia)

GROTE VREUGDE

Ik hoorde in Cartagena (Colombia) voor het eerst van mijn bureu over de kerk. Ik kwam erachter hoe geweldig de kerk is, en ik weet dat het de ware kerk is. Ik woon nu in Bogotá, waar ik na mijn opleiding aan de politeschool naartoe verhuisd ben. Ik ben hier nu zes maanden, en ik heb nog maar een paar keer naar de kerk kunnen gaan, omdat ik niet vaak vrij heb in het weekend. Mijn vader heeft me echter een exemplaar van de Liahona gebracht, en daar dat geschenk heb ik grote vreugde gekregen. Hoewel mijn ouders geen lid zijn, weten ze dat de kerk erg belangrijk voor me is. Ik weet dat mijn hemelse Vader bij me is en mijn gebeden hoort.

Andrea Del Pilar Rojas

Gemeente El Socorro

District Cartagena-Los Alpes (Colombia)

HULP VOOR NIEUWE LEDEN

Ik ben nog maar kort lid van de kerk, en ik ben het enige lid in mijn familie. De Liahona heeft mij echt geholpen met alles wat ik wilde leren. Ik heb het tijdschrift altijd in mijn tas, zodat ik erin kan lezen. En ik weet dat de mensen die me erin zien lezen, er ook belang in stellen. De Liahona heeft mij enthousiast gemaakt over het evangelie.

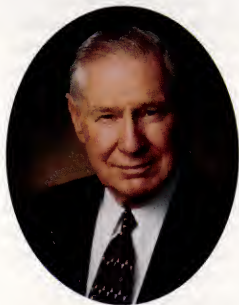
Giuliana Agüero Pareja

Wijk Zamacola

Ring Arequipa-Zamacola (Peru)

WIE DENK JE DAT JE BENT?

BOODSCHAP VOOR JONGEREN

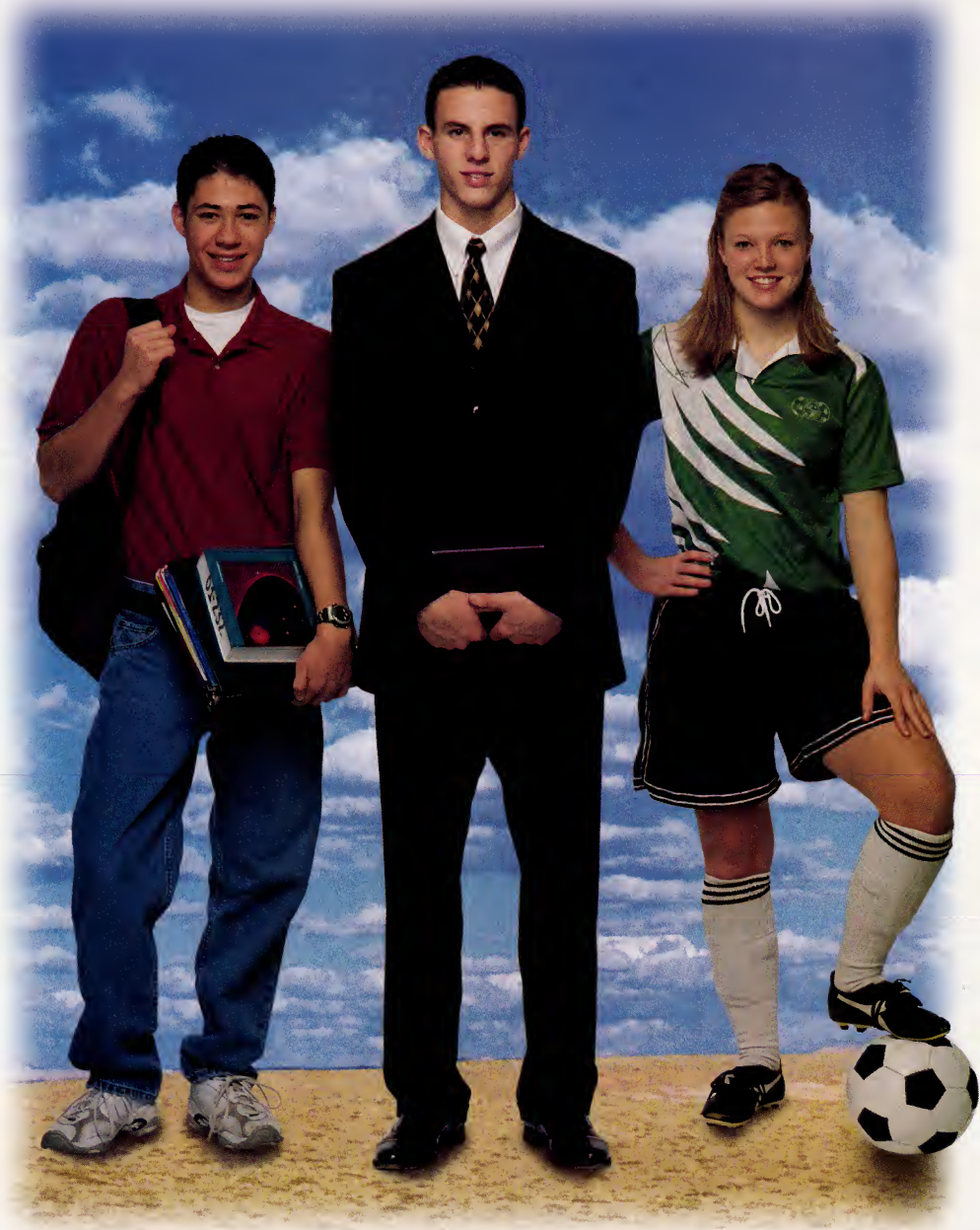
Als zoons en dochters van God, hebben wij de plicht om zoveel mogelijk van de ons door God gegeven talenten te ontwikkelen. Je zult gelukkiger zijn als je weet wie je bent, en je daar tevreden mee bent.

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik eer jullie, jonge mensen, als uitverkoren, bijzondere geesten die bewaard zijn om deel uit te maken van deze generatie. Jullie zullen met vallen en opstaan ontdekken wie je bent, en een plek in het leven verovert. Je hebt nieuwe, sterke gevoelens. Er staan jullie moeilijke situaties te wachten. Ik hoop dat je op de een of andere manier iets moois tot stand brengt en uitblinkt. Misschien is het je glimlach, je persoonlijkheid, of je vermogen om andere mensen op te beuren. Misschien ontdek je je talent als sportman, of als wetenschapper, computerspecialist, musicus, aannemer, kunstenaar, of in een van de vele honderden andere banen. Dat zal je enig aanzien geven. Misschien leidt dat ertoe dat je gaat nadenken over wie je werkelijk bent.

Dr. Fred Riley, een vooraanstaand maatschappelijk werker, heeft veel sportlieden behandeld die zichzelf meer als sportman zien dan als kind van God. Hij vertelt: 'Wat gebeurt er als ze geen basketbal kunnen spelen? Dan is hun zelfbeeld naar de maan.' Hun gevoel van eigenwaarde is gebaseerd op hun lichamelijke vaardigheden en niet op hun karakter. Veel mensen die

erkend worden als de besten van de wereld, zijn misschien niet eens zo op zichzelf gesteld. Sommige rijke en beroemde mensen zijn, hoewel ze grote talenten en capaciteiten hebben, onzeker en geven zich over aan drugs, alcohol of onzedelijkheid, en hun leven gaat naar de knoppen. In plaats van blij te zijn met wie zij zijn, raken ze ontevreden. Zij meten hun eigenwaarde uitsluitend naar hun talent en prestaties, in plaats van naar wie zij innerlijk zijn. Het is niet altijd waar dat je gelukkiger bent of meer op jezelf gesteld bent als je meer presteert.

Als zoon of dochter van God hebben wij de plicht om zoveel mogelijk van de ons door God gegeven talenten te ontwikkelen. We behoren ons allemaal in te zetten voor het bereiken van zinvolle doelen. We moeten vaardigheden aanleren en zorgen dat we een opleiding krijgen. Het is gelukkiger zijn als je weet wie je bent en daar tevreden mee bent.

Dus wie denk je dat je bent? Wie je *denkt* dat je bent en wie je *werkelijk* bent, kunnen twee verschillende versies van jezelf zijn. In het eeuwig perspectief behoren die twee versies met elkaar te versmelten. God kent je, en weet wat je kunt worden, omdat Hij je vanaf het begin kent, vanaf de tijd dat je zijn geestzoon of — dochter was. Wat je wordt, hangt in grote mate af van hoe je je aan rechtschapen beginselen houdt en goede werken doet.

Je vraagt je misschien af: 'Hoe leer ik mijzelf te zijn?' Ik heb vijf suggesties die misschien nuttig zijn.

1. VERANDER SLECHT GEDRAG

We moeten ons slechte gedrag veranderen. We moeten ons bekeren. Zoals Alma tegen zijn zoon Corianton zei: 'Goddeloosheid bracht nimmer geluk.'² Het is moeilijk om op jezelf gesteld te zijn, als je iets doet waarvan je weet dat het verkeerd is. De meesten van jullie hebben van je ouders en jeugdleiders geleerd wat goed gedrag is. Je hebt bovendien de Schriften en de brochure *Voor de kracht van de jeugd* om je te leiden.

Raak in je streven om je zelfbeeld vorm te geven niet verstrikt in vergelijkingen met idolen of met lichaams-typen die het imago van een macho of een babe hebben, maar die in werkelijkheid niet gepast zijn voor een zoon of dochter van onze liefhebbende hemelse Vader. Voor een meisje van zeventien werd haar figuur zo'n obsessie dat ze maaltijden begon over te slaan en er een eetstoornis aan over hield. Toen haar vader dit door

kreeg, stond hij erop dat ze een fatsoenlijke maaltijd at. Door die confrontatie kwam ze uiteindelijk bij zinnen. Ze schrijft:

'Mijn hele leven had ik al van alles gedaan voor anderen. De cijfers, de manieren, de onderscheidingen — alles voor hen, niets voor mijzelf. Dat met dat eten, dat afvallen, dat was *van mij* geworden. Het was een uiting van iets van mij en van *mijn* keuzen, en nu probeerde mijn vader me dat nog af te nemen ook!

'Toen ik die avond in bed lag te huilen en me dik lag te voelen, wist ik dat ik hulp nodig had. Ik wist dat ik mensen van wie ik hield, kwetste.

'Na een slapeloze nacht kwam ik tot de conclusie dat het niet mijn vader was aan wie ik een hekel had. Ik had een hekel aan MIJZELF! Ik beseftte dat ik mezelf niet in de hand had. Voor de eerste keer in mijn leven begreep ik dat dit *mijn* probleem was. Ik moest het heft in handen nemen — en dat niet aan de ziekte overlaten.

'Een en ander veranderde niet van de ene dag op de andere. In feite was het een lange weg naar genezing. Maar ik begon langzaam te genezen, met de hulp van vrienden en familie. Nu ik mijn ideale gewicht heb, ben ik helemaal opgehouden me te wegen. Ik blader ook niet meer door modetijdschriften — misschien ben ik niet "in", maar ik voel me prima!³

Ons 'prima' voelen wat onszelf betreft, draagt bij tot ons geluk en ons identiteitsgevoel.

Veranderen we ons slechte gedrag en wenden we ons tot de Heer, dan komen we in aanmerking voor het gezelschap van de Heilige Geest, die een verregaande uitwerking heeft op ons welzijn. Die grote gave krijgen we door een rechtschapen levenswijze, gehoorzaamheid aan Gods geboden, en dienstbaarheid aan andere mensen. Parley P. Pratt heeft het volgende geschreven over de gave van de Heilige Geest:

'Het brengt alle intellectuele vermogens tot leven, en vergroot en reinigt alle natuurlijke gevoelens van passie en liefde. (. .) Het inspireert deugdzzaamheid, vriendelijkheid, goedheid, zachtaardigheid, goedaardigheid en naastenliefde. (. .) Het stimuleert alle vermogens van de fysieke en intellectuele mens.'⁴

2. VERGEEF JEZELF EN ANDEREN

Vergeving maakt een belangrijk deel uit van slecht gedrag achter ons laten. Bij het aanbrengen van de nodige

veranderingen, moeten we onszelf vergeven. Maar het kan ook nodig zijn om anderen te vergeven die met ons het verkeerde pad op waren. Door vergeving kunnen we het slechte gedrag dat we aan het verzaken zijn, beter achter ons laten. In het Boek van Mormon staat hoe we kunnen weten dat we ons werkelijk van het slechte hebben afgewend en ons tot het goede gewend. Toen koning Benjamin zijn meesterlijke toespraak over Christus had gehouden, riepen de Nephieten eenstemmig:

'De Geest van de Heer, de Almachtige, (...) [heeft] een grote verandering in ons, of in ons hart, [...] teweeggebracht, zodat wij geen lust meer hebben om het kwade te doen, maar wel om voortdurend het goede te doen. (...)

'En het is het geloof in de dingen, die onze koning tot ons heeft gesproken, dat ons deze grote kennis heeft gegeven, waardoor wij ons met zulk een buitengewoon grote vreugde verblijden.¹⁵

Als we vreugde voelen en gemoedsrust hebben, zullen we weten wie we zijn, en ons overeenkomstig gedragen.

3. ONTWIKKEL ZELFVERTROUWEN DOOR GOEDE KEUZEN TE DOEN

Je begint nu belangrijke keuzen te doen. Keuzen hebben consequenties. In zekere mate hebben die keuzen niet alleen hun uitwerking op de rest van je leven, maar ook op de eeuwigheid. Bedenk, jonge vrienden, dat roem

en rijkdom niet noodzakelijkerwijs geluk inhouden. Het is veel beter om zelfvertrouwen te hebben en goed in je vel te zitten. Dat hangt af van je vermogen om het goede te kiezen. En het is ook belangrijk om ergens goed in te zijn.

Vorig jaar zijn in Sydney (Australië) de Olympische Spelen gehouden. Aan de verschillende olympische evenementen waren regels verbonden: hardlopers en zwimmers moesten in hun baan blijven, kogelstoters moesten binnen de cirkel op het speelveld blijven, worstelaars moesten op de mat blijven — anders zouden de sportlieden gediskwalificeerd worden. Bovendien was het gebruik van doping verboden.

Een jongeman uit Denver (Colorado) die een zilveren medaille had gewonnen, kreeg later de gouden medaille toegekend omdat de winnaar van het goud in zijn discipline gediskwalificeerd was wegens het gebruik van een verboden steroïde. In zijn reactie zei hij het volgende over het feit dat zijn ongelukkige mededinger de medaille was afgenomen:

'Ik heb medelijden met hem. Maar we krijgen allemaal de keus. (...) Hij heeft zijn keus gedaan, en ik heb mijn keus gedaan. (...)

'Ik geloof dat God over mij waakte. Ik geloof dat Hij over ons allemaal waakt. Ik heb erg veel geleerd van het verloop van deze kwestie. Ik heb eerst de kwelling van de verliezer gevoeld, en daarna de sensatie van de overwinning. Daar ben ik mentaal en geestelijk veel sterker door geworden.¹⁶

Wij groeien en ontwikkelen ons door goede keuzen te doen. We krijgen zelfvertrouwen als we dagelijks bidden, de avondmaalsdienst bijwonen, het woord van wijsheid onderhouden, onze ouders en priesterschapsleiders gehoorzamen, de Schriften lezen en onze lichamelijke begeerten beheersen.

Wenden we ons tot de Heer, dan komen we in aanmerking voor het gezelschap van de Heilige Geest, die een verregaande uitwerking heeft op ons welzijn.

Als we ons werkelijk prettig willen voelen, dan moeten we goede daden doen. Als we vriendelijk zijn voor anderen, vormen we ons karakter en gaan we meer op onze Vader in de hemel lijken.

kiezen tussen plezier hebben en een goed leven leiden.

Ieder van ons is geboren met natuurlijke 'geluks' hormonen. Als die gestimuleerd worden, geven ze krachtige chemische stoffen af in ons lichaam. Er zijn veel soorten. Sommige heten endorfinen. Over

4. DIEN ANDEREN

Als we ons werkelijk prettig willen voelen, dan moeten we goede daden doen. Als we vriendelijk zijn voor anderen, vormen we ons karakter en gaan we meer op onze Vader in de hemel lijken. De Heiland heeft ons geleerd: 'Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.'⁷ Geven wij blijk van onze liefde voor andere mensen, dan begrijpen wij op onze beurt beter hoeveel liefde de Heiland voor ons allen heeft, en begrijpen wij beter dat wij een kind van een liefhebbende hemelse Vader zijn. En we dienen af en toe te zien of we in de samenleving iets goeds kunnen doen. Een vooraanstaand psychiater heeft eens geschreven: 'We voelen ons prettig als we omgaan met andere mensen, en zij met ons, maar we voelen ons verdrietig als we niet met anderen omgaan en we eenzaam zijn. In elke samenleving is het pad naar een aanvaardbare identiteit betrokkenheid.'⁸ We kunnen veel voldoening vinden in hulp geven aan de armen, zieken, ouderen of andere mensen met bijzondere behoeften. Kijk eens om je heen: er zijn allerlei gelegenheden om dat te doen.

5. KIES VOOR GELUK

Het fundamenteelste waar de mens naar zoekt, is geluk. Wij kiezen allen ons eigen geluk. President Harold B. Lee (1899–1973) heeft gezegd: 'Geluk is niet afhankelijk van wat er buiten je om gebeurt, maar van wat er binnenin je gebeurt. Het wordt afgemeten door de geest waarmee je de problemen van het leven onder ogen ziet.'⁹ Het zal voor ieder van ons vaak nodig zijn om te

het algemeen geven endorfinen ons in tijden van pijn of leed een gevoel van welzijn. De medische wetenschap weet al heel lang dat onze houding en gevoel van welzijn een duidelijke uitwerking hebben op onze lichamelijke gezondheid. Op een bordje in een groot ziekenhuis staat: 'Lachen is gezond.' Glimlachen is goed voor de ziel.

Glimlachen geeft ons gelaat een glans die uitstraalt naar andere mensen. Vriendelijk zijn voor onze burens, mensen op school, in de kerk en op het werk is een prima manier om de Heer te tonen dat wij ons willen houden aan het verbond dat we bij onze doop hebben gesloten om 'elkanders lasten te dragen, zodat ze licht mogen zijn'.¹⁰ Ik kan vriendelijk zijn aanbevelen, omdat zoveel mensen verlegen of eenzaam zijn en een vriendelijk woord of een glimlach nodig hebben. Als we anderen opbeuren, veruimen we ons innerlijk. Het is tevens de manier van de Meester.¹¹ Net als Anna in *The King and I*, heb ik ondervonden dat het fluiten en zingen van een vrolijk deuntje mij kan opbeuren (vooral als ik alleen ben!).

Vele jaren geleden vertelde mijn vader ons over een boswandeling met zijn oude vriend, de rechter Bringham. De rechter zong onderweg zo hard dat hij al het wild afschrok. Maar mijn vader zei dat hij zo genoot van het gezang van de rechter dat het hem niet kon schelen dat hij geen dieren of vogels zag. Dus als we lachen, glimlachen, zingen, fluiten of lichaams oefeningen doen, lijken we ons beter te voelen. We vergeten onze zorgen, of we kunnen ze beter in perspectief zetten. Helpen we andere mensen, dan worden onze gelukshormonen gestimuleerd en leren we onszelf kennen.

Ik herinner me een onderzoek dat jaren geleden is uitgevoerd om vast te stellen door welke invloeden jonge mensen op het rechte en nauwe pad blijven. Er waren uiteraard enkele essentiële invloeden. Ze waren allemaal belangrijk. Het was onder meer de invloed van ouders, priesterschapsadviseurs, JV-adviseuses, scoutleiders en de omgang met leeftijdgenoten. Maar het verbaasde me dat er één uiterst belangrijke rode draad door dat hele onderzoek liep. Het was de overtuiging dat wij allen op een goede dag rekenschap voor ons gedrag zullen moeten afleggen tegenover de Heer. Velen geloofden: 'De poortwachter is de Heilige Israëls; daar heeft Hij geen dienst-knecht en er is geen andere weg, dan door de poort, want men kan Hem niet bedriegen, want Here God is zijn naam.'¹² Zij die een eeuwig perspectief hadden, bleken extra geestelijke kracht en vastberadenheid te hebben. Als we het gevoel hebben dat we persoonlijk rekenschap verschuldigd zijn aan de Heiland voor ons gedrag, ons rentmeesterschap, en wij daarop reageren, krijgen we grote geestelijke bescherming.

Ralph Waldo Emerson heeft een maatstaf gegeven om ons succes te meten. Hij heeft geschreven:

*Wat is succes?
Veel en vaak lachen;
Het respect van intelligente mensen
en de liefde van kinderen verdienen;
De waardering van oprechte critici verdienen
en het verraad van zogenaamde vrienden doorstaan;
Schoonheid waarderen;
Het beste zien in andere mensen;
De wereld een beetje beter achterlaten; hetzij door
een gezond kind, een tuin,
of een verbeterde sociale omstandigheid;
Weten dat ten minste één persoon
makkelijker heeft geleefd omdat u er was;
Dat houdt in dat u succes hebt gehad.*

Dus wie denk je dat je bent? De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Als de mens het karakter van God niet kan begrijpen, kan hij zichzelf niet begrijpen.'¹³ Weten wie je bent — wie je werkelijk bent — is nauw verbonden met God kennen, want je bent zijn kind. Als je de eenvoudige suggesties opvolgt die ik heb gegeven, kun je God beter leren kennen, en daardoor ook jezelf. Ik geloof in jullie,

dat je gehoorzaam en kloekmoedig zult zijn, en dat je de zegeningen van de Heer zult ontvangen in je streven om je identiteit als zijn uitverkoren zoon of dochter vast te stellen. □

NOTEN

1. Aangehaald door Sarah Jane Weaver in 'Developing a Healthy Self-Regard', *Church News*, 10 februari 1996, blz. 2.
2. Alma 41:10.
3. Gabriella Tortes, 'Gabby, You're Sooo Skinny', uit *Chicken Soup for the Teenage Soul: 101 Stories of Life, Love and Learning*, samengesteld door Jack Canfield, Mark Victor Hansen en Kimberly Kirberger (1997), blz. 234–35; cursivering in het origineel.
4. *Key to the Science of Theology*, 9e uitgave (1965), blz. 101.
5. Mosiah 5:2, 4.
6. Brandon Slay, aangehaald in 'U.S. Wrestler Savors Gold, Even Though It Came Late', *Deseret News*, 24 oktober 2000, blz. D3.
7. Matteüs 22:39.
8. Aangehaald in *The Teachings of Harold B. Lee*, onder redactie van Clyde J. Williams (1996), blz. 477.
9. 'A Sure Trumpet Sound: Quotations from President Lee', *Ensign*, februari 1974, blz. 78.
10. Mosiah 18:8.
11. Zie Lucas 6:31.
12. 2 Nephi 9:41.
13. *History of the Church*, deel 6, blz. 303.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Vanuit het eeuwig perspectief moeten we wij denken dat we zijn en wie we werkelijk zijn dezelfde worden.

2. Met de volgende suggesties kunnen we leren accepteren wie wij zijn:

- Verander slecht gedrag. Het is moeilijk om van onszelf te houden als we dingen doen waarvan we weten dat ze verkeerd zijn.

- Vergeef jezelf en anderen. Door die vergeving kun je gedrag dat je verzaakt, beter loslaten.

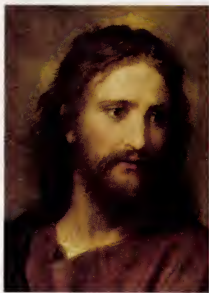
- Ontwikkel zelfvertrouwen door goede keuzen te doen. We hebben een prettig gevoel over onszelf als we het goede kiezen.

- Dien anderen. Anderen helpen geeft grote voldoening.
- Kies voor geluk. Als we lachen, glimlachen, zingen, fluiten of lichaams oefeningen doen, voelen we ons beter.

3. Weten wie wij werkelijk zijn, is nauw verbonden met God kennen, want wij zijn een kind van Hem.

VERVULLING VAN EEN PROFETIE

Juan Carlos Gómez Flórez

Toen ik vijftien was, kwam ik tot het besef dat enkele godsdienstige tradities die ik van mijn ouders had geleerd niet overeenstemden met wat ik in de Bijbel las. Ik besepte ook dat ik activiteiten die mijn tijd — en mijn jeugd — verspilden, achter me moest laten. Ik besloot niet meer iets te doen alleen omdat andere mensen het deden.

Ik kwam tot de conclusie dat ik moest gaan zoeken naar de ware kerk van de Heer. Gelukkig nodigde een collega van mijn moeder ons uit om op een zondag een dienst van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bij te wonen. Ik was zenuwachtig, maar dat veranderde toen ik het gebouw naderde. Er heerste een eerbiedige sfeer, en ik voelde een geest die mij gemoedsrust gaf. Die dag leerde ik in de kerk hoe ik moest bidden.

De daaropvolgende week kregen mijn moeder en ik de eerste zendelingenlessen van twee zendelingzusters, en een maand later lieten we ons dopen. Hoewel ik voor mijn doop niet alle leerstellingen van de kerk kende, had ik voldoende geloof om te weten dat de kerk waar is en om door de Geest een getuigenis te krijgen.

Ik weet zeker dat ik geen trouw lid van de kerk had kunnen blijven zonder de leden en leiders die mij de hand reikten, die mij hun vriendschap boden, en voor mij zorgden in moeilijke tijden. Ik weet niet wat er van mij geworden was als ik in mijn jeugd de waarheid en die fijne mensen niet gevonden had. Ik werd door hun voorbeeld gesterkt en werd erdoor geholpen om de moeilijke tijden te doorstaan die voor mij lagen.

Toen ik negentien werd, was ik in mijn tweede jaar van een studie informatica. Mijn ouders zeiden dat als ik

op zending ging, ze me na mijn terugkeer niet zouden helpen met mijn opleiding.

In die moeilijke periode waarin ik met een beslissing worstelde, las de president van de ringzending mij een tekst voor die ik nooit zal vergeten: 'Wie zijn kruis niet opneemt en achter Mij gaat, is Mij niet waardig' (Matteüs 10:38). Een andere

tekst raakte mij ook en droeg ertoe bij dat ik een keus kon doen: 'Een ieder, die huizen of broeders of zusters of vader of moeder of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om mijn naam, zal vele malen meer terugontvangen en het eeuwige leven erven' (Matteüs 19:29). Ik besloot de wil van God te doen en Hem twee jaar lang voltiijds te dienen.

Mijn zending was niet alleen de rijkste ervaring van mijn leven, het was een gebod van mijn hemelse Vader. Ondanks de moeilijkheden die altijd maar lijken op te doemen, weet ik dat de Heer een weg voor ons bereidt als Hij een gebod geeft (zie 1 Nephi 3:7).

Ik heb een zending vervuld in het zendingsgebied Cali (Colombia). In mijn eigen land het evangelie verkondigen, het land van mijn voorouders en familie, was niet alleen een van de grootste zegeningen van mijn zending, maar op mijn eigen bescheiden wijze vervulde ik er een profetie mee: 'Want ziet, de Here schenkt aan alle natieden [mensen] van hun eigen natie en taal om zijn woord te onderwijzen, ja, alles wat Hij in zijn wijsheid passend acht, dat zij dienen te hebben; daaraan zien wij, dat de Here in wijsheid raad geeft, volgens hetgeen recht en waar is' (Alma 29:8). Ik ben erg dankbaar dat ik zijn wijze raad heb gehoord en doorgegeven. □

Juan Carlos Gómez Flórez is lid van de wijk La Campiña, in de ring Bogotá-Suba (Colombia).

'Hij, die Mij vroeg zoekt, zal Mij vinden en niet worden verlaten' (LV 88:83).

's Morgens vroeg

Janet Thomas

De seminariecuristen van de wijk Phoenix Park in de ring Dublin (Ierland) maakten zich een beetje zorgen. Hun ringpresident en hun bisschop hadden hun iets nieuws voorgesteld. Wilden zij de eerste seminarieklas in Ierland worden die elke dag bijeenkwam — 's morgens vroeg.

Elaine O'Farrell (15) herinnert zich wat haar eerste reactie was: 'Ik dacht: als we elkaar elke dag zien, zullen we elkaar wel op de zenuwen gaan werken.' En natuurlijk was er een andere voor de hand liggende zorg. Pamela Fagan (15) legt uit: 'Ik zag niet in hoe ze me zo vroeg uit bed gingen krijgen.' Farris Bukhatwa (17) en Louise Byrne (17) woonden het verst weg. Het zou niet makkelijk zijn.

Maar niet iedereen maakte zich zorgen. Jenna Gallagher (15) vond het een goed idee. 'Ik had gehoord over ochtendseminarie in andere landen', zegt ze. 'Ik had er altijd van gedroomd om op die manier seminarie te volgen. Ik vond het fijn dat we dat gingen doen. Ik wist dat de Heer me zou zegenen als ik offers bracht.'

En toen begonnen er oplossingen te komen. Farris mocht 's morgens de auto van zijn ouders gebruiken, en kon Louise ophalen. Pamela was bereid om extra vroeg op te staan zodat ze op tijd met haar broer Derek mee kon. Elaine veranderde van gedachten en zei dat ze die mensen best elke dag wilde zien. Jenna was sowieso al blij dat ze het seminarie deed. Brett Crowther (18) en zijn

broer Brandt (16), de zoons van de zendingspresident, vonden het geweldig om elke dag bij andere jongeren van de kerk te zijn. En het mooiste was dat ze een geweldige leerkracht hadden: Rosemary Richmond.

DE ANTWOORDEN WETEN

Alle leerlingen in Ierland zijn verplicht om godsdienstlessen te volgen. Al gaan ze naar ochtendseminarie, leerlingen die lid zijn van onze kerk worden niet ontheven van hun verplichting om op school godsdienstlessen te volgen. Maar hun schriftstudie heeft zijn vruchten afgeworpen. Louise legt uit: 'We kregen Franciscaner monniken op school. Als ze vragen stelden, wezen ze naar mij en legden hun vinger op hun lippen alsof ze wilden zeggen: "Ssst, geen antwoord geven." Ze wisten dat ik de antwoorden wist.'

Elaine vertelt een soortgelijk verhaal over de godsdienstlessen. 'Als mijn leraar vroeg wat een bepaald woord betekende, zoals *verbond*, dan gaf ik antwoord', zegt ze. 'Hij wist dat ik altijd het antwoord wist, welke vraag hij ook stelde.'

Derek Fagan (17) blinkt zowel op school als in het seminarie uit. Hij schrijft dat toe aan iets wat er gebeurde vlak voordat hij zijn patriarchale zegen kreeg: 'We hadden het in het seminarie over patriarchale zegens gehad. Ik bad en vroeg of ik mijn zegen moest aanvragen. Onze ring had toen geen patriarch, maar drie dagen later

was er een nieuwe patriarch geroepen. Ik meende dat dit mijn antwoord was. Op dat moment besloot ik dat ik wist dat de kerk waar was en dat ik harder mijn best zou doen om het goede te doen en te kiezen. Mijn patriarchale zegen was geweldig. Ik heb hem altijd bij me.

Derek Fagan: 'We hadden het in het seminarie over patriarchale zegens gehad. Ik bad en vroeg of ik mijn zegen moest aanvragen. Onze ring had toen geen patriarch, maar drie dagen later was er een nieuwe patriarch geroepen. Ik meende dat dit mijn antwoord was.'

Farris Bukhatwa: 'Ik heb een getuigenis gekregen van het gebed en van de tiende. Ik bad over dingen die ik echt uit moest zoeken — en dan kreeg ik het antwoord in het seminarie.'

En sinds het ochtendseminarie is begonnen, is alles duidelijker. Zelfs op school leer ik nu erg snel.'

Derek was de eerste seminariecur-sist in Ierland die alle teksten van de tekstenbeheersing uit zijn hoofd had geleerd. Als extra opgave leerde hij ook nog het verslag van het eerste visioen uit de Geschiedenis van Joseph Smith uit het hoofd.

TOT BEKERING KOMEN

Brandt Crowther herinnert zich een voorval dat enkele maanden na de aankomst van zijn familie in Ierland plaatsvond: 'Ik had mijn hele leven lang bijna elke avond gebeden, maar op een avond bad ik oprecht om de Heer te vragen wat Hij wilde dat ik hier in Ierland deed. Ik moest zelf weten dat de kerk waar was. Ik kwam erachter dat God echt leeft en dat Hij mijn liefheeft. Ik heb begrip gekregen van wat Hij wilde dat ik deed. Sindsdien ben ik blij dat ik hier ben. Ik vind het fijn. Ik ben nu dichterbij de Heiland.'

Brandt vertelt welke dingen hij van de Heer onder meer moest doen: 'Ik moest elke dag in de Schriften lezen, elke avond bidden, en de geboden onderhouden. Die avond was de Geest bij mij. Ik wilde niet eens naar bed.'

Farris vindt door de seminarie- lessen vaak antwoorden: 'Ik heb een getuigenis gekregen van het gebed en van de tiende. Ik bad over dingen die ik echt uit moest zoeken — en dan kreeg ik het antwoord in het seminarie. Ik begreep die dingen dan beter. Hoe gaat het als de Geest je antwoord geeft? Je bent rustig en je

begrijpt het. Je bent niet zenuw-achtig. Je weet dat het waar is. Dat voel je in je hart.'

PLEZIER HEBBEN OP ZATERDAGAVOND

De leerlingen van deze seminarie-klas vinden elkaars gezelschap fijn. En nu is elke doordeweekse ochtend niet meer genoeg. Ze komen ook op zaterdagavond bij elkaar.

Het begon allemaal toen Louise's moeder aan Brett vertelde dat Louise's vrienden haar altijd vragen of ze op zaterdag mee naar de pub gaat, maar dat ze nooit meegaat. 'We besloten om met de hele klas bij elkaar te komen en plezier te hebben', zegt Brett. En sindsdien komen we elke zaterdagavond bij elkaar. Het is echt leuk.'

Wat doen ze dan? De eerste weken gingen ze naar de bioscoop, maar dat werd al gauw te duur. Dus gingen ze daarna om de beurt bij elkaar thuis spelletjes doen, video's kijken of gewoon praten, praten en nog eens praten. Elaine legt uit: 'Vroeger hadden we niets om over te praten; maar nu hebben we niet genoeg tijd om te praten.'

Dat ze iets anders te doen heeft op zaterdag, heeft Louise gesterkt in haar voornemen om een sterk lid van de kerk te blijven. 'Het is een reden voor mij om niet ieder week-end met mijn vrienden van mijn werk mee te gaan', legt ze uit. 'Soms ging ik wel mee. Ik deed dan niets verkeerd, maar alleen al daar zijn, voelde niet prettig aan. Uiteindelijk mat het je geest af. Ik werd het zo beu om me te verdedigen. Maar als

Pamela Fagan:

'Zaterdagavond

[met de seminarieklas] is leuk. De normen van mijn andere vrienden zijn gewoon volkomen anders dan die van mij. Ik voel me veel fijner als ik naar de seminarieactiviteit ga.'

ik naar het seminarie ga, kan ik gewoon mezelf zijn. Ik voel me daar geaccepteerd.'

Maar het belangrijkste is: 'De zaterdagavond is leuk', zegt Pamela. 'De normen van mijn andere vrienden zijn gewoon volkomen anders dan die van mij. Ik voel me veel fijner als ik naar de seminarieactiviteit ga. We hebben veel plezier.'

Derek voegt daaraan toe: 'Door het ochtendseminarie en onze zaterdagavondactiviteiten zijn we dichtertot elkaar gekomen en zijn we betere vrienden geworden. Ik heb een betere band gekregen met iedereen in de klas — zelfs met Pamela, mijn zus. Ik zou er niet over piekeren om uit te gaan, me te bedrinken en het woord van wijsheid te overtreden.'

TOEWIJDING TONEN

Maar boven alles heeft het seminarie deze leerlingen dit jaar de betekenis van geloof geleerd. Hun

lerares, Rosemary Richmond, leert ze aan de hand van de kerkgeschiedenis wat een geloof de eerste profeten en leden hadden. Haar man, Brendan, heeft een uiterst zeldzame, vernietigende longafwijking en is aan een rolstoel gekluisterd. Hoewel ze constant met de zorg voor haar man en de bezorgdheid om zijn gezondheid zit, vindt ze het fijn om de lessen voor te bereiden en 's morgens de seminarieklas bij haar thuis te krijgen.

'De leden hier zijn erg trouw, vooral Rosemary, die al zoveel beproevingen heeft doorgemaakt', zegt Louise. 'Daardoor besef je wat een geluk je zelf hebt. In het seminarie lezen we over de profeet Joseph Smith en de pioniers. Joseph Smith was een geweldig man. Ik heb grote liefde voor hem. Zijn getuigenis heeft nooit gewankeld. Kun je je indenken dat je in die tijd leefde? De pioniers moesten half Noord-Amerika door

lopen, alleen maar om naar hun geloof te kunnen leven. Ik wil ook zoveel geloof hebben, want ik houd van de kerk.'

Louise is dat geloof aan het ontwikkelen. Ze verdedigt haar geloof dagelijks. En in haar groepje moedige seminarie vrienden hoeft ze niet alleen te staan. Ze staan geen van allen alleen. Ze hebben een manier gevonden om elkaar te sterken. En dat was precies wat ze nodig hadden. □

DE NEIGING OM VOORTDUREN

ND HET GOEDE TE DOEN

Ouderling Spencer J. Condie
van de Zeventig

Het beste bewijs van een ware bekering is waarschijnlijk de neiging om geen kwaad meer te doen.

Meer dan tweeduizend jaar geleden kwam er in het land Zarahemla een grote menigte heiligen bijeen om te luisteren naar een van de grootste toespraken die ooit in de heilige Schrift zijn opgetekend. Koning Benjamin herinnerde zijn luisteraars er verscheidene malen aan dat hij de woorden sprak die hem waren ingegeven door een engel van God (zie Mosiah 3:2; 4:1; 4:11; 5:5).

Toen ze naar koning Benjamins ontroerende toespraak hadden geluisterd, riepen de vele aanwezigen vereend uit: 'O, wees ons barmhartig en laat ons deel hebben aan het zoenbloed van Christus, opdat wij verging van onze zonden mogen ontvangen.' In antwoord op hun

smeekbeden 'kwam de Geest des Heren op hen en zij waren vervuld van vreugde' (Mosiah 4:2-3). Dat gevoel van vreugde is een van de kenmerken waaraan we kunnen zien dat we vergiffenis van onze zonden hebben ontvangen. Want, zoals Alma heeft verklaard: 'Goddeloosheid bracht nimmer geluk' (Alma 41:10).

Toen zij de goedheid van God inzagen, kregen de inwoners van Zarahemla bovendien 'een gerust geweten' en werden zij 'van de liefde Gods vervuld' — twee nadere tekens dat zij vergiffenis hadden ontvangen (zie Mosiah 4:3, 12). Zij vernamen ook wat andere indicaties waren van vergiffenis: ze zouden 'geen [neiging] hebben om elkander kwaad te doen' (Mosiah 4:13), noch zouden zij hun kinderen toestaan 'dat zij de wetten van God overtreden, met elkaar vechten en twisten' (Mosiah 4:14). Een ander teken van vergiffenis voor zonden was hun neiging om behoeftigen te helpen, en hun verlangen om 'elkander mede [te] delen van de goederen (. . .) die [zij hadden]' (Mosiah 4:21).

Aan het eind van koning Benjamins geïnspireerde toespraak geloofden de mensen al zijn woorden en ondergingen zij een grote verandering van hart en hadden zij 'geen [neiging] meer [. . .] om het kwade

Aan het eind van koning Benjamins geïnspireerde toespraak geloofden de mensen al zijn woorden en ondergingen zij een grote verandering van hart en hadden zij 'geen [neiging] meer [. . .] om het kwade te doen, maar wel om voortdurend het goede te doen'.

DAVID L. WALKER, KONING BENJAMIN PREDT TOE DE NEPHIETEN

De zaligsprekingen moedigen de ontwikkeling aan van neigingen tot zachtmoedigheid, barmhartigheid, reinheid van hart en veel andere goddelijke eigenschappen.

te doen, maar wel om voortdurend het goede te doen' (Mosiah 5:2). Misschien is dit wel het belangrijkste bewijs van een ware bekering en van vergiffenis voor zonden: *geen neiging meer hebben om het kwade te doen, maar wel om voortdurend het goede te doen.*

DE WET VAN MOZES EN DE HOGERE WET

De nadruk op een neiging houdt een belangrijk verschil in tussen de wet van Mozes en de hogere wet die de Heiland in de bergrede introduceerde. Terwijl in de tien geboden bepaald gedrag, zoals moord, overspel en vloeken, verboden wordt, wordt in de hogere wet zelfs de neiging tot verkeerd gedrag verboden, tot boosheid, zinnelijke gedachten, en elke vorm van vloeken (zie Matteüs 5:21–37; 3 Nephi 12:21–37). De zaligsprekingen moedigen de ontwikkeling aan van een neiging tot zachtmoedigheid, barmhartigheid, reinheid

van hart en veel andere goddelijke eigenschappen (zie Matteüs 5:3–12; 3 Nephi 12:3–12). Heeft men de neiging om voortdurend het goede te doen, dan zijn de natuurlijke gevolgen dat men zich 'onthoudt [. . .] van alle soort van kwaad' (1 Tessalonicenzen 5:22) en 'niets anders dan met afschuw op zonde [kan] zien' (Alma 13:12).

Koning Benjamin heeft zijn volk de waarschuwing gegeven: 'Ik [kan] u niet alle manieren vertellen, waarop gij zonde kunt begaan. (. . .) Maar dit kan ik u wel zeggen, dat indien gij uzelf en uw *gedachten* en uw *woorden* en uw *daden* niet bewaakt, en de geboden van God niet onderhoudt en niet volhardt in het geloof in hetgeen gij hebt gehoord over de komst van onze Here, zelfs tot aan het einde van uw leven, gij dan moet omkomen.' Vervolgens spoorde hij de heiligen liefdevol aan: 'bedenk dit en kom niet om'. (Mosiah 4:29–30; cursivering toegevoegd; zie Alma 12:14.)

NEIGINGEN ONTWIKKELEN

De neigingen van veel mensen zijn een weerspiegeling van de culturele tradities die zij mee hebben gekregen toen zij opgroeiden. De wijdverbreide consumptie van alcohol, onkuisse kleding en gedrag, en samenwonen vóór het huwelijk, zijn slechts enkele voorbeelden van culturele tradities die in strijd zijn met de geest van het evangelie. En zo komt het dat de 'boze komt, en neemt door ongehoorzaamheid en wegens de overlevering hunner vaders, licht en waarheid van de mensenkinderen weg' (LV 93:39).

Die tradities lijken natuurlijk omdat de meeste mensen in een bepaalde samenleving een dergelijk gedrag vertonen, maar Gods geboden zijn gebaseerd op geopenbaarde waarheid en niet op populaire voorkeuren. Daarom waarschuwde koning Benjamin zijn volk: 'de natuurlijke mens is een vijand van God'. En hij spoorde hen aan om de natuurlijke mens af te leggen, of met andere woorden om onheilige tradities af te leggen en een grote verandering te ondergaan in hun natuurlijke neigingen door zich over te geven aan 'de ingevingen des Heiligen Geestes' (Mosiah 3:19).

Soms raken leden zo gesteld op bepaalde tradities in de kerk dat een verandering in een bepaald deel van het beleid of een bepaalde procedure een beproeving van hun geloof wordt. Zij geloven in voortdurende openbaring zolang dat maar geen verandering inhoudt. De profeet Joseph Smith heeft eens het volgende uitgeroepen over de heiligen in zijn tijd: 'Ik heb al jaren geprobeerd om de heiligen voor te bereiden op het ontvangen van de zaken van God; maar we zien sommigen onder hen geregeld (. . .) kapot gaan als glas zodra er iets opduikt dat tegen hun tradities indruist.' (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1976], blz. 331.)

NEIGINGEN KOMEN VOORT UIT VERLANGENS

Het zaad van onze neiging tot goed of kwaad wordt grotendeels gezaaid door onze verlangens. Toen Alma de

afgedwaalde Zoramieten leerde hoe zij de waarheid te weten konden komen, spoorde hij hen aan om 'een sprankje geloof [te] oefenen', en al konden zij 'niet meer dan verlangen te geloven, [om] dan dit verlangen in [hen te laten] werken' (Alma 32:27). Wat begint als een vluchtig verlangen, wordt na voldoende opkweken en verzorgen een manier van denken of een gewoonte van doen. Ouderling Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft, toen hij lid van het Quorum der Twaalf was, eens opgemerkt: 'Het is net zo makkelijk om een goede gewoonte te ontwikkelen als een slechte.' (*The Way to Perfection*, 10e uitgave [1953], blz. 150.) Ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Een door en door waarheidslievend mens zal zich niet schuldig maken aan liegen; niettemin is zijn zekerheid tegen valsheid er niet een van uiterlijke dwang, doch van innerlijke weverhouding als gevolg van zijn gecultiveerde waarheidsliefde' (*Jezus de Christus*, blz. 101.)

De eeuwige gevolgen van onze verlangens en neigingen zijn op treffende wijze door Alma aan zijn zoon Corianton uitgelegd: 'ten laatsten dage zal [de mens] naar zijn daden worden wedervergelden. Indien hij heeft verlangd kwaad te doen en zich in zijn dagen niet heeft bekeerd, zie, hem zal kwaad worden berokkend volgens Gods wedervergelding' (Alma 42:27–28).

Degene die geen eerlijke tiende betaalt kan dezelfde neiging ontwikkelen als degene die een bank berooft:

de voornaamste verschillen zijn de slachtoffers en de methoden. De Heer vraagt zelf: 'Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing' (Maleachi 3:8).

Iemand die een naaste in onrechtvaardige boosheid behandelt, kan een neiging ontwikkelen zoals die van een dictator die andere mensen wreed behandelt.

Internet- en tv-verslaafden die proeven van Satans pornografiebuffet krijgen dezelfde neigingen als de persoon die de onzedelijke daden zelf verricht; het verschil in neiging is miniem.

Jakobus heeft de voortgang in dat proces in detail beschreven: 'Zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die

begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volgroeit is, brengt zij de dood voort' (Jakobus 1:14–15). Onze neigingen uiten zich over het algemeen in ons gedrag, en daarom zegt Jakobus tot ieder van ons: 'Toon mij dan uw geloof zonder de werken, en ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken' (Jakobus 2:18).

EEN NEIGING

ONTWIKKELEN KOST TIJD

Sommige toekomstige zendingen en sommige paartjes die van plan zijn om zich in de tempel te laten verzegelen komen er soms tot hun ontzetting achter dat recente overtredingen een wachttijd van een jaar of langer opleveren alvorens zij de zegeningen van een zending of van een tempelhuwelijk kunnen ontvangen. Zij vragen zich af of hun vasten, hun tranen en hun gebeden niet voldoende blijk geven van een

Belijden is een essentiële vereiste voor vergiffenis, maar belijden moet wel gevolgd worden door het ontwikkelen van een neiging om geen kwaad meer te doen, wat men bewijst door zonde volledig te verzoeken, en dat vereist het verstrijken van tijd.

gebroken hart en een verslagen geest, en vragen: 'Waarom moet er nu van ons geëist worden dat we zo lang wachten?'

Dat lijkt een terechte vraag, vooral in het licht van de verzekering van de Heer: 'Hierdoor moogt gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert: Ziet, hij zal ze belijden en verzaken' (LV 58:43). Belijden is een essentiële vereiste voor vergeffenis, maar belijden moet wel gevolgd worden door het ontwikkelen van een neiging om geen kwaad meer te doen, wat men bewijst door zonde volledig te verzaken, en *dat vereist het verstrijken van tijd*. Petrus heeft hen die zich maar eventjes bekeren maar hun neiging tot het kwade niet overwinnen heel plastisch vergeleken met 'een hond, die teruggekeerd is naar zijn uitbraaksel, of een gewassen zeug naar de modderpoel' (2 Petrus 2:22). In hedendaagse openbaring heeft de Heer het belang onderstreept van het ontwikkelen van een neiging om voortdurend het goede te doen. Hij heeft gezegd: 'Ik, de Here, zal u geen zonde aanrekenen; gaat uw weegs, en zondigt niet meer. Doch tot die ziel, die zondigt, zullen de vorige zonden terugkeren, zegt de Here, uw God' (LV 82:7).

Toen Saulus van Tarsus een verblindend hemels licht had gezien en de stem van Jezus Christus had gehoord, veranderde hij zijn leven drastisch, en zijn naam werd veranderd in Paulus. Na een periode van tijdelijke blindheid kreeg hij zijn gezichtsvermogen terug door een zegen die hem door Ananias gegeven

werd. De auteur van Handelingen tekende vervolgens op dat 'hij terstond in de synagogen verkondigde, dat Jezus de Zoon van God is' (Handelingen 9:20).

Maar Paulus' eigen verslag van zijn bekering is meer gedetailleerd dan de versie in Handelingen. Paulus schreef de Galaten dat hij zich na zijn bekering niet onmiddellijk bij de andere apostelen in Jeruzalem voegde; 'maar ik ben naar Arabië vertrokken en vandaar naar Damascus teruggekeerd', zegt hij. 'Daarop ging ik drie jaar later naar Jeruzalem om Kefas [Petrus] te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem.' (Galaten 1:17-18.) Al had hij in Damascus het evangelie gepredikt, toen hij zich in Jeruzalem bij zijn broeders voegde, 'schuwd [allen] hem, daar zij niet konden geloven, dat hij een discipel was' (Hand. 9:26). Vanwege Paulus' reputatie dat hij voorheen geprobeerd had de kerk te vernietigen, hadden de anderen tijd nodig om te erkennen dat hij nu de neiging van een discipel van Christus ontwikkeld had.

BLIJKEN VAN ONZE NEIGINGEN

Er zijn veel blijken van onze neiging tot het goede of het kwade. We kunnen bijvoorbeeld denken dat we vriendelijk en vol naastenliefde zijn, maar kunnen de neiging hebben om etnische mopjes te vertellen die tegenspreken dat wij medeleven hebben. We kunnen denken dat we geduldig en lankmoedig zijn, maar dan kunnen anderen ontdekken dat wij geneigd zijn tot agressie in het verkeer als een andere automobilist

ons ineens snijdt. We kunnen onszelf beschouwen als zijnde medelevend en tolerant tegenover onze collega's en burens, terwijl onze naaste familieleden ons onverdraagzaam en onvriendelijk vinden.

De manier waarop we onze tijd gebruiken, vooral onze vrije tijd, geeft onze neiging tot goed of kwaad aan. De Heer heeft gezegd: 'Want hij, die in dit leven getrouw en verstandig is, wordt waardig geacht de woningen te beërven, die door mijn Vader voor hem zijn bereid' (LV 72:4). Sommige mensen vullen hun weekenden en vrije avonden met tv, terwijl anderen naar de tempel gaan, de Schriften bestuderen en andere goede boeken lezen, jonge kinderen lezen en schrijven leren, ziekenhuispatiënten bezoeken, burens over het evangelie vertellen, aan hun familiegeschiedenis werken, en deelnemen aan projecten ter verbetering van de gemeenschap en talloze andere zinvolle activiteiten. Zij hebben de neiging om voortdurend het goede te doen.

Onze houding geeft ook blijk van een neiging tot het goede of het kwade. Voortdurende kritiek en aanhoudend pessimisme, en wat daarbij hoort — sarcasme en cynisme — geven vaak blijk van een gebrek aan geloof en vertrouwen in de Heer, en een knagend gebrek aan geduld om te wachten tot zijn grote plan van geluk zich ontvouwt in hun leven. Nephi heeft ons met klem aangespoord om 'standvastig in Christus voorwaarts [te] streven, met onverzwakte hoop, en met liefde

voor God en alle mensen' (2 Nephi 31:20). In het laatste hoofdstuk van het Boek van Mormon heeft Moroni nog eens bevestigd: 'Daarom moet er geloof zijn; en indien er geloof moet zijn, moet er ook hoop zijn; en indien er hoop moet zijn, moet er ook naastenliefde zijn' (Moroni 10:20). Verder heeft hij gezegd dat naastenliefde, geloof en hoop nodig zijn om zalig te worden in Gods koninkrijk (zie Moroni 10:21).

Moroni heeft daarna nog een uiterst belangrijke diagnostische opmerking gemaakt: 'En indien gij geen hoop hebt, moet gij onvermijdelijk in wanhoop verkeren; en wanhoop komt tengevolge van ongerechtigheid' (Moroni 10:22). Moroni heeft *niet* gezegd dat wanhoop voortkomt uit *tegenspoed*. Er zijn talloze personen van wie de geschonden ziel tot het uiterste beproefd is, maar die getrouw en standvastig zijn gebleven. Het is *zonde* die wanhoop voortbrengt, omdat zonde ons vervreemdt van de Trooster, die een grote bron van geloof en hoop is. Wanhoop blijkt uit een gebrek aan geloof, de afwezigheid van hoop, en uit het feit dat we geen naastenliefde betonen aan hen die ons gekwetst hebben of misschien geprobeerd hebben onze dromen te vernietigen. Zonder de genezende tussenkomst van geloof, hoop en naastenliefde, verandert teleurstelling al gauw in verdriet en vervolgens in wanhoop.

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft ons verzekerd: 'Het was de bedoeling dat het

De manier waarop we onze tijd gebruiken, vooral onze vrije tijd, geeft onze neiging tot goed of kwaad aan.

leven moeilijk zou zijn. Het is normaal om wat zorgen te hebben en onder wat depressie, teleurstelling en misschien zelfs mislukking te lijden.' Daar voegt hij vervolgens aan toe: 'Leer onze leden dat ze, als ze af en toe eens een flink ellendige dag hebben, pal staan en hem onder ogen zien. Alles komt goed. Onze strijd in dit leven heeft een groot doel.' (*That All May Be Edified* [1982], blz. 94.) Zolang wij een rechtschapen leven leiden en ons getuigenis en ons geloof blijven voeden, we ons vertrouwen en onze hoop in een liefhebbende hemelse Vader vergroten, en we anderen in naastenliefde blijven behandelen — met de reine liefde van Christus — zullen onze teleurstellingen uiteindelijk niet omslaan in kwelling, hopeloosheid en wanhoop.

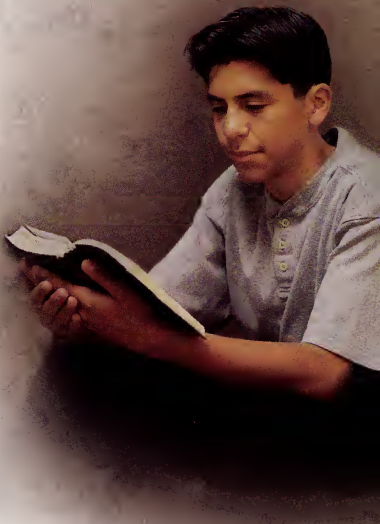
MENSELIJKE EN GODDELIJKE NEIGINGEN

Het is goed om onze menselijke neigingen af te zetten tegen de goddelijke neiging van Jezus Christus. Tijdens zijn bediening op aarde heeft de Heiland ootmoedigheid erkend: 'Ik [doe] niets uit Mijzelf [. . .], doch [. . .] gelijk de Vader Mij geleerd heeft (. . .) want Ik doe altijd wat Hem behaagt' (Johannes 8:28–29). In de Hof van Getsemane, in de allergrootste kwelling, bad Hij volzaam: 'Doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede' (Luc. 22:42), waarmee Hij

aangaf dat 'de wil des Zoons geheel in de wil des Vaders opgaat' (Mos. 15:7).

Toen Abraham geboden was zijn zoon Isaak te offeren, liet hij de Heer en zijn nageslacht zien dat hij de neiging had om voortdurend het goede te doen, want 'Toen stond Abraham des morgens vroeg op' (Genesis 22:3; cursivering toegevoegd) om de nodige voorbereidingen te treffen voor het offer waarvan hij verwachtte dat het van hem vereist werd.

Jozef, de achterkleinzoon van Abraham, is nog zo'n indrukwekkend voorbeeld van een onwankelbare neiging om het kwade te vermijden en voortdurend het goede te doen. Toen de vrouw van zijn meester hem wilde verleiden, antwoordde Jozef verontwaardigd: 'Hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen God?' (Genesis 39:9.) Vervolgens ontvluchtte hij haar. Jozef had al lang voordat hij kennismakte met de vrouw van Potifar besloten dat hij God niet zou mishagen.

Elke keer dat wij verbonden sluiten en nakomen, versterken we onze neiging om het goede te doen.

Toen Alma bespot, bespuwd en uit de stad Ammonihah geworpen was, verscheen er een engel aan hem die hem gebod terug te keren naar diezelfde vijandige omgeving waar hij verworpen was. Dat zijn liefde voor God sterker was dan de vrees voor de mens, en dat hij de neiging had om het goede te doen, zien wij aan het feit dat hij 'met spoed' terugkeerde 'naar het land Ammonihah' (Alma 8:18; cursivering toegevoegd).

Toen de profeet Joseph Smith vertelde over de gebeurtenissen rond het eerste visioen en de daaropvolgende verschijning van de engel Moroni, gaf hij toe dat hij af en toe 'de zwakheid der jeugd en de gebreken der menselijke natuur' toonde, waaraan hij echter meteen toevoegde dat niemand hoeft 'te denken dat ik mij schuldig gemaakt heb aan grote of verderfelijke zonden. Een neiging tot het bedrijven daarvan heeft nimmer in mijn karakter gelegen' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:28).

Die natuurlijke neiging van de profeet om het goede te doen, kwam ook tot uiting tijdens het Zionskamp. In mei 1834 waren de profeet en zijn broeders tenten aan het opzetten op de prairie in Illinois, toen enkele broeders ineens drie ratelslangen ontdekten. Ze stonden op het punt om ze te doden. De profeet kwam onmiddellijk tussenbeide en zei: 'Laat ze met rust — doe ze niets! Hoe zal de slang ooit zijn gif kwijt-raken als de dienstknechten van God dezelfde neiging vertonen en hem blijven aanvallen? De mens moet eerst ongevaarlijk worden en dan pas kunnen de beesten van de schepping het worden; en als de mens zijn kwaadaardige neigingen kwijtraakt en ophoudt de dieren te vernietigen, kunnen de leeuw en het lam samen zijn, en kan het zogende kind veilig met de slang spelen.' (*History of the Church*, deel 2, blz. 71.) De profeet Joseph leefde na wat hij verkondigde.

Hij had de neiging die ook voort moet komen uit de aansporing van de Heiland: 'Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen, (. .) Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven' (Matteüs 5:44; 6:14).

Deze woorden van de profeet Joseph Smith slaan op president Gordon B. Hinckley: 'Iemand die vervuld is met liefde voor God, is niet tevreden als hij alleen zijn familie tot zegen is, maar reist over de hele wereld, met het verlangen om de hele mensheid tot zegen te zijn.'

(*Teachings*, blz. 174.) Het afmattende reisschema van president Gordon B. Hinckley, afmattend voor zijn reisgezellen, geeft blijk van zijn neiging om voortdurend het goede te doen door de gemakken van zijn woning op te geven om de heiligen over de hele aarde tot zegen te zijn.

'DE NEIGING VAN BIJNA ALLE MENSEN'

In hedendaagse openbaring heeft de Heer ons gewaarschuwd dat 'het in de natuur en de neiging van bijna alle mensen ligt, dat, zodra zij enig gezag verkrijgen — zoals zij veronderstellen — zij onmiddellijk beginnen onrechtvaardige heerschappij uit te oefenen' (LV 121:39). Ik kan onrechtvaardige heerschappij makkelijker bij anderen herkennen dan bij mijzelf. Ik kan mezelf als openhartig, resoluut en veeleisend beschouwen, terwijl anderen me als onvriendelijk, ontoegankelijk en onredelijk beschouwen. Een van de grote garanties tegen een neiging tot onrechtvaardige heerschappij is het *presidiumbeginsel* en het *radensysteem* in de kerk. Als leiders ootmoedig anderen om raad vragen en daarna luisteren, en als huisgenoten samen beraadslagen, kunnen ze over het algemeen beslissingen nemen die door de Heer bekrachtigd worden (zie LV 107:26–31).

Onze neiging om goed of kwaad te doen, komt vaak tot uiting in onze uitleg van de geboden en onze reactie op de raad van de algemene autoriteiten. Sommigen proberen bijvoorbeeld een hele beperkte definitie van tiende te krijgen, maar

geven de voorkeur aan een uiterst ruime interpretatie van het woord van wijsheid. Toen ouderling Marion G. Romney (1897–1988) lid was van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft hij gezegd: 'Er zijn mensen onder ons die de Heer proberen te dienen zonder de duivel te kwetsen.' ('The Price of Peace', *Speeches of the Year*, 1 maart 1955, blz. 7.) Maar er zijn veel andere getrouwe heiligen der laatste dagen die met hun levenswijze laten zien dat ze de neiging van de Heiland hebben, die altijd trachtte te doen wat zijn Vader behaagde (zie Johannes 8:29).

VERBONDEN NAKOMEN

Elke keer dat wij verbonden sluiten en nakomen, versterken we onze neiging om het goede te doen. Elke keer dat wij deelnemen aan priester-schapsverordeningen, strekken de machten van omhoog zich naar ons uit en brengen ons dichterbij de hemelen. Zij die met een rein hart deelnemen aan de verordening van het avondmaal en aan tempelverordeningen en die trouw hun verbonden nakomen, behoeven geen uitgebreide instructies aangaande fatsoenlijke kleding, tiende en een ruime vastengave betalen, het woord van wijsheid naleven, of de sabbatdag heiligen. Ze hebben geen strenge herinnering nodig dat ze anderen over het evangelie moeten vertellen, regelmatig naar de tempel moeten gaan, familie-historisch onderzoek moeten doen, of hun huisonderwijs of huisbezoek moeten doen. Ze hebben ook geen zetje nodig om de zieken te bezoeken

en de behoeftigen dienstbetoon te verlenen.

Zij zijn de getrouwe heiligen van de Allerhoogste, die de heilige verbonden nakomen die zij hebben gesloten in het huis van de Heer, die 'vastbesloten zijn om Hem tot het einde toe te dienen, en waarlijk door hun werken bewijzen, dat zij van de Geest van Christus hebben ontvangen ter vergeving van hun zonden' (LV 20:37). Zij die hun verbonden nakomen, zijn 'gewillig [...] elkanders lasten te dragen' en 'gewillig [...] met de treurende te treuren; ja, en hen te vertroosten, die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde als getuigen van God te staan, in alle dingen en in alle plaatsen' (Mosiah 18:8–9). Zij leven de wet van toewijding na. Al hun tijd, talenten en geldmiddelen behoren de Heer toe.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'als de mens zijn kwaad-aardige neigingen kwijtraakt (...) kunnen de leeuw en het lam samen zijn.'

Doordat zij hun verbonden nakomen, hebben zij de neiging om voortdurend het goede te doen, en zijn 'zij gewillig [...] de naam van [de] Zoon op zich te nemen, zijner altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden, die Hij hun heeft gegeven' (LV 20:77; cursivering toegevoegd). Doordat zij hun verbonden nakomen, mogen zij de beloofde zegeningen opeisen van het avondmaalsgebed, dat 'zij altijd zijn Geest [bij] zich mogen hebben' (LV 20:77; cursivering toegevoegd), en de voortdurende nabijheid van de Geest ontwikkelt altijd een neiging om het goede te doen.

Ik bid dat wij 'standvastig in Christus voorwaarts [mogen] streven, met onverzwakte hoop, en met liefde voor God en alle mensen' (2 Nephi 31:20). Doen wij dat, dan kunnen wij net zo worden als het volk van koning Benjamin, zodat wij 'geen [neiging] meer hebben om het kwade te doen, maar wel om voortdurend het goede te doen' (Mosiah 5:2). □

FOTO-ILLUSTRATOR: KELLI PRATT

Waarom zou ik me druk maken over tiende betalen?

Ik verdien zo weinig dat het volgens mij niet veel uitmaakt of ik tiende betaal. Waarom zou ik me druk maken over tiende betalen?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

LIAHONAS ANTWOORD

Meestal gaan tiendediscussies over het gebruik van het geld — de bouw van tempels en kerken, steun aan het zendingswerk, het financieren van de dagelijkse operationele activiteiten van de kerk enzovoort. Maar wat we allereerst moeten begrijpen wat tiende betreft, is dat de Heer ons geld niet *nodig* heeft. Deze hele aarde en talloze andere behoren Hem toe. Als Hij dat zou willen, kon Hij dit werk op een andere manier bekostigen. Hij zou bijvoorbeeld het grind langs de weg in diamanten kunnen veranderen en ze door de diakenen laten verzamelen. Hij zou de kerkleiders kunnen laten vissen en hen vissen laten vangen met waardevolle munten in hun bek (zie Matteüs 17:27). Of Hij zou er gewoon voor kunnen zorgen dat de middelen van de kerk nooit opdraakten (zie 1 Koningen 17:8–16). Dat zou Hij kunnen. Maar dat doet Hij niet. En dat betekent dat de wet van de tiende een hoger doel moet

hebben dan alleen het bekostigen van het werk van de Heer.

Wat is dat hogere doel? Zoals veel van onze lezers in hun antwoord aangeven, is de wet van de tiende niet zozeer gegeven om de kerk financieel te baten, maar om de tiendebetaler geestelijk te zegenen. Tiende heeft alles te maken met geloof, en niet alleen maar met geld. Het interesseert de Heer niet hoeveel deurknoppen of zangboeken er met jouw tien procent gekocht kunnen worden. Het interesseert Hem wel hoe het staat met jouw innerlijke motivatie en je bereidheid om zijn wil te doen.

Tiende is een kerngebod waar veel andere grote kwesties om draaien. Alleen kerkleden die hun volledige tiende betalen, kunnen tempelverordeningen ontvangen. En de Heer zegt ons dat zij die tiende betalen, niet verbrand zullen worden bij de wederkomst (zie LV 64:23).

Tiende betalen lijkt een geestelijke maatstaf te zijn voor iemands toewijding aan de Heer. President Joseph F.

Smith (1838–1918) heeft gezegd dat met deze wet de trouw van de heiligen der laatste dagen wordt beproefd: 'Door dit beginsel wordt duidelijk wie voor Gods koninkrijk is en wie er tegen is. Door dit beginsel is te zien wie de wil van God wil doen en zijn geboden wil onderhouden. (. . .) En wie tegen dit beginsel is, snijdt zichzelf af van de zegeningen van Zion.' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* [1998], blz. 276.)

Bij tiende gaat het niet om het bedrag, maar om de houding. Tiende maakt deel uit van een hogere wet, de wet van toewijding — een wet die wij moeten aanvaarden en naleven als we een erfdeel in het celestiale koninkrijk willen ontvangen. Toewijding is de bereidheid om alles te gebruiken waarmee de Heer ons heeft gezegend, inclusief ons leven, om zijn koninkrijk hier op aarde op te bouwen. Tien procent is maar een klein deel van wat Hij ons geeft. En in zeker opzicht is dat het minste wat we kunnen doen.

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Betalen we tiende, dan tonen wij onze liefde voor onze hemelse Vader en bouwen we zijn koninkrijk op. Het maakt niet uit hoeveel of hoe weinig we verdienen; als we onze hemelse Vader liefhebben, tonen we Hem dat we gehoorzaam zijn.

Ruth Kissi

Wijk Hägersten

Ring Stockholm-Zuid (Zweden)

Ik verdien niet veel, maar gehoorzaam graag de wet van tiende. Door het voorbeeld van mijn ouders en door mijn eigen getuigenis, is het een plezier voor mij om deel te hebben aan het grote werk van Gods koninkrijk op aarde.

David Lelogeais

Wijk Salon

Ring Nice (Frankrijk)

Het maakt niet uit hoe weinig tiende je betaalt, want het heeft grote waarde in Gods ogen, omdat je zijn wet onderhoudt. Je zegeningen zullen heus niet kleiner zijn omdat je een klein bedrag betaalt. Veel kleine beetjes maken één grote.

Danuta Pullig Galvão

Wijk Méier

Ring Rio de Janeiro (Brazilië)

Jezus Christus heeft zelf het antwoord gegeven toen Hij ons het voorbeeld gaf van de arme weduwe die twee penningskes bijdroeg (zie Marcus 12:41-44). Het belangrijkste is om een bereidwillig hart en de reine liefde van Christus te hebben. De Heer kijkt naar de kwaliteit en niet naar de kwantiteit van onze bijdrage.

Ouderling Álvaro Yépez

Zendingsgebied Barcelona (Venezuela)

Betalen we een eerlijke tiende, dan ontvangen we zegeningen van onze hemelse Vader, zoals beloofd in Maleachi 3:10. Maar die zegening hoeft niet meer geld in te houden. De zegeningen die we ontvangen, kunnen ook geestelijk of lichamelijk zijn.

Eén van de zegeningen die ik heb ontvangen door een eerlijke tiende te betalen, is dat ik werk in het huis van de Heer mag doen. Onze prachtige tempels zijn zegeningen die wij krijgen door tiende te betalen.

Anthony L. Ekpezu

Gemeente Calabar 2

District Calabar (Nigeria)

De Heer vraagt ons om eerlijk een tiende van ons inkomen te betalen, wat voor bedrag we ook ontvangen. Dat is een beproeving van ons geloof. Hij heeft onze gaven niet nodig om de uitgaven van zijn kerk te bekostigen, maar wij hebben zijn gaven wél nodig. Als we een volledige tiende betalen, zijn we de gelukkigste mensen op aarde, krijgen we een rijke oogst, en zal het werk van de Heer voortgaan.

Ouderling Arnel F. Severin Ikoue

Zendingsgebied Abidjan (Ivoorkust)

Toen ik het voortgezet onderwijs had afgerond, kreeg ik een baantje waarmee ik niet veel verdiende, en ik schaamde me om zo weinig tiende te betalen. Een van mijn vrienden herinnerde me eraan dat Jezus de arme weduwe prees (zie Lucas 21:1-4). Vanaf dat moment heb ik er niet meer aan gedacht. Ik bleef een volledige tiende betalen. Later werd ik gezegend met een betere

Ruth Kissi

David Lelogeais

Danuta Pullig Galvão

Ouderling Álvaro Yépez

Anthony L. Ekpezu

Ouderling Arnel F. Severin Ikoue

Fabián Argote Montalvo

Zuster Tina Mustapha

Ihuoma Chidiebere

Jean Pyeere Moreira

baan en de kans om geld te verdienen voor mijn zending.

Fabián Argote Montalvo

Wijk Las Granjas

Ring Neiva (Colombia)

We zouden altijd moeten denken aan de aansporing van de Heiland om geen schatten op aarde te verzamelen, maar schatten in de hemel (zie Matteüs 6:19–21). We moeten niet altijd meer geld verwachten als zegening voor het betalen van onze tiende. We kunnen veel zegeningen van God ontvangen voor het betalen van tiende. Een grote zegen die ik heb gekregen, is dat ik voltijds kan werken aan de opbouw van zijn koninkrijk.

Zuster Tina Mustapha

Zendingsgebied Enugu (Nigeria)

We krijgen geen zegeningen van God als we onze tiende met gemengde gevoelens betalen. Als we het gevoel hebben dat we gedwongen worden om onze tiende te betalen, of als we die uit angst betalen, dan betalen we met tegenzin en hoeven we misschien geen zegeningen te verwachten. Soms zijn we oprecht in het betalen van onze tiende, maar zien we geen tastbare zegeningen. Dat betekent niet dat God ons vergeten is, maar misschien dat we moeten wachten. Hij heeft oneindige zegeningen voor zijn kinderen die zijn geboden gehoorzamen, maar die zegeningen krijgen we als de Heer de tijd rijp acht. We dienen tot het einde te volharden.

Ihuoma Chidiebere

Gemeente Umuwanawa

Ring Umuahia (Nigeria)

Er zijn diverse redenen waarom we tiende dienen te betalen. Ik zal er drie noemen: 1. Het is een gebod van de Heer. 2. Ongeacht hoe weinig we betalen, we doen dan ons deel voor de vestiging van Zion op aarde. 3. Het sterkt ons getuigenis.

Jean Pyeere Moreira

Wijk Itinga

Ring Joinville (Brazilië)

Jij kunt ook een bijdrage leveren aan VRAAG EN ANTWOORD door de onderstaande vraag te beantwoorden. Stuur je reactie alsjeblift vóór 1 augustus 2001 in. Stuur hem naar QUESTIONS AND ANSWERS 08/01, Liahona, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA. Je kunt je antwoord typen of duidelijk schrijven in je eigen taal. Je antwoord komt alleen voor publicatie in aanmerking als je je volledige naam, leeftijd, adres en wijk/ring (of gemeente/district) vermeldt. Stuur zo mogelijk een foto van jezelf mee; de foto wordt niet teruggestuurd. Een representatieve keuze uit de antwoorden zal worden gepubliceerd.

VRAAG: *Op school maken de weinige kerkleden van mijn leeftijd me belachelijk of ze mijden me. In de kerk doen ze net of ik niet besta. Mijn enige goede vrienden zijn geen lid. Moet ik nog wel proberen om vriendschap te sluiten met de jongeren in mijn wijk, of kan ik mijn tijd beter doorbrengen met mijn vrienden die geen lid zijn, maar wel christelijker zijn?* □

President Monson adviseert: bereid je voor, presteer optimaal en dien je naaste

Dit is jullie tijd. Wat ga je ermee doen? Ben je waar je wilt zijn met je leven?', zo vroeg president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, tijdens een CES-satellietuitzending in januari, die door duizenden in Noord-, Midden- en Zuid-Amerika is bekeken. Deze haardvuurvond, die in 22 talen werd vertolkt, is een week later ook uitgezonden in Europa en daarna op video verspreid onder de instituutscursisten wereldwijd. President Monson hield zijn toespraak aan het Ricks College in Rexburg (Idaho) in de Verenigde Staten, en besprak daarin een formule waarmee jongeren het meeste uit hun leven kunnen halen:

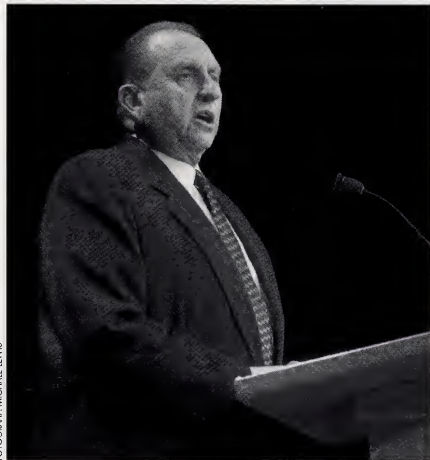
'Zijn waar we behoren te zijn.

'Zijn wat we behoren te zijn.

'Zeggen wat we behoren te zeggen.

'Doen wat we behoren te doen.'

Daarna ging hij in op drie poorten die, indien geopend, succes op deze aardse reis verzekeren: de poort van voorbereiding, de poort van prestatie en de poort van dienstbaarheid.

FOTOGRAAF: MICHAEL LEWIS

'Je moet blijven kiezen voor de moeilijke, maar goede keuze, in plaats van de makkelijke, verkeerde', hield president Thomas S. Monson de jongvolwassenen voor tijdens de CES-satellietuitzending.

De poort van voorbereiding

'De Heer heeft gezegd: "Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezén" (LV 38:30). Vrees is de vijand van groei en prestatie', zei president Monson. 'Het is nodig om je voor te bereiden, om te plannen, zodat we ons leven niet verspillen. Zonder een doel, kan er ook geen echt succes behaald worden.'

President Monson benadrukte het belang van een opleiding als onderdeel van een goede voorbereiding. 'Oefen discipline in je voorbereiding', zei hij. 'Zorg voor controlepunten aan de hand waarvan je kunt bepalen of je op koers ligt. Bestudeer iets dat je leuk vindt en je in staat zal stellen om een gezin te onderhouden. Hoewel die raad vrijwel zeker voor de jonge mannen geldt, is hij ook relevant voor jonge vrouwen. Er zijn onvoorspelbare situaties in het leven die beroepsvaardigheden vereisen.'

De poort van prestatie

President Monson drong erbij de jonge leden op aan altijd de moed te hebben om het juiste te doen. 'Bedenk', zei hij, 'dat de mantel van leiderschap niet de cape van comfort is, maar de overjas van verantwoordelijkheid. (...) Je moet blijven weigeren je normen te verlagen (...). Je moet de moed blijven opbrengen om niet met de meute mee te doen. Je moet blijven kiezen voor de moeilijke, maar goede keuze, in plaats van de makkelijke, verkeerde.'

Bij het nastreven van doelen, waarschuwde president Monson, zijn sommige zaken belangrijker dan andere. 'Het is een goed idee om ambitieus te zijn, om doelen te hebben, om goed te willen zijn in wat je doet – maar het is een vreselijke vergissing om je er door gedrevenheid en ambitie van te laten weerhouden andere mensen vriendelijk en fatsoenlijk te behandelen', zei hij. 'Het gaat er niet om dat zij dan aardig voor jou zijn. Het gaat erom dat je dan een prettiger gevoel over jezelf krijgt.'

De poort van dienstbaarheid

Dr. Albert Schweitzer (1875–1965) citerend, zei president Monson: 'Ik weet niet wat uw bestemming wordt, maar ik weet wél: de enigen onder u die echt gelukkig worden, zijn zij die een manier gezocht en gevonden hebben om dienstbaar te zijn.'

President Monson legde uit dat de Schriften boordevol staan met voorbeelden van dienstbaarheid door de dienstknechten van de Heer en Jezus zelf, die 'is rondgegaan, weldoende (...); want God was met Hem.' Hij liet verlande bedelaars lopen en blinden zien.

Hij reinigde de melaatsen en genas de knecht van de hoofdman. Hij gaf de weduwe in Naïn haar dode zoon terug, die door Hem weer leefde. (...) Hij vergaf de vrouw die op overspel betrappt was. Hij bracht verzoening

voor de zonden van ons allen. Hij stierf, opdat wij eeuwig mochten leven.'

'In ons dagelijks leven ontdekken we talloze kansen om het voorbeeld van de Heiland te volgen, zei president Monson, en 'als we in dienst van de Heer zijn, hebben we recht op de hulp van de Heer.'

President Monson sprak over een schilderij van de Heiland dat in zijn werkkamer hangt. 'Zit ik met een kwellend probleem of een moeilijke beslissing, dan staar ik altijd naar de

afbeelding van de Meester en stel mezelf in stilte de vraag: "Wat zou Hij willen dat ik deed?" Dan is er geen twijfel meer, noch blijft de besluiteloosheid overheersen. De weg die ik moet gaan is duidelijk'

Tot slot moedigde president Monson de jonge mensen aan zich bij hun dienstbaarheid te verlaten op hemelse hulp. 'Er is geen gevoel zo bevredigend en geen kennis zo troostgevend als de wetenschap dat onze Vader het gebed van iemand anders door middel van jou heeft beantwoord.' □

Ouderling Porter noemt eeuwig gezin hoogste prioriteit

Sarah Jane Weaver

De hedendaagse profeten hebben een gave waardoor ze in de toekomst kunnen zien en de mensen die zo verstandig zijn om te luisteren, te waarschuwen. Dat zei ouderling L. Aldin Porter van het Presidium der Zeventig op 4 februari jongstleden. Hij zei verder: 'We hebben tegenwoordig niet nog meer profeten nodig. We hebben meer mensen met een luisterend oor nodig, meer mensen die zich de woorden van de hedendaagse profeten eigen maken.'

Ouderling Porter zei dit tijdens een haardvuuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen voor een gehoor van 18 duizend jongvolwassenen in het Marriott Center aan de Brigham Young University en vroeg hun met klem om de profeten te onderzoeken. (Zie 3 Nephi 23:5.) Nog eens duizenden in Noord-, Midden- en Zuid-Amerika zagen en hoorden de toespraak via de satelliet. De haardvuuravond, vertolkt in 22 talen, is een week later in Europa uitgezonden.

Ruim 18 duizend jongvolwassenen luisteren in het Marriott Center aan de Brigham Young University naar de toespraak van ouderling L. Aldin Porter van het Presidium der Zeventig.

den. Bovendien is hij op videoband wereldwijd verspreid onder de instuutscursisten.

Ouderling Porter sprak over hedendaagse profeten en hun taak om de leden van de kerk eraan te herinneren dat bepaalde waarden nooit veranderen. Ter illustratie citeerde hij uit 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', die in de algemene bijeenkomst van de zustershulpvereniging van september 1995 door president

Gordon B. Hinckley is bekendgemaakt. (Zie *Liahona*, oktober 1998, blz. 24.) Ouderling Porter legde uit dat het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zich geïnspireerd voelden om in deze proclamatie de normen, leringen en gebruiken die verband houden met het gezin te bevestigen, die sinds lang door de profeten zijn verkondigd.

'De meesten van jullie zullen binnen een aantal maanden of jaren serieus overwegen om te gaan trouwen', zei hij. 'Sommigen van jullie hebben die belangrijke stap misschien al genomen. Als je die proclamatie zorgvuldig bestudeert, zal dat een belangrijk hulpmiddel zijn tijdens de opbouw van je gezin. Als je toekomstige huwelijkspartner het niet eens is met de leerstellingen die erin genoemd worden, weet dan dat er gevaar schuilt in een huwelijk met hem of haar.'

Ouderling Porter vertelde dat hij, toen hij voor het eerst een exemplaar

van de proclamatie in handen kreeg en zag dat het zegel van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen erop stond, moest denken aan een uitspraak van president Joseph Fielding Smith (1876-1972): 'De president van de kerk, noch het Eerste Presidium, noch het Eerste Presidium en de Twaalf samen zullen de heiligen ooit op een dwaalspoor brengen, en zij zullen ook geen raad aan de wereld geven die in strijd is met de wil van de Heer.' ('Eternal Keys and the Right to Preside', *Ensign*, juli 1972, blz. 88.)

Ouderling Porter getuigde van de waarheid van die uitspraak en zei de jongvolwassenen vervolgens dat hun hoogste prioriteit het stichten van een eeuwig gezin behoort te zijn. Ook sprak hij over de duidelijk verschillende rol van man en vrouw en merkte op dat er tegenwoordig veel verwarring over bestaat in de wereld. Tevens sprak hij over de ernstige gevolgen van seksuele zonden en pornografie.

'De profeten hebben in de loop van de eeuwen telkens weer gezegd dat

wij rein en zuiver moeten blijven. Alleen dan zullen we onbegrensde geluk ontvangen' zei hij. 'Veel programma's op televisie en video en veel films zijn vernederend voor vrouwen en ontheiligen de heiligheid van het voortplantingsvermogen. Ik wou dat ik voldoende woorden of spreekvaardigheid in de Engelse taal had om jullie duidelijk te maken hoe belangrijk reine gedachten en daden zijn als je een sterke fundering van rechtsheden wilt leggen, in afwachting van een gelukkig en tevreden leven.'

President Hinckley citerend, drukte ouderling Porter de aanwezigen op het hart schulden te vermijden en hun huisgezin in orde te brengen. Hij voegde daaraan toe dat er in het laatste decennium 'een ernstig verval [is geweest] in eerlijkheid, oprechtheid, trouw, integriteit en geloofwaardigheid. Daar is vaak onbetrouwbaarheid en onwaarheid voor in de plaats gekomen.'

Veel onenigheid en onvrede in het gezin vindt zijn oorsprong in een gebrek aan discipline in financiële za-

ken, zei hij. 'Vergeet niet dat discipline een voorwaarde is voor vrijheid als individu en als gezin.'

Ouderling Porter wees er tot besluit van zijn toespraak op dat de leden van de kerk er verstandig aan doen om ten aanzien van gehoorzaamheid aan geestelijke en stoffelijke wetten te luisteren naar de raad van de Heer, die Hij heeft geopenbaard bij monde van zijn profeten. 'Dit is onze kans. Dit is onze tijd. Wij eren onze voorouders omdat zij zoveel offers hebben gebracht, maar hoeven wij alleen maar afstammeligen van hen te zijn? Spelen wij geen rol in het voortgaande werk van de Heer Jezus Christus? Het antwoord luidt: "Natuurlijk." En net als zij ondanks alle moeilijkheden niet faalden, mogen wij ook niet falen. Van de profeten in hun tijd kregen ze het licht en de leiding die ze nodig hadden. Wij zullen het licht en de leiding in onze tijd van dezelfde bron krijgen, de hedendaagse profeten.' □

*Met dank aan Church News,
10 februari 2001.*

De andere wang toekeren

Neil Newell

In Otavalo (Ecuador) woont een man die de kerk eerst haatte. Hij haatte alles wat met de kerk te maken had: de leden, de leerstellingen, alles waar de kerk voor staat. Als de leden een kerk wilden bouwen, bood deze man weerstand. Als er graffiti op een gebouw van de kerk zat, vermoedden sommigen dat hij dat gedaan had. Niemand wist waarom hij de kerk zo haatte.

Vorig jaar zomer was er een aardbeving in het gebied, en het huis van de man stortte in. Hij had geen woonruimte meer. Hij vroeg links en rechts om hulp. Hij vroeg hulp aan bij het stadhuis, en toen vroeg hij om hulp bij verschillende kerken. Maar Otavalo is een arme stad en er waren

teveel behoeften en te weinig middelen om iets te doen.

En daarom deed deze man die de kerk zo haatte eind oktober iets dat niemand verwachtte – hij ging naar Rafael Campo, de groepsleider hogepriesters van de wijk Peguche, in de ring Otavalo-Imbabura (Ecuador).

'Ik wil even met u praten', zei hij. 'Mijn huis is ingestort en ik heb helemaal geen geld. Ik weet dat we in het verleden nogal wat onenigheid hebben gehad en dat ik niet het recht heb om iets te vragen. Maar ik heb geen huis voor mijn gezin, en ik vroeg me af of uw kerk iets kon doen.'

Broeder Campo was dertig jaar eerder lid van de kerk geworden. Hij was een van de eerste leden in Otavalo. Hij was getuige geweest van zijn vijandige woorden en daden ten opzichte van de kerk. Er gingen talrijke

Leden uit de wijk Peguche, in de ring Otavalo-Imbabura (Ecuador) vervaardigen een dak voor een man van wie het huis was ingestort.

gedachten door het hoofd van broeder Campo. Maar uiteindelijk maakten de woorden van de Heiland de meeste indruk op hem: 'Wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe' (Matteüs 5:39).

'Dat verkondigen we al dertig jaar', zei hij tegen zichzelf. 'Misschien is het nu tijd om dat beginsel in praktijk te brengen.'

Broeder Campo legde de situatie uit aan zijn schoonzoon, Mario Germán Cacuango, de bisschop van de wijk. Bisschop Cacuango dacht er net zo over. De volgende zondag, tijdens een gecombineerde bijeenkomst van ouderlingen en hogepriesters, legden de bisschop en de groepsleider de situatie uit.

'We kennen die man allemaal', zei de bisschop. 'We weten wat er in het verleden is gebeurd. Maar de man heeft geen huis, en hij heeft ons om hulp gevraagd.'

De bisschop liet een lijst rondgaan waarop iedereen kon noteren wat hij kon bijdragen. Er waren 23 broeders aanwezig. Toen de lijst was rondgegaan, stonden er 23 namen op. De een kon voor spijkers zorgen. Een ander had wat hout. Een andere broeder kon vijftig cementblokken regelen. Weer een ander kon aan zand komen, en anderen konden arbeid leveren. Na de lijst bestudeerd te hebben, stelde de bisschop Cacuango voor om de volgende dag om zeven uur 's morgens bij elkaar te komen en een nieuw huis te bouwen.

Toen broeder Campo aan de man vertelde wat de leden voor hem wilden doen, verzachtte dat zijn hart. Hij huiltte, evenals broeder Campo.

Op maandag 6 november 2000 kwamen de priesterschapsdragers van de wijk Peguche om zeven uur bijeen en bouwden een eenvoudig, maar stevig huis voor de man die hun grootste vijand was geweest. Toen ze klaar waren, hadden ze niet alleen een huis gebouwd, maar hadden ze ook een brug van begrip geslagen – een brug van dienstbetoon, barmhartigheid en vergevensgezindheid. □

Met toestemming overgenomen uit Church News, 20 januari 2001.

Kerk help slachtoffers van aardbevingen in El Salvador en India

Na zware aardbevingen in El Salvador en India in januari en een tweede in El Salvador in februari, heeft de kerk naar beide landen humanitaire hulp gezonden, om samen met andere organisaties de duizenden mensen te helpen die hun huis of familieleden waren verloren.

In El Salvador zijn vijftien heiligen

der laatste dagen om het leven gekomen tijdens een aardbeving bij de kust van dit land in Midden-Amerika. Slechts vier weken later was er weer een aanbeving, vlakbij de hoofdstad. De humanitaire hulp van de kerk bestond uit 226.000 kilo voedsel, 3200 tenten, 25.000 dekens, 34.000 pakketten hygiënische goede-

ren, 7000 pakketten schoolspullen en 13.600 kilo EHBO-goederen, gereedschap en kruiwagens.

Honderden huizen van leden werden verwoest of zwaar beschadigd. De kerk heeft ook bouw materiaal geleverd om de huizen van de leden te repareren en te herbouwen. Ouderling Lynn G. Robbins van de Zeven-

tig, president van het gebied Midden-Amerika, zei dat alle zendelingen in het gebied in veiligheid waren. De zendelingen mochten na beide aardbevingen het rampgebied in om naar overlevenden te zoeken en eigendommen van leden uit het puin op te graven.

Plaatselijke priesterschapsleiders hielpen de behoeftige leden uit het vastengavenfonds en gaven de leden die geen huis meer hadden tijdelijk onderdak in een van de kerkgebouwen. Geen van de 86 kerkgebouwen van de kerk werd ernstig beschadigd, maar sommige gehuurde vergader-ruimten werden verwoest.

Drie dagen voor de eerste aardbeving had de kerk net een vliegtuig met hulpgoederen naar El Salvador gestuurd. En een filmploeg van de afdeling welzijnsdiensten van de kerk was op weg naar Midden-Amerika toen de ramp plaatsvond. De ploeg arriveerde snel in het rampgebied om vast te leggen hoe de kerk in noodsituaties hulp verleent.

'Ik hoop dat de leden ooit op deze beproeving kunnen terugkijken als een leerschool en een tijd van persoonlijke groei, een tijd van liefdevolle hulpverlening aan anderen, en een tijd om te ondervinden hoe de welzijnszorg van de kerk werkt', zei ouderling Robbins.

In het noordwesten van India zijn tienduizenden mensen door een aardbeving om het leven gekomen of gewond geraakt. Er zijn geen leden, zendelingen of bezittingen van de kerk geschaad.

De kerk heeft meer dan 270 000 kilo voedsel, dekens, kleding en medische hulpgoederen naar de rampgebieden gestuurd. De goederen zijn door liefdadigheidsinstellingen gedistribueerd. De kerk heeft ook geld gestuurd om bij te dragen aan reddingsacties, tijdelijke huisvesting en de aankoop van hulpgoederen voor de vluchtelingenkampen. □

Door een aardverschuiving na de aardbeving in El Salvador zijn huizen verwoest en mensen om het leven gekomen.

Zendingen helpen zoeken naar overlevenden en eigendommen in El Salvador.

Heiligen der laatste dagen en dienstbetoon

India eert LDS Charities

De gerenommeerde liefdadigheid-instelling Diwaliben Mohanlal Mehta heeft op 11 januari, tijdens een ceremonie in Bombay (India), haar erkentelijkheid betuigd voor Latter-day Saint Charities, een distributieafdeling van de afdeling humanitaire hulp van de kerk. Gary Winters, manager van de buitendienst van de afdeling humanitaire hulp, en Douglas Rose, de vertegenwoordiger van LDS Charities, namen in het auditorium Nehru in Bombay de onderscheiding 'Vooruitgang in godsdienst' in ontvangst. Deze onderscheiding kwam tot stand na een gesprek tussen de oprichter van de instelling, Mafatlal Mehta, en Moeder Teresa, die een soortgelijke onderscheiding in Groot-Brittannië had gekregen. Latter-day Saint Charities was de enige internationale organisatie die aan de ceremonie deelnam. Ook werd erkentelijkheid betuigd voor het werk van negen personen die een lange staat van dienst hebben in steunverlening aan behoeftigen in India.

Het selectiecomité, met voorzitter P. N. Bhagawati, voormalig opperrechter aan het hooggerechtshof van India, merkte op dat LDS Charities sinds 1990 had samengewerkt met meer dan vijftig organisaties in India. 'Ze hebben in vaardige vrijwilligers voorzien en educatief materiaal, kleding, voedsel, apparatuur, medische hulpgoederen of geld gedoneerd, afhankelijk van de behoeften van de organisaties.' Latter-day Saint Charities werd gecompliceerder voor het feit dat er 'geen direct of indirect belang bestond ten opzichte van sociale status, geloofsovertuiging of godsdienst. Er is geen enkele discriminatie in de hulpverlening.'

Met toestemming overgenomen uit Church News, 27 januari 2001

Leden uit Sierra Leone helpen oorlogsslachtoffers

Leden uit het district Freetown (Sierra Leone) hebben onlangs hulp verleend in een inrichting voor slachtoffers van de burgeroorlog. Leden in dit land, gelegen in het westen van Afrika, hebben de inrichting schoongemaakt en kleding aan de patiënten gegeven. W. S. Thompson, lid van het districtspresidium, sprak de patiënten moed in en zei dat de Heer van hun situatie op de hoogte was.

Zusters helpen bejaarden

Leden van de zustershulpvereniging uit de wijken Kamakura en Totsuka, in de ring Yokohama-Zuid (Japan), hebben onlangs hulp verleend in een herstellingsoord voor ouden van dagen. De zusters uit de twee wijken hebben de bewoners bezocht en met hen geïnterviewd. Ze hebben ook iedere bewoner een handgeschreven kaart en een lappen-deken gegeven, die door de ZHV waren gemaakt.

Het bezoek aan het herstellingsoord was een gedenkwaardige ervaring voor de zusters. Ouderling L. Edward Brown van de Zeventig, president van het gebied Azië-Noord, zei tijdens een bijeenkomst vóór hun bezoek: 'Dit is een uitstekende activiteit voor de zustershulpvereniging. Ik weet dat de Heer bijzonder tevreden is. Hij zegt waarschijnlijk: "Hartelijk dank voor uw hulp aan mijn kinderen."'

Met toestemming overgenomen uit Church News, 27 januari 2001

Voedsel geschonken door heiligen in de staat Washington

In een brief aan vier ringen in de staat Washington, gedateerd 15 januari, bedankte het Leger des Heils

de leden voor het inzamelen van voedsel, waaruit blijkt 'dat elkaar helpen een gezinsactiviteit kan zijn, en dat er mensen zijn die willen helpen als dat nodig is.'

Jason Koenig van het plaatselijke Leger des Heils zei dat de inzameling door de kerk, die aan het eind van het jaar 2000 werd afgesloten, 'extra steun aan het Leger des Heils' betekende. Hij zei dat van de achthonderd voedselpakketten die aan behoeftige gezinnen waren uitgedeeld, er 479 van de kerk afkomstig waren, ongeveer zestig procent.

Tijdens het project hebben de leden van de ring Kennewick 2120 kilo voedsel verzameld; de ring Kennewick-Oost 1590 kilo; de ring Pasco 1050 kilo; en de ring Richland 2100 kilo.

Met toestemming overgenomen uit Church News, 3 februari 2001

In vier uur 22 duizend boeken verhuisd

Ongeveer tweehonderd leden uit de wijken West Linn en Willamette en uit de gemeente Westlake (jonge alleenstanders), in de ring Lake Oswego (Oregon), hebben gehoor gegeven aan een oproep voor vrijwilligers om bibliotheekboeken naar het nieuwe gebouw van de scholengemeenschap in West Linn te verhuizen.

Op 16 december 2000 hebben de vrijwilligers samen met ouders in een rij mensen van 400 meter stapels boeken doorgegeven van de tijdelijke naar de nieuwe bibliotheek. In vier uur tijd hebben ze 22 duizend boeken verhuisd. Twee jaar eerder had het personeel van de bibliotheek er twee weken over gedaan.

Kaaren Pixton van de wijk West

Linn had het dienstbetoonproject georganiseerd, dat in plaatselijke kranten werd vermeld. Bibliothecaris Gary Eppelsheimer bedankte de le-

den van de kerk en de andere vrijwilligers.

'Het was een goede ervaring', zei zuster Pixton. 'Ik vond het heerlijk

om iets belangrijks voor de school te kunnen doen.' □

Met toestemming overgenomen uit Church News, 27 januari 2001

Nieuw kerkgebouw stimuleert verfraaiing van de buurt

In het nieuwe kerkgebouw van de wijk Sotero del Rio, in de ring Santiago-Puente Alto (Chili), is nog geen avondmaalsdienst gehouden. Maar het statige kerkgebouw van rode stenen heeft nu al invloed op de omgeving. De leden wachten nog op toestemming om het gebouw in gebruik te nemen. Ze zijn nu druk bezig met de tuinaanleg. Het gebouw is op een voormalige vuilstortplaats gebouwd en de buurtbewoners zijn blij met die verandering in hun woonomgeving, zegt Rodolfo Acevedo, bisschop van de wijk Sotero del Rio. Het prachtige gebouw is een inspiratie voor de buurtbewoners om hun eigen tuin te verfraaien.

'Het gebouw is een voorbeeld van ordelijkheid en netheid', zegt de president van de bewonerscommissie.

De invloed van het gebouw reikt

verder dan tuinen en grasvelden. In de kersttijd zongen de leden van de wijk kerstliederen bij het gebouw. Door hun liederen kwamen veel mensen in contact met de kerk. Nu zijn de

buurtbewoners nieuwsgierig om de binnenkant van het gebouw te zien tijdens de open dagen en de inwijding, zegt bisschop Acevedo.

Een leider uit de buurt heeft tegen bisschop Acevedo gezegd dat hij interesse had om de plaatselijke jongeren aan de activiteiten van de wijk te laten deelnemen. De leden hebben ook alle huizen in de omgeving bezocht en informatie over de kerk uitgedeeld. □

Met toestemming overgenomen uit Church News, 3 februari 2001

Omwonenden van een onlangs gebouwde kerk in Santiago (Chili) werken in hun tuin en zaaien gras. De prachtige tuin rond het gebouw heeft veel huiseigenaren geïnspireerd om hun woonomgeving op te knappen.

Extra ideeën voor de participatieperiode, juni 2001

*J*eugetwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'We krijgen zegeningen als de de profeet volgen' op bladzijde 6-7 van De Kindervriend in deze uitgave.

1. Voor jongere kinderen: Vertel het verhaal van Mozes. (Zie Exodus 2-20; *Jeugetwerk* 6, les 18-22.) Neem een aantal voorwerpen en platen mee die op het verhaal betrekking hebben, zoals een mandje, een staf, een plaat van de Schelfzee (of een andere zee) enzovoorts. Voor oudere kinderen: Vraag de kinderen wat de bovengenoemde voorwerpen of platen voorstellen en wat ze met het leven van Mozes te maken hebben. Vertel dat Mozes een groot profeet in het Oude Testament was. Leg uit dat de Heer de Israëlieten vele malen zegende, hun van voedsel voorzag en hen beschermde als ze de geboden van de profeet gehoorzaamden. Maar hoewel de Israëlieten vele wonderen zagen, waren ze soms toch ongehoorzaam. Dan moest Mozes hen tot bekering roepen en wilde de Heer hen niet meer zegenen. Laat de kinderen een lied of een lofzang over profeten zingen. Geef uw getuigenis dat de Heer ons zal zegenen als we naar de hedendaagse profeet luisteren.

2. Kies een profeet uit het Oude Testament of het Boek van Mormon, zoals Henoch (Mozes 6-7; *Jeugetwerk* 6, les 7); Noach (*Jeugetwerk* 6, les 8); Mozes (*Jeugetwerk* 6, les 18); Lehi (*Jeugetwerk* 4, les 2 en 5); koning Benjamin (*Jeugetwerk* 4, les 10). Laat ieder kind of iedere klas een tekening van een deel van het verhaal maken. Als de kinderen aan het tekenen zijn, laat u de pianiste liedjes over eerbied spelen. Verzamel de tekeningen. Als de kinderen een liedje of lofzang over profeten oefenen, bevestigt u de tekeningen aan elkaar om ze als draaidoois te gebruiken (zie 'Draaidoois' [1999], blz. 162), of aan de muur te hangen. Als de kinderen zijn uitgezongen, laat u de tekeningen zien terwijl u het verhaal van iedere profeet vertelt.

3. Voor jongeren kinderen: Vertel het verhaal van Noach (*Jeugetwerk* 6, les 8). Laat verscheidene kinderen naar voren komen en doen alsof ze verschillende dieren zijn die de ark binnengaan. Laat de andere kinderen raden wat voor dieren ze zijn. Voor oudere kinderen: Kopieer gedeelten van het verhaal van Noach uit de Schriften. (Zie Genesis 6:9-21; Mozes 8:22-30.) Verdeel het verhaal in verschillende gebeurtenissen en geef er een aan iedere klas. Laat de klassen hun gedeelte van het verhaal vertellen of

uitbeelden. Teken op het bord of op een groot vel papier de ark in het water. Teken de waterlijn over het hele bord of het hele vel papier.

Laat de kinderen opnoemen wat Noach en zijn gezin deden om de Heer te gehoorzamen (de geboden van God onderhouden, een ark bouwen, voedsel in de ark meenemen, de dieren verzamelen, in de ark gaan enzovoorts). Zet deze antwoorden boven de waterlijn op het bord. Vraag dan wat de goddeloze mensen deden of niet deden (zij luisterden niet naar de profeet, zij bekeerden zich niet, ze lachten Noach uit, ze probeerden Noach te doden enzovoorts). Zet deze antwoorden onder de waterlijn. Wijs erop dat God de mensen beschermde die naar zijn profeet luisterden.

De mensen die niet luisterden, kwamen om. Teken een regenboog boven de ark en leg uit dat de Heer beloofde dat Hij de aarde nooit meer door een vloed zou overspoelen. (Zie Genesis 9:13-15.) Laat de kinderen voor iedere kleur van de regenboog een zegening noemen die we ontvangen als we naar de profeet luisteren. Leg uit dat de regenboog een herinnering is aan de belofte van de Heer aan Noach. Als wij naar de hedendaagse profeten luisteren, zal de Heer ons net als Noach en zijn gezin zegenen. □

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ■ JUNI 2001

RAIL CENTER
HISTORIC WINTER QUARTERS

Angela Miller

uit Council Bluffs (Iowa)

Julie D. Awerkamp

Jeugdwerkkinderen over de hele wereld hebben wel eens gehoord van Council Bluffs (Iowa) — een plaats die voorkomt in de rijke geschiedenis van de heiligen der laatste dagen — en over Winter Quarters (Nebraska) dat daar in de buurt ligt en waar de pioniers hun reis naar het westen onderbraken om hun wagens te repareren, meel te malen en te wachten tot de strenge winter voorbij was.

Voor de achtjarige Angela Miller is Council Bluffs meer dan alleen maar een naam op een plattegrondje in de lesboeken van de kerk. Zij woont daar. En doordat ze zo dicht bij die historische plekken woont, begrijpt ze meer van de pioniersgeest en leert ze die geest zelf ontwikkelen.

Onderdeel van die pioniersgeest is dat het gezin het allerbelangrijkste is. Het gezin is belangrijk 'omdat je er altijd terecht kunt', zegt Angela. 'Het is er om je gehoorzaamheid te leren, maar het is er ook fijn.' Angela herinnert zich nog heel goed de dag dat ze met het hele gezin naar de tempel gingen. Het was een heel bijzondere ervaring voor haar toen ze aan elkaar verzegeld werden. Ze vindt het heerlijk om met het hele gezin te kamperen, te wandelen, te zwemmen, te fietsen of alleen maar te spelen met hun vogels: Oliver, Kate en Tweety.

Angela heeft ook nog hard gewerkt aan een ander onderdeel van de pioniersgeest — zendingswerk. Van de ervaringen die haar ouders als ringzendingelingen hebben opgedaan, heeft ze veel geleerd, en ze heeft deelgenomen aan de zendingsprogramma's van de wijk en gepro-

beerd een goed voorbeeld te zijn voor haar vriendinnetjes die geen lid zijn van de kerk.

Kort geleden heeft het gezin Miller meegedaan aan een programma van de wijk om bekeerlingen tijdens gezamenlijke gezinsavonden meer over het evangelie te vertellen. Angela en haar

Angela (rechts) met haar familie voor een monument in Winter Quarters.

vader, Dan, hebben aan de hand van LV 27:15–18 les gegeven over de wapenrusting van God. Terwijl haar

vader bij elk onderdeel van de wapenrusting uitlegde dat het een eigenschap voorstelde die je tegen verleiding beschermt — zoals het schild van geloof en het zwaard van de Geest — voegde Angela dat onderdeel toe aan haar uitrusting. Het mooiste vond iedereen het onderdeel van de les waarin broeder Miller vertelde over de vurige pijlen van de tegenstander en waarbij de zendingen 'vurige pijlen' van geel papier en popcorn naar Angela's 'wapenrusting' moesten gooien.

Angela probeert overal waar ze komt het goede voorbeeld te geven. In de kerk probeert ze altijd eerbiedig te zijn. 'Soms doe ik mijn armen over elkaar als ik door de

**Het jeugdwerk van de wijk
Council Bluffs.**

gang van de klas
naar het jeugd-
werklokaal loop',
vertelt ze.

Op school is Angela het enige lid van de kerk en daarom heeft ze genoeg kansen om zending te zijn. Op een verjaardagsfeestje gingen de meisjes een onfatsoenlijke film kijken. 'Ik zei: "Ik kijk daar niet naar, want ik ben lid van de kerk"', herinnert ze zich. Ze ging de kamer uit, en een ander vriendinnetje dat geen lid was, kwam haar al gauw achterna. Samen hebben ze toen een betere film bekeken. 'Toen ik wegging, zag ik dat ik mijn KGW-ring droeg', vertelt Angela. Ze is blij dat ze in staat was het goede te kiezen en haar vriendinnetjes het goede voorbeeld te geven.

Op een goede dag had Angela een vriendinnetje uitgenodigd. Terwijl ze zaten te praten, vroeg het vriendinnetje: 'Wat zijn dat voor een boeken? Ze zijn behoorlijk groot.' Angela zei dat dat het Boek van Mormon en de Bijbel waren, en ze vertelde haar vriendinnetje over Jezus Christus. Later zag ze dat haar vriendinnetje in de Schriften zat te lezen.

De familie Miller gaat vaak naar historische plaatsen in de buurt, zoals de pioniersbe-graafplaats, het bezoekerscentrum in Winter Quarters en de tabernakel in Council Bluffs. Die tabernakel is nagmaakt van het bouwwerk dat de pioniers in maar een paar weken hadden opgetrokken. Daar is Brigham Young in 1847 gesteuwd als de president van de kerk. Angela heeft gehoord hoe hard de pioniers gewerkt hebben en hoe zij hun talenten gebruikten om anderen tot zegen te zijn. Zij probeert anderen ook van haar talenten te laten genieten door piano te leren spelen, balletlessen te volgen en aan balletuitvoeringen mee te doen.

Angela en haar broer van dertien, Jake, moeten thuis klusjes doen. Angela helpt het liefst bij de verzorging van de vogels. Zij en Jake vervensen elke dag het water in de kooien en zorgen dat de vogels genoeg voer hebben.

Angela houdt van leren. Ze zit vaak in de kinderleeszaal

in de stadsbibliotheek, werkt hard aan haar huiswerk en vindt het fijn om met Jake te praten over de dingen die ze leert. Ze kent bijna alle namen van de vogels in de diertuin.

President Gordon B. Hinckley heeft in 1996 het gebied Council Bluffs bezocht om de nagebouwde tabernakel in te wijden en om het geloof en de toewijding te herdenken van de pioniers die in het Mormoons Bataljon hebben gediend. De familie Miller en veel andere gezinnen hadden zich als

**Angela voor een
afbeelding van een
handkar bij de
tabernakel in
Council Bluffs.**

pioniers verkleed en genoten van de pioniersactiviteiten. Angela zong in het kinderkoor. Als zij haar pionierskleren en pioniersmuts draagt, heeft ze nog meer waardering voor de pioniers.

Voor Angela is het leven heel anders dan voor een pionierskind. Maar omdat ze geleerd heeft hoe de pioniers hebben moeten worstelen en welke normen ze erop na hielden, is zij een modern voorbeeld van de pioniersgeest geworden. Het ziet ernaar uit dat Angela leeft volgens een lijfspreuk van president John Taylor (1808-1887) die ze citeert van een van haar lievelingsschilderijen in Winter Quarters: 'Gods koninkrijk of niets'. □

ILLUSTRATOR: JULIE E. YOUNG

DE HANDKAR LADEN

ILLUSTRATOR: JULIE F. YOUNG

Sommige pioniers trokken met handkarren over de vlakten. Op die handkarren kon niet alles wat de mensen mee wilden nemen en daarom moesten ze het belangrijkste uitziezen. Zet een rondje om de vijf belangrijkste dingen die jij mee zou nemen als jij pionier was. Wat zou je gekozen hebben als je tien dingen mocht meenemen? Trek een lijn van de handkar naar de tien dingen die jij mee zou nemen. □

We krijgen zegeningen als we de profeet volgen

Diane S. Nichols

SCOTT SNOW, LEHI'S GEZIN VERTREKT UIT JERUZALEM

'Gelijk Hij gesproken heeft door de mond zijner heilige profeten van oudsher' (Lucas 1:70).

Vind jij het leuk waar je woont? Heb je daar goede vriendjes of vriendinnetjes? Heb je lievelings speelgoed of een lievelingsboek? Stel je voor dat jullie gezin alles wat jullie dierbaar was, moest achterlaten en naar een nieuw land moest vertrekken. Denk je dat dat moeilijk zou zijn?

Nephi's vader, Lehi, was een profeet. De Heer waar-schuwde Lehi dat Jeruzalem verwoest zou worden en dat hij met zijn gezin moest vertrekken. De Heer zei tegen Lehi dat Hij een nieuw land voor zijn gezin had voorbereid. Toen ze Jeruzalem verlieten en door de wildernis trokken, bleven Nephi's broers Laman en Lemuël steeds maar klagen. Zij wilden niet alles achterlaten, en ze geloofden niet dat Jeruzalem verwoest zou worden. Nephi en zijn broer Sam klaagden niet. Zij

wisten dat hun vader een profeet van God was en zij gehoorzaamden hem. Omdat Nephi zo'n groot geloof had en gehoorzaam was, gaf de Heer hem een prachtige belofte: zo lang Nephi's nakomelingen onze hemelse Vader gehoorzaamden, zouden zij in het nieuwe land gezegend worden.

Als wij het Boek van Mormon bestuderen, zien we dat de Heer zijn belofte aan Nephi is nagekomen. Altijd als de mensen de profeet volgden en de geboden gehoorzaamden, werden ze gezegend. Als ze niet naar de profeten wilden luisteren en ongehoorzaam waren, kregen ze het moeilijk en waren ze niet gelukkig.

Onze hemelse Vader houdt van ons allemaal en wil dat we gelukkig zijn. Als we zijn profeten volgen, zullen we gezegend worden. President Gordon B. Hinckley heeft ons gevraagd of we dagelijks in de Schriften willen lezen, de sabbat heilig houden, onze vrienden en vrienden over het evangelie vertellen en opkomen voor

wat goed is. Het is niet altijd gemakkelijk wat de profeten van ons vragen. Maar als we het doen, zal onze hemelse Vader ons zegenen en zullen we echt gelukkig worden.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Geef een aantal volwassenen opdracht ieder een profeet uit te beelden. Bijvoorbeeld: Adam (Mozes 5:4–12, 58–59), Henoeh (Mozes 6:26–28; 7:13–21), Noach (Genesis 6–8), Mozes (Exodus 3; Numeri 14), Daniël (Daniël 6). Laat de volwassenen zich op verschillende plaatsen in het lokaal opstellen. Verdeel de kinderen in groepjes en laat hen de ‘profeten’ ondervragen. Geef voorbeelden van vragen waardoor ze kunnen ontdekken wie die bepaalde profeet is, wat hij van het volk vroeg, en hoe de mensen die zijn leringen toepasten, gezegend werden. Laat de groepen rouleren. Laat elk kind een tekening maken van een van de profeten. Laat een paar kinderen vertellen wat hun profeet gezegd heeft en hoe de mensen die gehoorzaam waren, gezegend werden. Vraag de kinderen wat onze levende profeet van ons gevraagd heeft. Geef uw getuigenis dat we gezegend worden als we onze profeet gehoorzamen, net als de mensen in vroeger tijden.

2. Knip een groot hart in puzzelstukken. Plak, voordat de kinderen in het jeugdwerk komen, de stukken onder de zitting van een aantal stoelen. Vraag een priesterschapsdrager of hij de profeet Alma wil uitbeelden. Laat hem de kinderen vertellen over wat Alma bij de wateren van Mormon gezegd heeft. (Zie Mosiah 18.) Laat hem uitleggen wat er in Mosiah 18:21 staat. Laat de kinderen kijken of er een puzzelstukje onder hun stoelzitting geplakt is. Vraag aan degenen die een puzzelstukje gevonden hebben hoe onze harten aaneengesmeed kunnen worden. Als ze antwoord hebben gegeven, laat u hen hun puzzelstuk op de muur plakken. Vertel de kinderen dat de huidige profeet wil dat we onze harten aaneensmeden, net zoals Alma dat in zijn tijd vroeg te doen. □

A. Joseph Smith

B. Koning Benjamin

C. Alma

D. Adam

E. Gordon B. Hinckley

F. Noach

G. Henoeh

Instructies

Zoek hieronder bij elke profeet aan de linkerkant (A–G) zijn lering (1–7).

1. De eerste profeet leerde zijn kinderen bidden en beloofde dat zij door de geest van inspiratie geleid zouden worden, als ze dat zouden doen. (Zie Mozes 5:4–5, 12; 6:4–5.)
2. Hij leerde de mensen dat ze zich moesten bekeren en de geboden moesten naleven, en hij beloofde dat het goed met hen zou gaan en dat ze tegen hun vijanden beschermd zouden worden, als ze dat zouden doen. (Zie Mozes 6:32–33, 57–58; 7:10, 13–17.)
3. Hij waarschuwde de mensen dat ze om zouden komen in een zondvloed, als ze zich niet bekeerden. (Zie Mozes 8:20–24.)
4. Hij leerde de mensen dat ze welvarend zouden zijn in het land en gezegend zouden worden, als ze om elkaar gaven en elkaar hielpen. (Zie Mosiah 2:17–24, 41.)
5. Hij leerde de mensen dat de Heer zijn Geest over hen zou uilstorten om hen te onderwijzen en te leiden, als zij zich zouden laten dopen en zich aan hun verbonden hielden. (Zie Mosiah 18:8–10.)
6. Hij heeft gezegd dat degenen die zich aan het woord van wijsheid hielden, gezondheid, wijsheid en schatten aan kennis zouden ontvangen en dat de engel der verwoesting aan hen voorbij zou gaan. (Zie LV 89.)
7. Hij heeft ons beloofd dat we een getuigenis van Jezus Christus zullen krijgen en dat anderen door ons voorbeeld belangstelling voor de kerk zullen krijgen, als wij de Schriften bestuderen en opkomen voor wat goed is. (Zie ook ‘Zoek de lammeren, hoed de schapen’, De Ster, juli 1999, blz. 118–124.)

1

2

3

Samenvatting van de toespraak die president Gordon B. Hinckley gehouden heeft tijdens een haardvuuravond op 12 november 2000

ADVIES VAN DE PROFEET:

WEES DANKBAAR

'Heb altijd een gevoel van dankbaarheid in je hart, beste vrienden. Wees dankbaar voor de fijne zegeningen die je hebt. Wees dankbaar voor de enorme kansen die je hebt. Wees dankbaar voor je ouders die zoveel om je geven en die zo hard hebben gewerkt om voor je te zorgen. Vertel ze dat je dankbaar bent. Zeg dank tegen je moeder en je vader. Zeg dank tegen je vrienden. Zeg dank tegen je leerkrachten. Uit je waardering tegenover iedereen die je een gunst verleent of je op welke manier dan ook behulpzaam is.

'Dank de Heer voor zijn goedheid.'

WEES VERSTANDIG

'De Heer wil dat je je verstand en je handen schoolt, wat voor beroep je ook kiest. Of het nu onderhoudsmonteur van koelkasten is of chirurg, je zult een opleiding moeten volgen. Streef naar de best mogelijke opleiding. Word een vakman die zijn werk doet met integriteit in de wereld die voor je ligt. Ik herhaal: je zult de kerk eer brengen en je zult rijkelijk gezegend worden als gevolg van je training.'

WEES REIN

'Mijd alle kwaad in wat je zegt. Gebruik de naam van de Heer niet ijdel. (. . .)

'Kies je vrienden met zorg uit. (. . .)

'Hoewel je alle mensen vriendelijk behoort te behandelen, zul je met grote zorg moeten kiezen wie je dicht om je heen wilt hebben. (. . .)

'Wees rein. Verspil je tijd niet aan vernietigende vormen van amusement. (. . .)

'Hoe oprecht mooi is een verzorgde jongevrouw die rein is naar lichaam en geest. Zij is een dochter van God in wie haar hemelse Vader behagen schept. Hoe aantrekkelijk is een jongeman die er goed verzorgd uitziet. Hij is een zoon van God die waardig wordt geacht om het heilige priesterschap van God te dragen. Hij heeft geen tatoeages of piercings op of door zijn lichaam nodig. Het Eerste Presidium en het

ZES PUNTEN

Quorum der Twaalf Apostelen zijn verenigd in hun advies tegen deze zaken. (. . .)

'(. . .) Er is geen jongen of meisje, geen jongeman of jongevrouw in deze kerk voor wie het nodig is dat ze [drugs] uitproberen. Blijf af van die verslavingen die je geest aantasten.'

WEES TROUW

'Wees onder alle omstandigheden loyaal aan de kerk. Ik beloof je dat de autoriteiten van de kerk je nooit zullen misleiden. Zij zullen je op de paden van geluk leiden. (. . .)

'Wees trouw aan je overtuigingen. Je weet wat goed is, en je weet wat verkeerd is. Je weet wanneer je doet wat goed is. Je weet wanneer je bijdraagt aan de juiste zaak. Wees trouw. Wees gelovig. Wees trouw.'

WEES NEDERIG

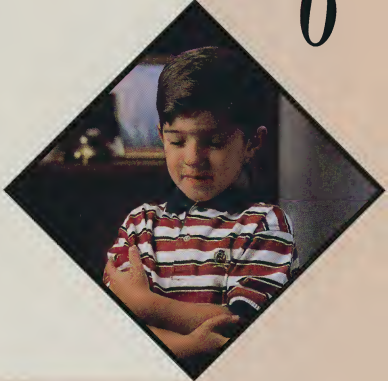
'De Heer heeft gezegd: "Wees nederig, en de Here, uw God, zal u aan de hand leiden, en u antwoord geven op uw gebeden" (LV 112:10). (. . .)

'Ik ben van mening dat de zachtmoedigen en de nederigen degenen zijn die ontvankelijk zijn voor onderricht. Zij willen iets leren. Zij zijn bereid te luisteren naar de influisteringen van de stille, zachte stem. Zij stellen de wijsheid van de Heer boven hun eigen wijsheid.'

SPREEK MET GOD

'Je hebt zijn hulp nodig, en je weet dat. Je kunt het niet alleen. Dat zullen jullie gaan beseffen, en naarmate de jaren verstrijken, zullen jullie dat steeds meer gaan inzien. Leef dus zo, dat je met een zuiver geweten met de Heer kunt spreken. Ga op je knieën en dank Hem voor zijn goedertierenheid jegens jou en vertel Hem de rechtvaardige verlangens van je hart. Het wonder van dat alles is dat Hij naar je luistert. Hij zal reageren. Hij zal antwoorden. Niet altijd zoals wij zouden willen, maar voor mij staat vast dat Hij antwoord geeft.' □

Zie voor de volledige tekst van de toespraak: 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', Liahona, april 2001, blz. 30-41.

OP JACHT TIJDENS DE GEZINSAVOND

Jennifer Jensen

'We gaan op jacht', kondigde mama op de gezinsavond aan. Anneke van tien en haar broers, Niels en Karel, grinnikten.

Mama ging verder: 'Het meeste van wat op de lijst staat, zul je vanavond kunnen vinden, maar voor sommige dingen heb je misschien wel de hele week nodig. Onze hemelse Vader zal je helpen als je dat vraagt.' Ze gaf iedereen een lijstje.

Anneke bekeek de bladzijde: (1) een plaat van Jezus Christus; (2) een zendingsverhaal; (3) een waar gebeurd pioniersverhaal; (4) de naam van een voorouder met jouw eerste of tweede voornaam.

'Goed,' zei mama, nog voordat Anneke de hele lijst gelezen had, 'zorg dat je hier binnen een uur terug bent. We zullen proberen de komende week de lijst af te maken, en we zullen elkaar de volgende week vertellen hoe het ons vergaan is.'

Anneke las de rest van de lijst: (5) een verhaal over de jeugd van president Hinckley; (6) een tekst over geloof; (7) een plaat van een tempel; en (8) iemand om een boek-van-mormon aan te geven.

Anneke kreunde. De eerste zeven waren niet zo erg moeilijk. Maar aan wie zou zij een boek-van-mormon kunnen geven?

'De eerste is gemakkelijk,' zei Anneke bij zichzelf. Ze haalde een plaatje van Jezus Christus uit haar dagboek.

In haar jeugdwerkklas hadden ze de afgelopen week Alma 32:21 gelezen. Dat was een goede tekst over

geloof, dus Anneke onderstreepte die. Annekes tweede voornaam was Eva, en zo heette haar overgrootmoeder ook!

Toen bladerde ze een paar exemplaren van *De Kindervriend* door. Ze vond een plaat van de Tokio-tempel in Japan, een verhaal over de jeugd van president Hinckley, en een paar waar gebeurde pioniersverhalen. Toen was het uur om.

Geen van de gezinsleden had kunnen bedenken aan wie ze een boek-van-mormon konden geven. In het slotgebied vroegen ze om hulp bij de zoektocht naar iemand die naar het evangelie op zoek was.

Broeder en zuster De Wit waren net terug van hun zending, dus op dinsdag vroeg Anneke hun of ze iets over hun zending wilden vertellen. Maar ze wist nog steeds niet aan wie ze een boek-van-mormon moest geven.

Anneke dacht en bad er de hele week over. Wie zou een boek-van-mormon willen hebben? Wat zou ze tegen hen zeggen? 'Wij zijn op jacht — wilt u een boek-van-mormon?' Ze zouden haar uitlezen.

Ze wilde niet uitgelachen worden. Het Boek van Mormon was geen grapje. Het was een bijzonder boek. Ze hield ervan, en ze hield van Jezus Christus. Dat was het! Het was een boek voor mensen die van Jezus hielden! Nu wist Anneke precies wie ze moest hebben.

Ze knielde neer en bad om de hulp van haar hemelse Vader. Ze voelde zich kalm en warm van binnen toen ze

naar het huis van haar vriendin Sara fietste. Maar dat kalme gevoel verdween toen ze voor de deur stond. Ze bad zachtjes en belde toen aan.

'Dag Anneke', zei mevrouw Van Kasteren. 'Sara is deze week bij haar oma.'

'Ik ben gekomen om met u te praten', zei Anneke. Ze haalde diep adem en zei toen vlug: 'Mevrouw Van Kasteren, u houdt toch veel van Jezus Christus?'

'O ja, heel veel', glimlachte mevrouw Van Kasteren.

'Zou u nog een boek over Hem willen lezen?'

Anneke hield een boek-van-mormon omhoog.

'Het Boek van Mormon', las mevrouw Van Kasteren. 'Een getuige van Jezus Christus'.

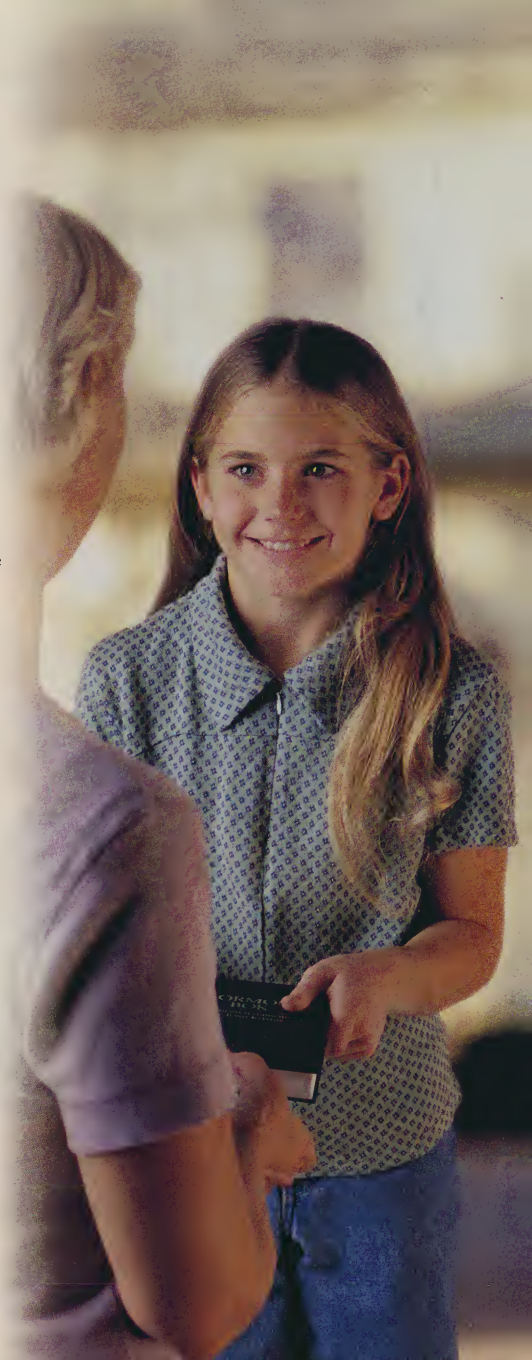
'Er staan een paar hele mooie dingen over Jezus in', zei Anneke. 'Over zijn bezoek aan Amerika en wat Hij het volk daar leerde. En er staan een paar van mijn lievelingsteksten in — "Wanneer gij in de dienst van uw naasten zijt, [zijt] gij louter in de dienst van uw God.'" (Mosiah 2:17.)

'Een getuige van Jezus Christus', zei mevrouw Van Kasteren nog eens zachtjes. 'Ja, Anneke, dit wil ik graag lezen. Dank je wel.'

Anneke glimlachte, en het warme gevoel in haar binnenste werd nog warmer. 'Ik hou van alles wat erin staat, maar in 3 Nephi staat het verhaal van het bezoek van de Heiland aan het vasteland van Amerika. Ik vind vooral het stuk waarin Hij de kinderen zegent zo mooi.'

Anneke zocht voor mevrouw Van Kasteren 3 Nephi op.

Anneke ging vrolijk weg toen mevrouw Van Kasteren op de trap zat en begon te lezen. Nog steeds met dat warme gevoel van binnen wist Anneke dat zij de echte prijs van de jacht had gewonnen, en ze hoopte dat alle anderen thuis die ook zouden winnen. □

JEZUS VERTELT HOE WE MOETEN BIDDEN

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

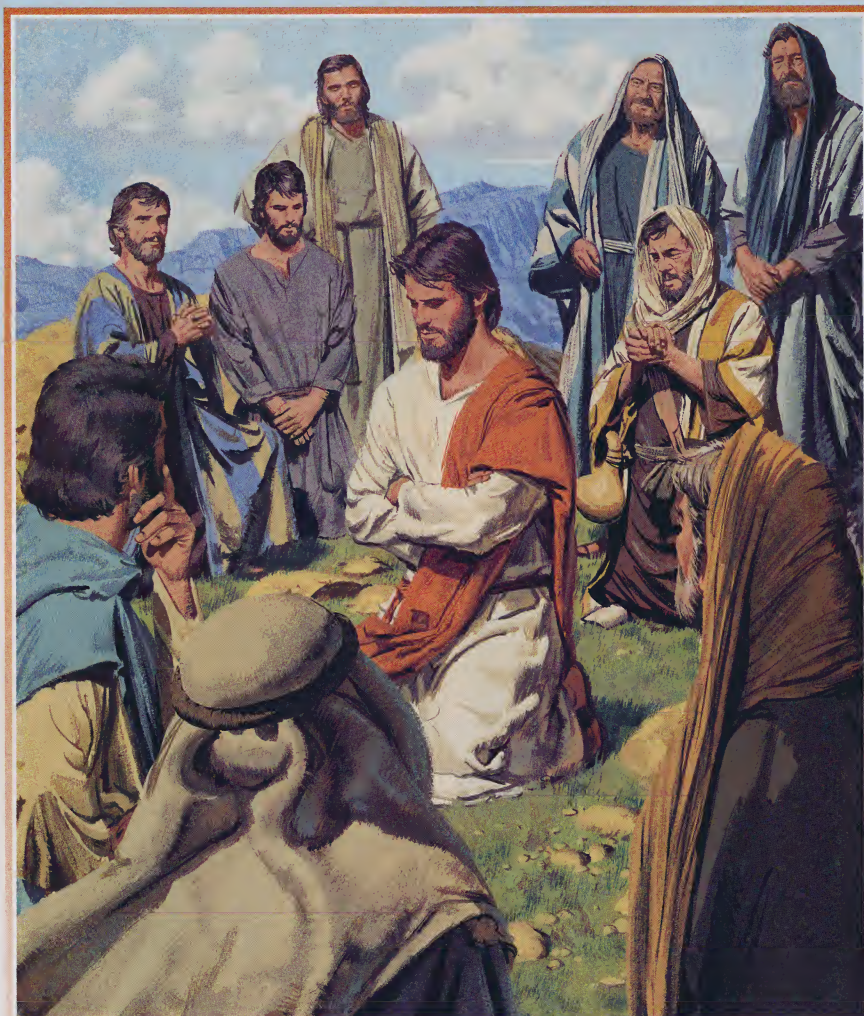
Jezus leerde zijn discipelen hoe ze moesten bidden. Hij zei dat sommige mensen wilden dat anderen zagen hoe ze baden. Maar Jezus zei dat mensen hun persoonlijk gebed ergens moesten uitspreken waar ze alleen konden zijn.

Matteüs 6:5-6

Hij zei dat sommige mensen als ze bidden steeds maar weer dezelfde woorden gebruiken. Ze denken niet echt na over wat ze zeggen. Maar de mensen moeten juist wel nadenken over wat ze zeggen. Ze moeten oprecht bidden om wat ze nodig hebben.

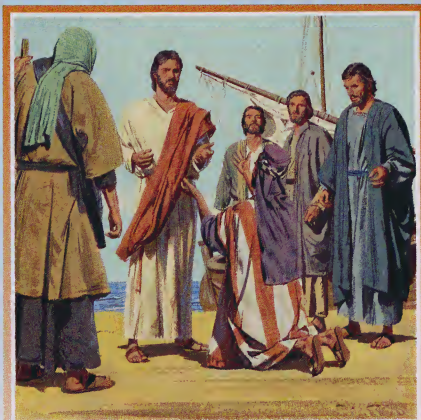
Matteüs 6:7-8

De Heiland heeft een gebed uitgesproken als voorbeeld voor zijn discipelen. Hij begon met 'Onze Vader die in de hemelen zijt'. Hij bedankte onze hemelse Vader en vroeg Hem om hulp. Aan het einde van zijn gebed zei Hij 'Amen'. Later zei Jezus tegen zijn discipelen dat ze in zijn naam moesten bidden. Hij beloofde dat onze hemelse Vader hun gebeden zou beantwoorden en hen zou zegenen.

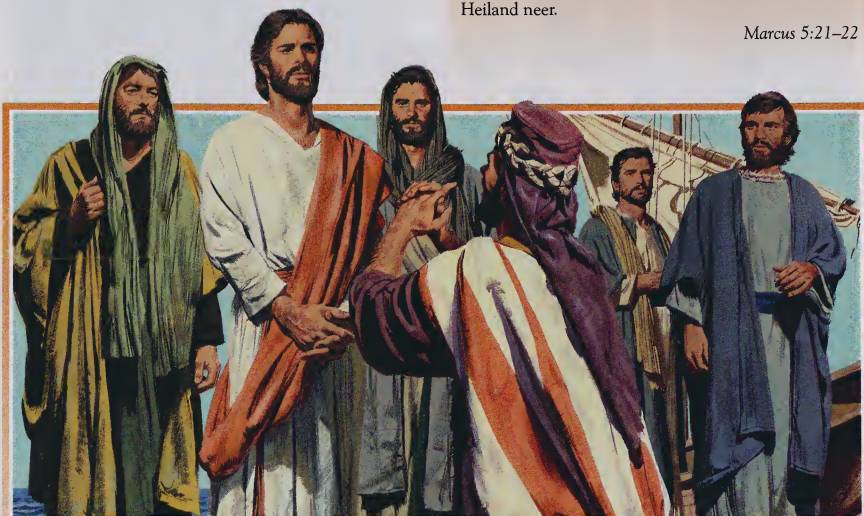
Matteüs 6:9-13; 21:22; Lucas 11:5-10; Johannes 16:23

DE DOCHTER VAN JAÏRUS WORDT OPGEWEKT UIT DE DOOD

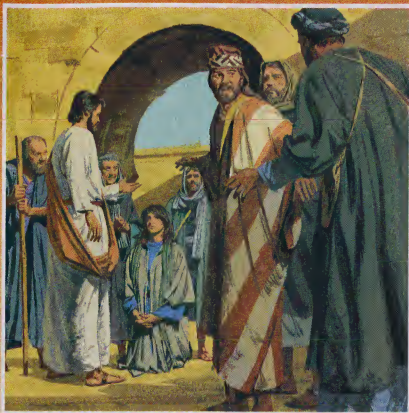
Op een dag kwam Jezus van een schip af en werd omringd door veel mensen. Daar viel Jaïrus, een overste van de synagoge, aan de voeten van de Heiland neer.

Marcus 5:21-22

Jaïrus vertelde dat zijn dochter van twaalf erg ziek was. Hij smeekte Jezus of Hij haar wilde komen zegenen zodat ze beter zou worden en niet dood zou gaan.

Marcus 5:23

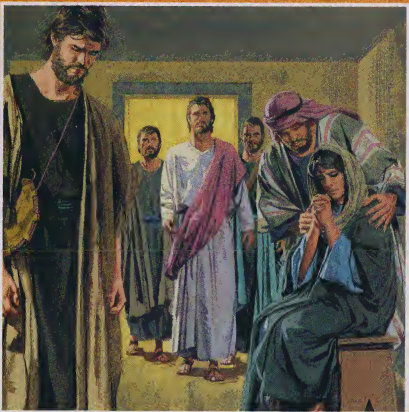
Toen Jezus aanstalten maakte om met Jairo mee te gaan, kwamen andere mensen om Hem heen staan en vroegen om zijn zegen. De Heiland bleef staan om een vrouw te genezen. Terwijl Hij nog met haar sprak, kwam iemand aan Jairo vertellen dat het te laat was — zijn dochtertje was dood.

Marcus 5:24–35

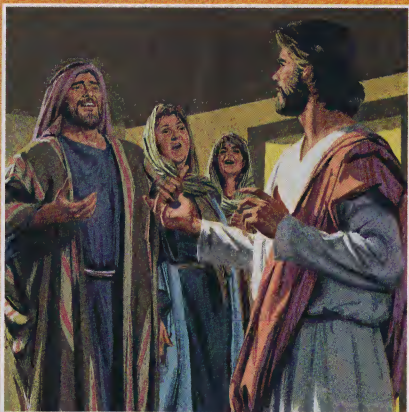
Jezus hoorde wat er gezegd werd, en Hij zei tegen Jairo dat hij niet bedroefd moest zijn maar in Hem moest geloven.

Marcus 5:36

Toen ging Hij met Petrus, Jakobus en Johannes naar het huis van Jairo. Het huis was vol huilende en jammerende mensen omdat het meisje dood was.

Marcus 5:37–38

Jezus vroeg waarom ze zoveel kabaal maakten. Hij zei dat het meisje niet dood was, maar sliep. De mensen lachten Hem uit. Ze wisten zeker dat het meisje dood was.

Marcus 5:39–40

Toen stuurde de Heiland iedereen het huis uit, behalve Jairo, de vrouw van Jairo en de discipelen. Ze gingen naar de kamer waar het meisje lag.

Marcus 5:40

Jezus nam het meisje bij de hand en zei dat ze op moest staan. Ze stond op en liep. Haar ouders waren stomverbaasd. Jezus zei dat ze tegen niemand mochten zeggen wat er gebeurd was en dat ze het meisje iets te eten moesten geven.

Marcus 5:41-43

Zendingen op hun taak voorbereiden

Shaun D. Stahle

Na wekenlang intensief het evangelie en een taal te hebben bestudeerd, verlaten de zendingen het opleidingsinstituut voor zendingen met een versterkt vertrouwen in het evangelie. Dat geestelijke vertrouwen is de sleutel tot succesvol zendingswerk, hoorden zeven nieuwe presidenten van opleidingsinstituten voor zendingen en echtgenotes tijdens de instructiebijeenkomsten van 9-12 januari in het opleidingsinstituut voor zendingen in Provo (Utah). Algemene autoriteiten en medewerkers van de afdeling zendingswerk gaven instructies over de manier waarop nieuwe zendingen op hun taken voorbereid moeten worden.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen zei dat de president van een opleidingsinstituut voor zendingen welingelicht moet zijn en in staat om zijn onderscheidingsvermogen te gebruiken. De president kan informatie inwinnen door persoonlijke gesprekken, en zijn vrouw kan het een en ander uit de houding en de gesprekken van de zendingen opmaken. Maar hij zei met nadruk dat de presi-

denten in hun omgang met de zendingen en in het werk van de Heer op de verlichtende invloed van de Heilige Geest moeten vertrouwen.

Ouderling Ballard legde uit dat een succesvol zending iemand is die alle gedragsnormen naleeft, gehoorzaam is en zich ijverig op zijn werk concentreert. Het doel van de zestigduizend zendingen over de hele wereld is het vinden van de oprechten van hart. Als een zending 's

avonds in gebed kan neerknielen en tegen onze hemelse Vader kan zeggen dat hij of zij hard gewerkt heeft en kan vragen of Hij het werk van die dag wil aanvaarden, 'dan is dat een goede zending. Dan is het een uitstekende zending, of hij nu dopelingen heeft of niet, hoewel zendingen natuurlijk wel moeten dopen.'

Ouderling Earl C. Tingey van het Presidium der Zeventig, algemeen bestuurder van de afdeling zendingswerk, sprak over de waarde van zendingswerk door het wereldwijde aantal leden te vergelijken met de kleine groep priesterschapsleiders die in 1834 in Kirtland (Ohio) bijeenkwam. In een klein schoolgebouw kwamen de priesterschapsdragers van de jonge kerk onder leiding van de profeet Joseph Smith bij elkaar voor een getuigenisdienst. Na de getuigenissen zei de profeet dat hij was opgebouwd, maar vervolgens zei hij dat zij 'niets meer over de toekomst van de kerk en het koninkrijk wisten dan een pasgeboren baby'. (Geciteerd in Conference Report, april 1898, blz. 57.) Ouderling Tingey zei dat 'we nu terugkijken en zien dat de kerk is gegroeid, zoals de profeet Joseph heeft voorspeld'.

Er zijn nu vijftien opleidingsinstituten voor zendingen. De presidenten van die instituten worden voor twee jaar geroepen. 'Wij hebben onze eerste week meer dan achthonderd gezinnen en zendingen begroet', herinnert broeder W. Brent Edman zich, die net als president van het opleidingsinstituut in Provo is ontheven. 'Dat was de grootste groep in de geschiedenis. Daarna hebben we nog 67 duizend zendingen begroet.' □

Met toestemming overgenomen uit Church News, 20 januari 2001.

FOTOGRAF: SHAUN D. STAHL, MET TOESTEMMING VAN CHURCH NEWS

President W. Brent Edman (rechts, in het midden) en zijn vrouw Kay, vergezeld door 22 zendingen uit Mongolië, ontmoeten de nieuwe president van het opleidingsinstituut voor zendingen in Provo - David B. Wirthlin en zijn vrouw Anne.

Nieuw presidium voor de oudste ring in Nederland

Tijdens de halfjaarlijkse conferentie van de ring Den Haag, die op 11 maart in het Concertgebouw te Haarlem werd gehouden, is een nieuw ringpresidium aan de leden voorgesteld. De conferentie werd bezocht door president Carmack van het gebied Europa-Midden en ouderling Mattson, een gebiedsautoriteit die woonachtig is in Zweden. Beiden hebben de leden van de ring Den Haag toegesproken tijdens deze historische ringconferentie.

Het zittende presidium is met een bijzonder woord van dank ontheven. Ouderling Carmack bedankte deze broeders nogmaals in zijn toespraak aan het slot van de conferentie. Hij roemde onder meer de toelozende inzet van president Jon Jansen, de leiderschapskwaliteiten van diens eerste raadgever, Peter Navarro, en de liefde en bestuurlijke kwaliteiten van de tweede raadgever, Max Brouwer. President Carmack zei ook dat het

ringpresidium heel duidelijk zijn liefde voor de leden van de ring had laten blijken. Dat deze liefde wederzijds is en zich ook uitstrekt tot het nieuwe presidium, bleek aan het einde van de conferentie. Zelfs ouderling Carmack was aangenaam verrast door de bijzonder uitingen van onderling liefde en verbondenheid die hij zag, ook en vooral na afloop van de conferentie. Daarbij maakten de komende en gaande presidia, vele ringleiders en diverse andere leden gebruik van de gelegenheid om hun waardering, liefde en respect voor elkaar uit te spreken.

Christiaan Hugo Kleijweg (1949) is de nieuwe ringpresident. Zijn aanstelling als ringpresident was op de dag af 40 jaar nadat zijn schoonvader, Johan Paul Jongkees, werd aangesteld als president van de ring Den Haag, de eerste niet-Engelstalige ring van Zion (11 maart 1961). Zijn raadgevers zijn Petrus Johannes Jansen

(1946) en Daniël Adrianus Johannes Peschier (1962). Deze broeders zijn alle drie bisschop geweest van een (voor Nederlandse begrippen) grote wijk, en waren alle drie hogeraadslid vóór hun roeping in het ringpresidium.

President Chris Kleijweg is getrouwd met Marianne Kleijweg-Jongkees. Zij hebben vier kinderen, waarvan de jongste 16 jaar is. Een van hun dochters is op dit moment op zending in het zendingsgebied München (Duitsland). President Peter Jansen, eerste raadgever, is getrouwd met Ina Jansen-Schonewille. Zij hebben twee kinderen en drie kleinkinderen. De tweede raadgever, president Daan Peschier, is getrouwd met Yvonne Peschier-van de Berg. Zij hebben vier kinderen, drie nog in de jeugdwerkleeftijd en de oudste net bij de jonge vrouwen. □

Michael Vis

Leiders spreken over de tempel

Tijdens de conferentie van de ring Apeldoorn op 3 en 4 maart hebben verschillende kerkleiders over tempels en tempelwerk gesproken. Ouderling Rasband van het gebiedspresidium vertelde over koning Benjamin, die zijn volk bij de tempel zou toespreken. De mensen gingen naar het gebied rondom de tempel en sloegen daar hun tenten op. Ze zetten hun tent neer 'met [hun] tentdeur naar de tempel'. Ouderling Rasband vroeg zich af, of wij onze deur ook, in geestelijke zin, op de tempel hebben gericht.

President Anderson van het zendingsgebied Amsterdam sprak over de tempel in verband met het zendingswerk. 'Wij krijgen een tempel in Nederland,' zei hij, 'maar hoe belangrijk is dat voor ons? We kunnen nu al in een halve dag naar de Frankfurt-tempel rijden.

'Een tempel komt er dankzij openbaring aan de profeet, waar en wanneer er een tempel moet worden gebouwd. Een tempel is een teken van Gods zegen op dit land. Als we zeggen dat we meer mensen willen dopen, is dat niet met het doel om het aantal leden te vergroten, maar om

die mensen de zegeningen van het evangelie te geven en om het voor hen mogelijk te maken, naar die heilige plaats, het huis des Heren, te gaan.'

President Westra van de ring Apeldoorn vertelde dat hij, toen hij nog maar pas lid van de kerk was geworden, nog niet de behoefte voelde om naar de tempel te gaan. Broeder Jongkees, destijds president van de ring Den Haag, waartoe broeder Westra toen behoorde, zei: 'U zult vanzelf het gevoel krijgen dat u naar de tempel moet gaan, en u zult gaan begrijpen waarom u naar de tempel gaat.'

President Westra vertelde: 'Toen ik dan voor het eerst naar de tempel ging, was dat heel bijzonder voor mij. Nadat ik voor het eerst een dienst in de tempel had meegemaakt, was ik nog zo onder de indruk, dat ik de rest van de dag nodig had om alles te verwerken wat ik had gehoord. De volgende dagen ging ik opnieuw naar de tempel. Sinds die eerste keer heb ik steeds het verlangen gehad om weer naar de tempel te gaan. Door de tempel gaan we het evangelie beter begrijpen, en als je het beter begrijpt kun je het beter in je leven toepassen.'

Hij haalde de woorden aan van president Wondra, een van de vroegere presidenten van de Frankfort-tempel: 'Als de mensen vaker naar de tempel gaan, zullen het betere mensen worden.'

Ook zei hij: 'Er zijn mensen buiten de kerk die zich afvragen waarom ze de tempel niet binnen kunnen gaan. Ze begrijpen niet dat ze eerst lid van de kerk moeten worden en zich in het evangelie moeten verdiepen, om de dingen te begrijpen die ze in de tempel horen en zien. In de tempel gaan we beter begrijpen waarom we op aarde zijn gekomen. Het is goed als

Ouderling Ronald Rasband, raadgever in het presidium van het gebied Europa-Midden (links), en zijn tolk, Hans Veenstra.

we zorgen dat we steeds een tempelaanbeveling hebben en regelmatig naar de tempel gaan.'

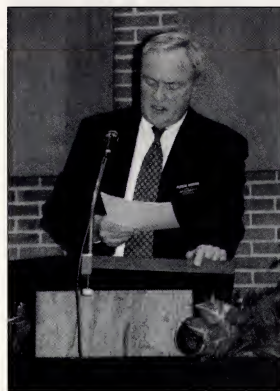
Ook wanneer we (nog) niet in staat zijn om naar de tempel te gaan, is het goed om een tempelaanbeveling te hebben. Ouderling Rasband zei: 'President Hunter heeft ons erop gewezen dat elk lid een geldige tempelaanbeveling hoort te hebben. Vorige week was ik in Albanië; daar zijn ongeveer 500 actieve leden. Ik vroeg hun wie er een tempelaanbeveling had. Slechts 25 leden in dat land waren naar de tempel geweest, maar honderden waren in het bezit van een tempelaanbeveling. Ze zullen lang moeten sparen en veel op moeten offeren om de reis te kunnen maken, maar ze zijn allemaal klaar om naar de tempel te gaan.'

'Vorige maand zijn we in Helsinki geweest om locaties te bekijken die in aanmerking komen voor de bouw van een tempel. Op één plek voelde ik de Geest zoals zelden tevoren, en ouderling Kerr, die bij mij was, voelde hetzelfde. We hebben die locatie bij president Hinckley aanbevolen, en hij heeft hem gekozen om er een tempel te bouwen.'

'In 1997 vertelde president Hinckley tijdens de algemene aprilconferentie, dat er naast de grote tempels die in aanbouw of gepland waren, ook kleine tempels zouden worden gebouwd. Tijdens zijn toespraak zei hij dat de kerk ernaar moest streven om voor het einde van het jaar 2000 honderd tempels gereed te hebben. Zijn raadgevers keken verbaasd. Er waren toen 42 tempels in gebruik. Naderhand vertelde president Hinckley dat het aantal honderd in zijn gedachten was gekomen terwijl hij zijn toespraak in de Tabernakel stond te houden. Aanvankelijk heeft hij zich zorgen gemaakt over de nog ongekende omvang van het bouwprogramma. Maar op 1 oktober 2000 is de honderdste tempel ingewijd, en later in het jaar zijn er nog twee tempels ingewijd.'

In Europa zijn op het ogenblik zeven tempels in gebruik. De Den Haag-tempel en de Kopenhagen-tempel zijn in aanbouw, en er zijn tempels gepland bij Helsinki, Kiev en Parijs. Men verwacht dat de nieuwe tempel in Nederland in het voorjaar van 2002 zal kunnen worden ingewijd. □

Frans Heijdemann

President Anderson van het zendingsgebied Amsterdam: 'Een tempel is een teken van Gods zegen op dit land.'

Conferentie in het teken van gezinnen en zendingswerk

De conferentie van de ring Apeldoorn op 3 en 4 maart stond voor een belangrijk deel in het teken van gezinnen en van het zendingswerk. De eerste spreker tijdens de bijeenkomst voor priesterschapsleiders was broeder Dennis Hulleman, tweede raadgever in het ringpresidium. Hij gaf aan dat de inspanningen van ouders en kerkelijke leiders van de jeugd elkaar kunnen versterken.

Als voorbeeld noemde hij het leger van Helaman uit het Boek van Mormon, dat uit 2000 jongemannen bestond. Zij waren door hun ouders in geloof opgevoed, maar hadden ook een geweldige leider, die veel om hen gaf en door hen 'vader' werd genoemd (zie Alma 56:46). President Hulleman vroeg de broeders: 'Houdt u van de jongemannen in uw wijk alsof het uw eigen kinderen waren, en kunnen zij u als een vader beschouwen?'

Ouderling Rakow, de bezoekende gebiedsautoriteit, noemde het feit dat ongeveer 60 procent van de jongeren actief is in de kerk. 'Dat is fijn voor die 60 procent, maar hoe staat het met de rest? Wij hebben vijf kinderen, maar als er 's avonds drie thuis waren, dacht u dan dat wij tevreden thuis zouden zitten en zeggen: *fijn, er zijn drie kinderen thuis?*' Hij besprak ook het belang van gezinsgebed en geza-

menlijke schriftstudie. 'Ik vind het altijd enorm spannend om het Boek van Mormon te lezen, want iedere keer lees ik dingen die ik er de vorige keer niet in heb zien staan', zei hij. 'Help de jeugd van de Schriften te leren houden en een persoonlijke relatie met de Heer op te bouwen. Als u regelmatig gezinsgebed houdt, zullen uw kinderen ook bidden. Toen mijn zoon tien jaar was, raakte hij een huissleutel kwijt. Dat was niet zo best. Hij besloot erover te bidden, en hij vond de sleutel terug.'

Tijdens de algemene bijeenkomst citeerde ouderling Rakow Alma 37:6, waar staat dat kleine dingen grote te weeg kunnen brengen. 'Is het moeilijk om elke week gezinsavond te houden?' vroeg hij. 'Het is betrekkelijk eenvoudig. Als we iedereen laten weten dat die avond onze gezinsavond is en dat we dan niets anders

kunnen doen, zullen de mensen daar rekening mee houden. Onze kinderen vinden het leuk en willen wel iedere avond gezinsavond hebben.'

Blijf het proberen

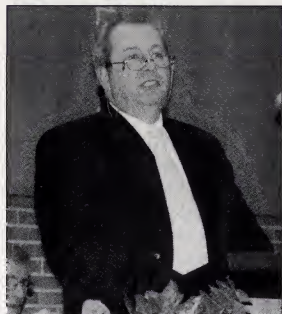
Ouderling Rasband, raadgever in het gebiedspresidium, citeerde president David O. McKay: 'Geen succes in het leven weegt op tegen mislukking in het gezin.' Iemand vroeg president McKay: 'Wat is mislukking?' Het antwoord luidde: 'Als we ophouden het te proberen.' In het Boek van Mormon kunnen we lezen over Lehi en zijn vrouw. Zij waren voorbeelden van wat president McKay bedoelde: ze waren liefhebbende ouders, die het nooit opgaven.

'De profeet is zeer bezorgd over de opgroeiende generatie', zei ouderling Rasband. 'Het is onze taak om ons gezin tot Christus te brengen. De kerk zal ons helpen, want het gezin is de basis van Gods koninkrijk.'

Ook in het zendingswerk moeten we oppassen dat we niet ontmoedigd raken. Ouderling Rakow vroeg: 'Hoe vaak hebben we geprobeerd om iemand voor het evangelie te inte-

Ouderling Rakow (vortloft door Spencer Hulleman).

Broeder Mooij, president van de ringzendings, spreekt over het zendingswerk door de leden.

Zuster Gony Vels geeft haar getuigenis.

resseren en waren we teleurgesteld omdat iemand geen belangstelling had? Je voelt je dan teleurgesteld en verdrietig en je probeert het maar niet meer. Maar waarom vraagt president Hinklely ons het te doen? Omdat de Heer het wil. 'Denk eens aan de zoons van Lehi, die terug naar Jeruzalem moesten gaan om de koperen platen te halen. Twee pogingen om de platen te krijgen, mislukten. Ze wilden terug gaan naar hun ouders, maar Nephi wilde het nog een keer proberen, want hij wist dat de Heer niets vraagt wat onmogelijk is. De Heer hielp hem, omdat hij bereid was te gehoorzamen, en Nephi had succes.'

Eigen ervaringen

Verschillende leden spraken over eigen ervaringen. Broeder Mooij, ringzendingspresident: 'In 1911 was een broer van mijn opa gedoopt, maar hij had het niemand in de familie verteld. Veel later, in de jaren '50, werd een nicht van mij gedoopt. Zij praatte veel over de kerk, mijn vader raakte geïnteresseerd en uiteindelijk werden er meer familieleden gedoopt. Ik was toen elf jaar. Als de broeder van mijn opa zijn familie meer over de kerk had verteld, hadden de eerste elf jaren van mijn leven

er misschien heel anders uitgezien.'

Zuster Gonny Vels, in een getuigenis: 'Een paar weken geleden is onze zoon op zending gegaan. Voor zijn vertrek heeft hij ons zijn getuigenis gegeven, en de laatste weken voor hij vertrok leek het of we een echte zending in huis hadden. Er zijn tijden geweest dat hij zich tegen van alles verzette; ik weet zeker dat we de jeugd kunnen helpen door hen onze liefde te tonen en steeds belang in hen te stellen.'

Broeder Wim Mulder: 'Als alle mensen zouden weten hoe mooi het evangelie is, zouden ze er meer van willen weten. Maar hoe krijgen we ze zo ver dat ze naar ons luisteren? Ik heb daarover gebeden en kreeg nog dezelfde week de kans om de mensen op mijn werk over het plan van zaligheid te vertellen. (...) Mijn ouders zijn op zending in Albanië. "Er zijn hier nog wel tien echtparen nodig", schrijven ze. Wie nog twijfelt om op zending te gaan: stel het niet uit! Je zult ervan genieten.'

Ouderling Rasband: 'Ik heb broeder en zuster Mulder bezocht in Albanië. Ze hebben maar enkele uren per dag elektriciteit, het kan er erg koud zijn, maar ze hebben een hartverwarmende glimlach op hun ge-

Broeder Dennis Hulleman, raadgever in het presidium van de ring Apeldoorn, tijdens zijn toespraak.

zicht. Er is geen comfort, ze moeten over de stoffige wegen lopen of zich op ezels laten vervoeren, maar ze zijn zo gelukkig als ze nog nooit geweest zijn.'

Ouderling Rakow vertelde over een jongeman uit Duitsland die vorig jaar in september een jeugdconferentie op de Brigham Young University bezocht. Hij was zo enthousiast dat hij zijn ouders schreef dat ze de zendingen naar zijn vriend Norman moesten sturen. Na een paar gesprekken met de zendingen besloot Norman de seminariëlezen te gaan volgen. 'Eerst vonden zijn ouders dat niet leuk, maar de ouders van de twee jongemannen praatten eens met elkaar en de bezorgdheid ging over. In december werd Norman door zijn vriend gedoopt. Ze moeten nog twee jaar naar school, maar bereiden zich nu beiden voor op een zending.'

Ouderling Rasband sprak ook over de broers Whitmer, die de profeet Joseph Smith hadden gevraagd wat de grootste waarde zou hebben voor hun ziel. Het antwoord was aan beiden gelijk (zie Leer en Verbonden 15 en 16). 'Als wij dezelfde vraag zouden stellen, zou de Heer ons hetzelfde antwoord geven. Er is geen werk van grotere waarde dan mensen tot de Heiland te brengen.' □

Frans Heijdemann

Van links naar rechts: President Westra, ouderling Rasband, president Anderson, Arie Spijkerman (tolk). Ouderling Rasband legt het verschil in autoriteit uit: de ringpresident is verantwoordelijk voor het zendingswerk in de ring; de zendingspresident geeft leiding aan de voltiijdzendingen, die het zendingswerk samen met de plaatselijke leden behoren te doen.

Tempel in Ghana wordt werkelijkheid

In februari 1998 heeft president Hinckley de bouw van een tempel in Ghana bekendgemaakt. De plaatselijke leden waren bijzonder blij met die aankondiging, maar het heeft lang geduurd tot alle nodige vergunningen voor de bouw waren verleend.

Begin maart (dit jaar) is de datum voor het steken van de eerste spade bekend geworden: 16 maart. De Accra-tempel in Ghana wordt de eerste tempel in West-Afrika. In dat gebied wonen ongeveer 85 000 leden; slechts enkele honderden zijn in staat geweest om naar de Johannesburg-tempel (Zuid-Afrika) te gaan.

Eerste Presidium: 'Gebruik de officiële naam van de kerk.'

Het Eerste Presidium heeft zowel de leden als de media gevraagd, zoveel mogelijk de officiële naam van de kerk te gebruiken. Die naam is door openbaring gegeven aan de profeet Joseph Smith: De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Benamingen zoals 'mormoonse kerk' of het in Amerika veelgebruikte 'LDS Church' worden afgeraden. Uitdrukkingen zoals 'mormoonse pioniers' en 'Mormoons Tabernakelkoor' zullen blijven bestaan. Maar wanneer we over de kerk spreken of schrijven, wordt ons gevraagd in eerste instantie de volledige naam te gebruiken, en eventueel bij volgende verwijzingen

de 'Kerk van Jezus Christus', of 'de kerk'.

Bezoekerscentra op Temple Square tijdelijk gesloten

De bezoekerscentra van de kerk op Temple Square in Salt Lake City zijn, in verband met een ingrijpende verbouwing, voor meer dan een half jaar gesloten. Door de verbouwing wordt de expositie in de bezoekerscentra verder uitgebreid en zal men in staat zijn om meer bezoekers tegelijk te ontvangen. Dat laatste is vooral wenselijk omdat met de Olympische Winterspelen (begin 2002) grote aantallen bezoekers worden verwacht. Men hoopt de verbouwing vóór de oktoberconferentie van dit jaar gereed te hebben. □

Schrijfwedstrijd en fotowedstrijd

Binnenkort worden weer de jaarlijkse zomerkampen gehouden. Verslagen van die kampen zijn, zoals altijd, welkom bij de nieuwsredactie van de *Liahona*. Dit jaar houden we een wedstrijd verslagen schrijven en een wedstrijd fotograferen. Deelname is mogelijk in vier categorieën:

1. Deelnemers aan jongemannenkampen.
2. Deelnemers aan jongevrouwenvakanties.
3. Deelnemers aan andere kampen.
4. Kampvaarders.

In elke categorie is er een beloning voor het beste, mooiste of leukste verslag en voor de beste, mooiste of leukste foto. De inzendingen moeten op 1 september

2001 binnen zijn bij de nieuwsredactie; de winnende inzendingen worden gepubliceerd in de *Liahona* van december. Het adres van de nieuwsredactie staat gewoonlijk op blz. 1 van de *Liahona* en op blz. 16 van 'Kerknieuws'. Inzendingen die alleen uit tekst bestaan, mogen ook naar het email-adres kerknieuws@hetnet.nl worden gestuurd.

Voor alle inzendingen geldt: voorzie ze van naam en adres, geef aan tot welke categorie de inzending behoort en van welk kamp het verslag of de foto is.

Voor teksten gelden verder de volgende regels:

- lengte: minimaal 50 woorden, maximaal 500 woorden;
- geschreven, getypt, op diskette

of per e-mail: het mag allemaal;

- probeer in een verslag niet alles te beschrijven wat er in een kamp is gedaan, maar geef een idee van hoe het was, en waarom het leuk of opbouwend was. Voor foto's geldt:
- per inzender mogen maximaal drie foto's worden ingestuurd;
- houd er rekening mee of de personen op de foto's geen bezwaar hebben tegen publicatie;
- laat de foto's afdrukken op een formaat van 10x15 cm of meer; stuur alleen op echt fotopapier afgedrukte foto's;
- voeg een beschrijving bij de foto's op een apart blad papier; vermijd schrijven op de foto's, gebruik geen plakband of paperclips en verpak ze goed. □

Het begon met kersen plukken

Bij de begrafenis van de vroegere zendingspresident Donovan van Dam, die op 18 december 2000 op 94-jarige leeftijd in Salt Lake City is overleden, werden herinneringen aan hem opgehaald. Een van zijn kinderen vertelde: 'Toen [onze vader] tien jaar was, ging hij naar de boerderij van Alfred Gardner om te vragen of hij kon helpen met kersen plukken. Goede plukkers konden daar 1 cent per pond verdienen. Ze zeiden dat hij nog te jong was, dat ze hem bovendien niet kenden en dat ze hem niet konden gebruiken. Maar hij drong aan, en ze gaven hem een kans. De volgende dag mocht hij terugkomen; hij verdiende ongeveer een dollar per dag, dat was toen aardig wat.

'De regels waren dat je alles van een boom moest plukken voor je naar de volgende boom ging, dat er aan elke kers een steel moest zitten, dat je geen takken mocht afbreken, dat je vroeg moest beginnen en de hele dag moest blijven. Hij kon zich goed aan de regels houden; dat was voor hem een erezaak.

'Hij bleef daar werken tot het kersenplukken gedaan was, en plukte daarna de abrikozen, de frambozen, de peren, de perziken en de appels. Toen de tomaten aan de beurt waren, was hij de enige plukker die de familie Gardner nog nodig had. Het jaar daarop deed hij hetzelfde werk, de hele zomer.

'Zijn ogen glommen van gerechtigdheid trots wanneer hij vertelde hoe hij het vertrouwen van de familie Gardner won door eenvoudig werk goed en met plichtsbesef te doen.

'Zijn favoriete schriftplaats was Leer en Verbonden 82:10 - 'Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte.' Hij

leefde daarnaar en gaf ons de raad om hetzelfde te doen. Hij leerde ons de belangrijke dingen van het evangelie en van het leven. De wijze waarop hij, zonder enige aarzeling, de profeet volgde, was een voorbeeld voor de hele familie en een zegen voor zijn kinderen en zijn hele nageslacht.

'Belangrijke dingen die onze vader ons heeft meegegeven waren zijn voorbeeld van ijver en plichtsgevoel, zijn praktische instelling, zijn activiteit in de kerk gedurende zijn hele leven, de rechtvaardige wijze waarop hij zijn gezin leidde en de liefde en het geluk die hij onze moeder gaf. Ik schreef eens aan een van onze kinderen, die op zending was: 'Ik wou dat we allemaal zo goed konden leven als opa.'

Met dank aan Marvin van Dam

Dat ik dat mocht meemaken!

Het is altijd fijn om naar de tempel te gaan. Ik voel me daar altijd zo gelukkig. Vorig jaar in april kon ik met de familie Jansen meerijden naar de Londen-tempel. Heel fijn, maar na een dag of vier voelde ik me 's avonds opeens zo ziek. Ik had een kamer alleen; er was niemand bij me. 's Avonds lees ik altijd in het Boek van Mormon, maar die avond lukte het me niet.

De volgende ochtend voelde ik me nog net zo ziek. Ik wilde me gaan wassen, maar dat lukte maar net. Met moeite kwam ik de badkamer uit; ik wist me niet goed raad, en opeens was het of ik een stem hoorde, die zei: 'Nou, daar zit je dan, je kunt hier gewoon doodgaan zonder dat iemand het merkt.' Ontdaan viel ik voor mijn bed en huilde verschrikkelijk. Ik bad tot mijn Vader in de hemel en zei: 'Vader, ik ben toch in uw huis, maar ik ben nu helemaal alleen.'

Toen gebeurde het wonder. Ik voel-

de de nabijheid van de Heer in die kamer, alles veranderde, en ik hoorde een zachte stem, die zei: 'Je bent helemaal niet alleen, want Ik ben toch bij je.' Toen ik opstond, zei ik: 'Heer, wie ben ik, dat ik zo iets moois mee mag maken?' Ik huilde nog steeds, maar toen kwam het antwoord. Er werd geklopt, en Ina [Jansen] stond voor de deur. Ik was nog helemaal vol van mijn ervaring en vertelde, nog steeds huilend, wat ik net had beleefd. Ik begon me ook weer beter te voelen, en ze nodigde me uit om samen te eten. Al was ik nog wel erg moe, ik was God zo dankbaar!

Dankbaar ben ik ook dat ik in deze tijd mag leven en dat mijn hemelse Vader mij elf jaar geleden in de kerk terug heeft gebracht. Ik huilde toen ook, maar wel van blijdschap. Na korte tijd werd ik geroepen als raadgeefster in de zustershulpvereniging. Dat vond ik een prachtige roeping, want ik hou heel erg veel van de ZHV. Intussen ben ik weer tien jaar verder. Ik hoop en bid dat ik, de korte tijd die ik nog heb te gaan, altijd standvastig mag blijven.

Zuster Rens Roelofs

Uw ervaringen zijn welkom

Opnieuw nodigen we de lezers uit om hun persoonlijke ervaringen met het evangelie op papier, op diskette of in een e-mail te zetten en naar de nieuwsredactie van de *Liahona* te sturen. In verband met de bouw van een tempel in het Nederlandse taalgebied, zouden we in het bijzonder ervaringen met familiegeschiedenis en tempelbezoek op prijs stellen. U hoeft geen lang verhaal te schrijven; ook in enkele regels beschreven ervaringen zijn welkom. Stuur uw ervaring naar: Grovestins 64, 7608 HN Almelo (Nederland), of mail hem naar: kerknieuws@hetnet.nl

In het zendingsveld

■ ALBANIË

Marten en Pietje Mulder

Liahona Fondacioni
Shqiperia Tirana Mission
P.O. Box 2984
Rruga Myslym Shyri Nr. 99
Tirana, Albanië

■ BELGIË

Bubi en Ans Oppermann

Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ CANADA

Vincent Noot

Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd
Richmond, B.C.
V6Y 2X4, Canada

■ DUITSLAND

Roger Bangertler

Deutschland-Mission Düsseldorf
Mörsenbroicher Weg 184a
D-40470 Düsseldorf

Jeannette Kleijweg

Åsbjörn van der Vlis
Deutschland-Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München

Jarl Rijken

Deutschland-Mission Hamburg
Rugenbarf 7a
D-22549 Hamburg

■ ENGELAND

Bethuël van Diermen

England London South Mission
482-484 London Road
Mitcham, Surrey
CR4 4ED, Engeland

Jared van Hensen

van Uningen
Daniël Vels
Benjamin Kempenaers
Manchester, England Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

Hellen van Oudheusden

England Bristol Mission
Southfield House
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH, Engeland

■ FRANKRIJK

Mirjam Bos

Mission française
de Paris
23, rue du Onze Novembre
F-78110 Le Vesinet

Joey van Boekel

Mission française
de Bordeaux
5, place des Quinconces
F-33000 Bordeaux

Alexander Neophytou

Mission française
de Marseille
48, avenue Robert Schumann
F-13090 Aix-en-Provence

■ SCHOTLAND

Tirza Reijnders

Robert Panhuysen
Alexander Noot
Frederik Elzinga
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 5BP,
Schotland

■ VERENIGDE STATEN

Ruben van Impelen

Vincent Feith
Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA

■ WEST-INDIË

Azad Nazir

West-Indische Zending
Koostraat 6
Paramaribo
Suriname

Robert Broekman

West-Indies Mission
PO Bag 543
Valsayn, Trinidad
West Indies

■ ZWITSERLAND / FRANKRIJK

Harmjan de Jonge

Mission suisse
de Genève
8 Chemin William Barbey
CH-1292 Chambésy (GE)

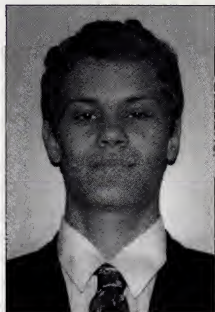
Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

**Nieuwsredactie Liahona, Grovestins 64,
7608 HN Almelo, Nederland**

Foto's niet met netjes of paperclips vastmaken!

Nieuwe zending

Naam:

Vincent Noot

Unit:

Den Bosch (ring
Rotterdam)

Aanvang zending:

30 mei 2001

Opleidingsinstituut:

Provo (Utah)

Zendingsgebied:

Vancouver (Canada)

ONZE SPIRITUALITEIT VERGROTEN DOOR VASTEN EN BIDDEN

Tot zijn verbazing kwam Alma zijn vrienden, de zoons van Mosiah, tegen toen zij terugkeerden van hun zending van veertien jaar onder de Lamanieten. Hij verheugde zich in de getrouwheid en toewijding waarmee zij de Heer gediend hadden. Vroeger hadden Alma en de zoons van Mosiah de leden van de kerk vervolgd. Maar sinds hun bekering waren ze 'mannen van gezond verstand' geworden doordat ze 'de Schriften ijverig onderzocht' hadden en 'veel gebeden en gevast [hadden]; daarom hadden zij (. . .) de geest der openbaring, en wanneer zij leerden, leerden zij met kracht en gezag van God' (Alma 17:2-3; zie ook Mosiah 27:8-37).

CHRISTUS ONZE HELE ZIEL AANBIEDEN

Als we spirituele rijpheid willen bereiken zoals Alma en de zoons van Mosiah, dan moeten wij doen wat zij deden: de geboden gehoorzamen, de Schriften bestuderen, onze familieleden en naasten dienen — en dat moet vergezeld gaan van vasten en bidden.

Eerder in het Boek van Mormon heeft Amaleki getuigd dat wij, als wij 'tot Christus' komen en we onze 'gehele ziel als een offerande [aanbieden], en [volharden] in vasten en gebed, en [. . .] standvastig [blijven] tot het einde', zalig zullen worden (Omni 1:26).

Daar de ziel uit zowel het lichaam als de geest bestaat (zie LV 88:15), bieden we onze *hele* ziel aan als we de verlangens van zowel het lichaam als de geest onderwerpen aan de wil van onze hemelse Vader. Door vasten en bidden kunnen we beter leren onze begeerten te beheersen; en daardoor kunnen we ook meer 'honger en dorsten naar de gerechtigheid' (Matteüs 5:6). Als we twee opeenvolgende maaltijden overslaan, zoals we aangemoedigd worden om eens per maand op vastenzondag te doen, dan kunnen we de geest verfijnen, de beheersing die hij over het lichaam heeft versterken, en ons leven verrijken met de vreugdevolle invloed van de Heilige Geest (zie LV 59:12-14).

'STANDVASTIGER IN HET GELOOF VAN CHRISTUS'

Sheryl Condie
Kempton uit
Orem (Utah)

beschrijft een gebeurtenis waarbij zij door vasten en bidden geestelijke kracht kreeg: 'Ik vastte en bad dat ik een bepaalde verleiding zou weerstaan waar ik last van had gehad. De resultaten waren wonderbaarlijk. Ik weerstond niet alleen de verleiding, maar het hield op een verleiding te zijn!' ('Fasting—A Gift of Joy', *Ensign*, januari 1978, blz. 12.)

Wil vasten de spiritualiteit vergroten, dan moet het vergezeld gaan van vurig gebed. En een bijdrage doen aan het vastengavenfonds verzacht het hart en doet de vesters van de hemel open.

We moeten wel oppassen dat we met mate vasten, en we moeten helemaal niet vasten als onze gezondheid of een andere omstandigheid dat niet toelaat.

Maar allen die het kunnen, dienen de wet van vasten te onderhouden. Als we dat doen, worden we net zo gezegend als de Nephieten — zij 'vastten en baden [. . .] dikwijls, en werden sterker en sterker in hun ootmoed, en steeds standvastiger in het geloof van Christus, zodat hun ziel met blijdschap en vertroosting werd vervuld, ja, zodat hun hart werd gereinigd en geheiligd, welke heiliging geschiedde, omdat zij hun hart aan God hadden gewijd' (Helaman 3:35). □

HET OFFER VAN DE HEILAND WAARDEREN

Toen ik de schaal mijn rij af zag gaan, kon ik niet voorkomen dat ik me wat in verlegenheid gebracht voelde. Die zondag zou de eerste keer in mijn leven zijn dat ik het niet waardig was om van het avondmaal te nemen. De schaal kwam snel dichterbij, en ik was overweldigd door mijn gevoelens. Wat zouden mijn ouders ervan vinden als ik niet van het avondmaal nam? Of mijn broertje en zusje? Ik moest tenslotte een voorbeeld voor ze zijn.

‘Toen de schaal mij bereikte, gaf ik die snel door en boog mijn hoofd. Ik had het gevoel dat iedereen naar mij keek.

‘De week daarvoor, had ik met de bisschop gepraat. Ik was zijn kantoor in gelopen en was van schaamte al in huilen uitgebarsten voor ik zelfs maar kon gaan zitten. Toen ik hem alles vertelde wat ik had gedaan, dacht ik dat hij boos op me zou worden of zou zeggen dat er geen hoop op vergiffenis was. Maar in plaats daarvan merkte ik dat hij ook huilde. Hij zei dat hij blij was dat ik gekomen was. Het was een fijn gevoel toen ik besepte dat hij door de Heer geroepen was om mij met mijn problemen te helpen. Het was een fijn gevoel toen ik besepte dat ik iemand had om mee te praten bij mijn pogingen om de beginselen van de verzoening toe te passen. Ik wist dat ik de bisschop kon vertrouwen en dat ik hem kon vertellen wat ik voelde.

‘Toen mijn gesprek met de bisschop voorbij was, zei hij dat hij me liefhad. “Ik zal je zoveel mogelijk helpen om door je problemen heen te komen,” zei hij. Op dat moment wist ik dat alles uiteindelijk goed zou komen.

‘De eerste keer dat ik niet van het avondmaal nam, was moeilijk. En dat zal zo wel blijven, tot de bisschop me zegt dat ik weer van het avondmaal kan nemen. Maar ik ben dankbaar dat ik de zegening van bekering heb. Ik weet dat ik door de verzoening van Jezus Christus weer rein kan worden. Door deze ervaring, en door de moeilijke tijd die ik nu doormaak, wil ik ervoor zorgen dat ik het avondmaal altijd waardig blijf. Niet van het avondmaal nemen is moeilijk. Maar het heeft mij geholpen om het offer dat mijn Heiland voor mij heeft gebracht beter te waarderen.’

Zonde is iets vreselijks. We krijgen er het gevoel door dat we onrein zijn, dat we geen goed lid zijn, en het kan ons een gevoel van schaamte geven. Door die gevoelens lijkt het belijden van onze zonden het moeilijkste deel van het bekeringsproces. De meeste zonden hoeven alleen maar aan jezelf, aan de Heer en aan de persoon die je hebt gekwetst met je overtreding, beleden te worden. Maar sommige zonden zijn ernstiger en moeten beleden worden aan de persoon met het juiste priesterschapsgeslag, meestal de bisschop of gemeentepresident. Die ernstige ‘zonden omvatten overspel, ontucht, andere seksuele overtredingen, en andere zonden van vergelijkbare ernst.’ (Spencer W. Kimball, *The Miracle of Forgiveness* [1969], blz. 179.) Ernstige zonden belijden tegenover de bisschop of gemeentepresident vereist ware nederigheid en een verlangen om een en ander recht te zetten tegenover God. Het is een noodzakelijke stap als we ooit goedmoedrust willen krijgen en het gevoel hebben dat we het in orde hebben gemaakt met de Heer.

De Heiland heeft, ongeacht wat onze zonden zijn, voor ieder van ons geleden zodat wij ‘niet zouden lijden, indien [wij ons] wilden bekeren’ (LV 19:16). Misschien is onze liefde voor Hem pas volledig als we zijn offer persoonlijk maken. President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft uitgelegd: ‘Ik voel zijn liefde en verbaas mij over de prijs die Hij voor ons betaald heeft. Ik vraag me af hoeveel druppels bloed er voor mij zijn gevallen.’ (Zie ‘Bijzondere getuigen van Christus’, *Liahona*, april 2001, blz. 21.)

Soms kunnen we ons ontmoedigd voelen in ons eenzame streven om onze zonden achter ons te laten. Maar de Heer staat klaar om ons te helpen. Hij geeft ons deze troost en verzekering:

‘Ziet, hij die zich van zijn zonden heeft bekeerd, ontvangt vergeving, en Ik, de Here, gedenkt ze niet meer.

‘Hierdoor moogt gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert: Ziet, hij zal ze belijden en verzaken’ (LV 58:42–43). □

‘Een getuigenis’

Een president van de Verenigde Staten vroeg de profeet Joseph Smith eens wat het verschil was tussen onze godsdienst en de andere godsdiensten in die tijd. De profeet Joseph antwoordde dat het verschil lag in ‘de gave van de Heilige Geest. (...) Alle andere overwegingen waren vervat in de gave van de Heilige Geest’ (*History of the Church*, deel 4, blz. 42). De Heilige Geest als metgezel hebben is een van de grootste gaven die onze Vader in de hemel ons biedt. De Heilige Geest getuigt van

waarheid, heiligt de oprecht bekeerlijke, verschaft ons gaven van de Geest, geneest de bedroefde, openbaart, onderwijst en troost. De Heilige Geest is in feite de Geest van gemoedsrust. Zoals president Gordon B. Hinckley ons leert, en zoals de volgende verhalen illustreren, zullen we ‘ons gelukkig voelen’ en ‘de gemoedsrust hebben die (...) zelfs te midden van strijd (...) komt door een getuigenis van de waarheid van dit werk.’ (‘De profeet aan het woord’, *Liahona*, juni 2001, blz. 35.)

Een hoger gezichtspunt

Hugo Ibañez

Ik had er altijd van gedroomd te vliegen. En in december 1961, toen ik 21 was, haalde ik mijn vliegbrevet. Als ik last had van gevoelens van spanning of depressie, ging ik met een vliegtuig de lucht in, en als ik even gevlogen had, voelde ik me veel beter.

Toen ik aanbelde, deed de conciërge open. Hij nodigde me uit om de daaropvolgende zondag de kerkdiensten bij te wonen.

Maar nadat ik in een jaar 84 uur gevlogen had, hield ik ermee op. Hoewel het vliegen me ontspannen had, besepte ik dat ik op zoek was naar meer — naar een vorm van gemoedsrust die ik in de lucht niet vond.

Tien maanden rondzwalen waren voldoende om mij ervan te overtuigen dat ik op de grond misschien ook niet zou vinden wat ik zocht. Ik

dacht dat verhuizen een oplossing zou zijn, maar dat was ook niet zo. En toen begon ik verschillende godsdiensten te onderzoeken. De daaropvolgende achttien jaar onderzocht ik verscheidene kerken, en werd ik actief in enkele daarvan.

Op een dag ging ik naar een kerk, drie straten van ons huis. Toen ik aanbelde, deed de conciërge open. Ik zei hem dat ik twee tienerjongens had die zich bij een jongerengroep wilden aansluiten. Ik vroeg: ‘Hebt u een scoutinggroep?’ Hij zei ja.

Toen vroeg ik hem of zijn kerk

zich op de Bijbel baseerde. En weer zei hij ja — de kerk baseerde zich op de Bijbel en het Boek van Mormon. Hij nodigde me uit om de zondag daarop de kerkdiensten bij te wonen. Mijn dertienjarige zoon Marcelo was op reis met vrienden, dus nodigde ik mijn andere zoon, Sergio, van vijftien uit om met mij mee te gaan. Hij ging mee, zij het aarzelend.

Toen we de kerk binnenkwamen, begroetten enkele leden ons vriendelijk. Een oudere man stelde ons snel voor aan de zendelingen, en ze gaven ons diezelfde dag de eerste zendelingenles. Toen Marcelo van zijn reis terugkeerde, deed hij ook mee aan de lessen. De Geest raakte ons hart. En op 16 februari 1980 werden mijn zoons en ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Mijn vrouw, Isabel, liet zich een maand later dopen.

Er is bijna veertig jaar voorbijgegaan sinds ik buiten mijzelf naar gemoedsrust op zoek ging. Maar nu kan ik, dankzij het evangelie van Jezus Christus, meer zien dan ik ooit in een vliegtuig kon zien. Ik zie een wereld die werkelijker en mooier is dan ik vanuit de lucht zag. Ik zie een wereld en een leven vol met Gods liefde, en ik verwacht nog grotere heerlijkheid in het volgende leven.

Hugo Ibañez is lid van de wijk Montevideo 4, in de ring Montevideo-West (Uruguay).

Ik deed het experiment

Lydie Zebó Bahie

Mijn ouders overleden toen ik nog thuis woonde. Ik, als het jongste en enige ongehuwde lid van de familie, was er kapot van.

Ik was alleen en kwetsbaar, en raakte zo overstuur dat ik van school af moest. Mijn broers en zussen waren zo bezorgd over mijn emotionele toestand dat ze me meenamen naar vrijwel elk ziekenhuis in de omgeving. De artsen zeiden dat ik in shocktoestand verkeerde en dat ik volledige rust nodig had in een kalme omgeving ver weg van boeken en alles dat geconcentreerd denken vereist.

Het leven werd nog moeilijker, vooral toen ik mijn vriendinnen verder zag gaan met hun opleiding. Het feit dat zij hun moeder nog hadden, deed mij ook verdriet; mijn moeder had alles voor mij betekend. Ik wilde graag doodgaan, zodat ik weer bij mijn ouders kon zijn.

Maar mijn Vader in de hemel had andere plannen met me. In zijn wijsheid en liefde inspireerde hij mijn broers en zussen om mij van de stad waar ik naar school was gegaan naar een andere stad te brengen om dichtbij hen te zijn. Ik logeerde bij mijn zus Alphonsine. Zij, haar man en haar kinderen waren zo aardig voor me dat ik me wat beter begon te voelen. Maar belangrijker was dat de oudste zoon van mijn zus, Faet Nadege, mij in contact bracht met De Kerk van Jezus Christus van de

Ik, als het jongste en enige ongehuwde lid van de familie, was kapot van de dood van mijn ouders. Maar mijn Vader in de hemel was wat van plan.

Heiligen der Laatste Dagen. Door mijn contact met de kerk en de macht van het evangelie kreeg ik eindelijk gemoedsrust en genas mijn gewonde hart.

Toen ik voor het eerst naar de kerk ging, verwelkomden de zusters van de ZHV en de jonge vrouwen me zo hartelijk dat ik bijna het gevoel kreeg mijn ouders weer terug te hebben. Ik bleef regelmatig naar de kerk gaan en begon de zendelingenlessen te volgen.

Een van de eerste toezeggingen die de ouderlingen Hurst en Bekoin van me vroegen, was om het Boek van Mormon te lezen. Ik antwoordde dat

dat niet kon, omdat mij gezegd was niets te lezen of te doen dat sterke concentratie vereiste. De zendelingen moedigden mij aan om oprecht en met geloof in Jezus Christus over hun verzoek te bidden, en verzekerden me dat de Heer me in staat zou stellen om te doen wat nodig was.

En dus deed ik wat ze adviseerden. Ik deed het experiment. Ik las het Boek van Mormon. En zonder enige moeite. Ik liet me dopen op 18 november 1995.

Al gauw kreeg ik een roeping als leerkracht in de ZHV. Vervolgens werd ik geroepen als districtszende-

ling. Daarna werd ik raadgeefster in het ZHV-presidium en later JV-presidente van onze gemeente. Door al die roepingen werd ik gesterkt en maakte ik vooruitgang, zowel in geestelijk als mentaal opzicht.

Mijn grootste groei kwam toen ik een zending vervulde in het zendingsgebied Kinshasa (Democratische Republiek Kongo). Ik was een van de eerste zendelingzusters in dat zendingsgebied. Mede door wat ik daar meemaakte, zowel in positieve als in negatieve zin, werd ik steeds beter in staat om naastenliefde te hebben en christelijk dienstbetoon

te verrichten. Mijn vreugde was volledig.

Ik zal hen die vriendschap met mij sloten toen ik de kerk pas gevonden had altijd dankbaar zijn. Door hen te vinden, kreeg ik een nieuwe familie — een grote, liefhebende familie, die eeuwig is: het gezin van onze Vader in de hemel. Ik ben de profeet Joseph Smith dankbaar omdat de Heer door middel van hem zijn kerk hersteld heeft. Maar boven alles ben ik mijn Vader in de hemel dankbaar, en mijn Heer en Heiland, Jezus Christus. Toen ik alleen maar verdriet zag, deden Zij

de deuren naar een leven vol geluk voor mij open.

Lydie Zebo Bahie is lid van de gemeente Bouaké 2, in het zendingsgebied Abidjan (Ivoorkust).

Niet echt alleen

Kelly A. Harward

Aan het eind van een reis die ik voor mijn werk had ondernomen, reed ik over een provinciale weg. Ik voelde me zowel dankbaar als eenzaam. Ik dacht aan mijn prestaties in mijn nieuwe baan die week. Maar toen ik op weg ging naar mijn lege flat, overviel mij een gevoel van eenzaamheid. Het was de eerste keer sinds mijn zending dat ik niet thuis was, niet bij mijn familie.

Mijn gedachten dwaalden af naar de ochtend, enkele maanden daarvoor, dat ik mijn auto had volgeladen en het huis uit was gegaan. Daar alle anderen op hun werk of op school waren, was alleen mijn moeder er om me de laatste woorden van aanmoediging en advies te geven nu ik op mezelf ging wonen. Toen ik de inrit afreed, stond mijn moeder me in de deuropening kushandjes toe te wuiven en onderwijl haar tranen te bedwingen.

'Beheers je', zei ik tegen mezelf. 'Je bent een man van 24 jaar.' Ik dacht eraan dat ik bij mijn aankomst in Chicago overweldigd was door de omvang van de stad. Ik had vanaf de 110e verdieping van de Chicago Sears Tower neergekeken op een van de drukste snelwegknooppunten ter

wereld, en had een van drukste luchthavens ter wereld gezien. In de regio van Chicago woonden meer dan zeven miljoen mensen, was mij verteld. Terwijl ik neerkeek op duizenden auto's, stelde ik me de mensen in al die auto's voor en bedacht dat God ieder van hen kende. *Is dat mogelijk?* had ik me afgevraagd. *Hoe is het mogelijk dat Hij ieder van ons kent?*

Mijn gedachten keerden terug naar de leegte van mijn auto en naar de provinciale weg, en ik bad om troost. Ik zei tegen mijn hemelse Vader dat ik twee jaar lang op zending getuigd had dat ik wist dat Hij leeft en dat Hij ieder van ons persoonlijk kent, maar dat mijn hart nu vol gevoelens van eenzaamheid en twijfel was. Wist Hij hoe vreselijk eenzaam ik me voelde?

Tijdens mijn gebed zag ik in mijn achteruitkijkspiegel een grote vrachtwagen die mij op de voet volgde. Ik reed wat langzamer en stuurde iets naar rechts om hem erlangs te laten. De chauffeur ging harder rijden en zwaaide naar me bij het passeren. Toen hij eenmaal voor me zat, ging hij langzamer rijden, net als ik had gedaan, mij uitnodigend om hem te passeren. *Dit is niet wat ik in gedachten had toen ik gezelschap wilde, dacht ik.*

Toen ik harder ging rijden en de vrachtwagen inhaalde, zwaaide de chauffeur weer, en dit keer liet hij me

schrikken door op zijn claxon te drukken. Ik schiep gauw wat afstand tussen ons. Maar voor ik kon reageren, was hij er alweer, naast mijn auto, en zwaaide weer. Dit keer gebaarde hij me om te stoppen.

Ik kon nu alleen nog maar de achterkant van zijn wagen zien. En toen zag ik de sticker: Geluk is gezinsavond. 'Wacht eens,' zei ik hardop, 'hij moet lid van de kerk zijn, maar hoe weet hij dat ik het ook ben?' Ik volgde hem naar een tankstation, en hij gebaarde in de richting van een wegrestaurant. Ik keek naar de bekende bumpersticker en glimlachte bevestigend. Het was tenslotte etenstijd en ik had honger.

'Hallo, ik heet Jake', zei hij toen we het restaurant inliepen, en stak me zijn hand toe. 'Ik zag de BYU-sticker op je achterraut en dacht dat

je wel lid van de kerk moest zijn', vervolgde hij. 'Ik dacht dat je misschien wel een hapje wilde eten.'

'Je hebt gelijk. Ik ben lid van de kerk. En ik heb ook honger', zei ik. 'Ik heet Kelly. Ik zag je bumpersticker en dacht dat je wel lid moest zijn.' Dat bevestigde hij. We gingen aan een tafeltje zitten.

'Ik ben nog maar een jaar lid', begon Jake al voordat we gingen eten. 'Ik had al mijn hele

leven het gevoel dat er een God was die afwist van zijn kinderen hier op aarde, en om ze gaf. Maar pas toen ik het heilsplan hoorde, kwam ik echt achter Gods liefde voor ieder van ons.' Een volslagen vreemde gaf mij zijn getuigenis. 'Toen ik met mijn vrachtwagen achter je kwam te rijden, en ik je BYU-sticker zag, kreeg ik een heel sterk gevoel dat ik kennis met je moest maken', zei hij.

Na een tijdje zei Jake: 'Kun je je

indenen hoe anders deze wereld zou zijn als iedereen wist wat wij weten: dat God ieder van ons kent, van ons houdt, en wil dat wij gelukkig zijn?'

Wat een geweldig getuigenis, dacht ik toen Jake uitlegde dat zijn vrouw en hij van plan waren om zich later die maand te laten verzegelen in de tempel. Ik werd overspoeld met gedachten van dankbaarheid: voor Jake die mij zijn getuigenis gaf toen ik dat het hardste nodig had; voor de ware kerk van Jezus Christus, die van vreemden vrienden maakt; voor mijn familie, die mij het evangelie had geleerd; voor mijn zending en de kans die ik had gekregen om mijn getuigenis te geven aan andere mensen; voor een liefhebbende hemelse Vader die al zijn kinderen kent en om hen geeft; en voor goede heiligen der laatste dagen zoals Jake. □

Kelly A. Harward is lid van de wijf Country Oaks, in de ring Layton-Kays Creek (Utah).

**Daar was hij, naast mijn auto,
weer aan het zwaaien. Toen
de vrachtwagenchauffeur
mij dit keer inhaalde,
gebaarde hij dat ik
moest stoppen.**

De profeet aan het woord

EEN GETUIGENIS VAN DE HERSTELLING ONTWIKKELEN

'Ontwikkel een getuigenis van de herstelling van het evangelie. U weet net zo goed als ik dat dit werk waar is, (...) maar u moet uw getuigenis ervan ontwikkelen, verzorgen en voeden door de Schriften te lezen, en door actief en getrouw te zijn in de kerk.

'Als u geen getuigenis hebt, ga dan aan het werk en ontwikkel er een. De Heer heeft ons verteld hoe dat moet. Hij heeft gezegd: Hij die de wil van de Vader doet, "zal [...] van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek" (Johannes 7:17). Dat is net zo waar als wat dan ook op aarde. Zo eenvoudig is het gewoon. Het is een wet van God waarmee een

wonderbaarlijke, opmerkelijke belofte samenhangt.'

WEES TROUW

'Tegen jullie, jonge vrouwen die zullen trouwen en moeder worden en het goede van je generatie zullen overdragen; tegen jullie, jonge mannen die vader zullen worden en de lijn zullen voortzetten die je grootste bezit is; zeg ik: wees trouw. Wees trouw aan het geloof. Wees "trouw aan 't geloof dat [je] ouders beleden." Wees "trouw aan 't geloof waar de mart'laars voor streden" (*lofzang* 170). Wees trouw aan je grote erfdeel. Geef de grote deugden van hen die je zijn voorgegaan onbevlekt door aan hen die na je komen. Je hele erfdeel van lichaam en geest is

van je voorouders gekomen. Geef aan hen die na je komen een onbevlekt erfdeel door, dan blijven de schakels van je generaties rein en sterk.'

VERWACHT VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

'Wij verwachten dat onze mensen zeer hoge en heilige normen naleven, en als je iets van de mensen verwacht, doen ze het. (...) Ze doen op een geweldige, opmerkelijke manier wat er van ze verwacht wordt. Sommigen vallen af, dat is waar. Maar de grote meerderheid gaat door en bouwt zijn geloof op en doet wat er van hem verwacht wordt als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

'Wij verwachten van ze dat ze een rein, zedelijk leven leiden.

'Deze kerk verwacht van ons dat wij getrouw en gehoorzaam zijn, en dat wij doen wat er van ons vereist wordt. En als we dat doen, zal de Heer ons zegenen.'

TOLERANTIE EN VREDE

'Wij leren, als leden van deze kerk, om tolerant te zijn, goede dingen tot stand te brengen, niets af te doen van onze leer, niets af te doen van onze normen, maar tolerant te zijn op een manier die de zaak van vrede, rechtvaardigheid en goedheid

op de aarde bevordert. Moge de Heer ons zegenen dat wij dat zullen doen, en moge ieder van ons zich gelukkig voelen en de gemoedrust hebben die we zelfs te midden van strijd kunnen hebben, gemoedrust die komt door een getuigenis van de waarheid van dit werk.'

VERBREID HET EVANGELIE DOOR UW VOORBEELD

'Breng mensen aan de kerk. Doe dat met liefde. Doe dat met vriendelijkheid. Doe dat door het voorbeeld dat u geeft met uw levenswijze. Leef het evangelie dusdanig na dat ze in u

iets moois zien, aangemoedigd worden om het evangelie te onderzoeken en bestuderen, en lid worden van de kerk.'

NOTEN

1. Bijeenkomst, Guam, 31 januari 2000.
2. Devotional, Ricks College, 7 september 1999.
3. Bijeenkomst, Brigham Young University Jerusalem Center, 21 maart 1999.
4. Bijeenkomst, Brigham Young University Jerusalem Center, 21 maart 1999.
5. Bijeenkomst, Singapore, 30 januari 2000.

'Wees trouw aan je grote erfdel. Geef de grote deugden van hen die je zijn voorgaen onbevlekt door aan hen die na je komen.' Onder: De pioniers uit 1847 die nog leefden, kwamen vijftig jaar na hun aankomst in de Salt Lake Valley bijeen voor een herdenkingsfoto.

DE BESTE LEERKRACHTEN VAN ONZE KINDEREN WORDEN

In onze door God toegewezen rol als leerkrachten van onze kinderen, kunnen wij als ouders meer steun krijgen dan we beseffen — inclusief de overvloedige hulp van onze Vader.

Ronald L. Knighton
Directeur afdeling leerplannen

De opdracht is duidelijk:

‘Voor zoverre er in Zion, of in één van de ringen van Zion, die georganiseerd zijn, ouders zijn, die kinderen hebben, en deze niet onderwijzen in de leer van bekering, geloof in Christus, de Zoon van de levende God, en van doop, en de gave des Heiligen Geestes door het opleggen van handen, wanneer zij acht jaar oud zijn, dan zij de zonde op het hoofd der ouders.

‘Want dit zal een wet zijn voor allen, die in Zion wonen, of in alle georganiseerde ringen daarvan.

‘En zij moeten hun kinderen eveneens leren te bidden en oprecht voor de Here te wandelen’ (LV 68:25–26, 28).

Het lijkt nauwelijks twijfel dat evangelieonderwijs aan kinderen in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de ouders is. Sommigen kan die gedachte tot nadenken stemmen, of zelfs bijna beangstigen. Maar we willen natuurlijk dat onze kinderen van het evangelie houden en de zegeningen van een getuigenis krijgen. In 3 Johannes 1:4 lezen we: ‘Groter

blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen.’ Hoewel de apostel dit schreef aan een dierbare vriend, is het zeker ook de hoop van elke rechtschapen ouder dat zijn of haar kinderen ‘in de waarheid wandelen’ en dat zij de leringen van thuis niet verzakten.

Maar ouders kunnen vragen: hoe kunnen wij, zonder te zijn opgeleid als leerkracht, kinderen in het evangelie onderwijzen? Onze kinderen hebben prima leerkrachten in het seminarie en de hulporganisaties. Hoe kunnen wij nou meer bieden op het gebied van evangelieonderwijs?

Het feit is dat leerkrachten van

Thuis, in de
belangrijkste klas
van het leven,
leren kinderen
veel van hun
heiligste en
belangrijkste
lessen.

buiten weliswaar goed kunnen zijn, maar dat zij toch alleen maar het onderwijs kunnen aanvullen dat thuis gegeven wordt. Wij vergissen ons als we het belang onderschatten van het dagelijks voorbeeld en de dagelijkse gebeurtenissen in het gezinsleven. En we kunnen ook ons vermogen onderschatten om in evangeliebeginselen te onderrichten, waarbij we vergeten dat dit vermogen vergroot wordt als we ernaar streven de leiding van de Heilige Geest te ontvangen en we ons best doen om ons voordeel te doen met de middelen die onze hemelse Vader ons heeft gegeven.

HET GEZIN: EEN HEILIGE INSTELLING

Ons thuis is het voornaamste klaslokaal van het leven en van de kerk. Ons thuis is in heiligheid te vergelijken met de tempel. Het onderwijs thuis levert een grote bijdrage aan die heiligheid. President Harold B. Lee (1899–1973) heeft gezegd dat het belangrijkste werk dat we ooit zullen doen, ligt binnen de muren van ons eigen huis (zie Conference Report, april 1973, blz. 130; of *De Ster*, december 1973, blz. 510).

Ik herinner me een dag uit mijn jeugd. Ik was drie jaar oud en we woonden in een eenvoudige tweekamerwoning met een aarden dak. Mijn vader was in bed, hij lag te ijlen van de roodvonk. Er woedde buiten een zware storm, en mijn moeder, mijn broertje van vier en ik waren overal pannen, kannen en emmers aan het neerzetten om het water op te vangen dat door het dak lekte. Mijn kleine zusje sliep in een ledikantje vlakbij mijn vader.

Toen de pannen, kannen en emmers allemaal waren neergezet, riep mijn moeder mijn broertje en mij bij haar en liet ons knielen in gebed. Haar woorden van geloof in die eerste jaren van mijn leven zijn mij altijd bijgebleven.

Toen de pannen, kannen en emmers allemaal waren neergezet, riep mijn moeder mijn broertje en mij bij haar en liet ons knielen in gebed. Ik ben ervan overtuigd dat ze me al vaak had geholpen met bidden, maar dit keer was het anders. Ik herinner me dat ze me hielp met de woorden van het gebed. Het ging ongeveer zo: 'Hemelse Vader, we hebben echt uw hulp nodig. Onze papa moet beter worden. Zegen hem alstublieft dat hij beter wordt. Ons dak moet ophouden te lekken, zodat hij niet meer nat en koud wordt, en niet nog zieker wordt. We houden van U, hemelse Vader, en we willen U altijd dienen.'

Er moet nog meer gezegd zijn in dat gebed, maar die woorden van geloof van mijn lieve moeder in die eerste jaren van mijn leven zijn mij altijd bijgebleven. Ik leerde het beginsel van het gebed en de waarde ervan in het gezin door het voorbeeld en de leringen van mijn getrouwe, gehoorzame ouders.

De profeet Nephi heeft het grondbeginsel en het doel van onderwijs door de ouders uitgelegd:

'Want wij [bejveren ons] om onze kinderen [. . .] ertoe te brengen in Christus te geloven, en om met God te worden verzoend. (. . .)

'En wij spreken van Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, (. . .) opdat onze kinderen mogen weten uit welke Bron zij vergeving hunner zonden zouden mogen verwachten' (2 Nephi 25:23, 26).

De gelegenheden om onze kinderen aangaande Christus en zijn evangelie te leren, lijken bijna eindeloos als we niet alleen aan lering denken, maar ook aan voorbeeld.

DE KRACHT VAN VOORBEELDEN

Er is weleens gezegd dat de drie beste manieren om te onderwijzen zijn door voorbeeld, door voorbeeld en door voorbeeld. Elke ouder kan zijn kinderen het beste evangeliewaarden bijbrengen door een voorbeeld te zijn van een christelijk leven. Onze kinderen leren meer door te zien hoe wij leven — hoe we ons gedragen en wat we doen — dan op elke andere manier waarop we proberen ze iets te leren.

Wij leren onze kinderen het beste om dienstbaar te zijn door zelf dienstbaar te zijn. Wij leren ze om te vergeven door zelf te vergeven. Wij leren ze van

De beste
leermomenten
ontstaan vaak op
minder formele
momenten, zoals
gesprekken
tijdens de
maaltijd of tijdens
het doen van
karweitjes.

en vriendelijkheid door zelf liefdevol en vriendelijk te zijn. We leren ze dankbaarheid en waardering door zelf dankbaarheid en waardering te tonen. Sluiten we evangelieverbonden en komen we die na, en ontvangen we de heilsverordeningen, dan zien onze kinderen dat en worden ze ertoe aangezet om zelf naar de zegeningen van die gehoorzaamheid te streven. Wij leren ze de beginselen van eerlijkheid en integriteit door zelf eerlijk, waarheidsgetrouw en betrouwbaar te zijn. Wij leren ze de deugd van verantwoordelijkheid door doeners te zijn en geen twijfelers, door gelegenheden om deel te nemen en dienstbaar te zijn aan te grijpen, door ons woord bindend te maken. Zijn we een voorbeeld van liefde en vriendelijkheid, zijn we blijmoedig, beuren we anderen op en brengen we ze vreugde, gemoedsrust en geluk, dan zullen onze kinderen van ons voorbeeld en gedrag leren en hetzelfde doen. Wat wij willen dat zij zijn, moeten we zelf zijn. Als wij willen dat ze het beeld van Christus in hun gelaat hebben, dan moeten we ernaar streven dat zelf te hebben.

Mijn grootmoeder van mijn vaders kant was van haar 64e tot haar dood op 101-jarige leeftijd weduwe. Ze had een eenvoudig, klein woninkje met maar weinig goederen, maar ze was het toppunt van geluk, vreugde en geloof, met een aanstekelijke houding van liefde, vriendelijkheid en hoop.

Hoewel ze haar deel aan moeilijkheden met haar gezondheid en andere moeilijkheden heeft gehad, was ze altijd optimistisch. Elke keer dat een van haar tien kinderen, 69 kleinkinderen, 210 achterkleinkinderen en 49 achter-achterkleinkinderen haar een bezoek bracht om haar wat liefde en bemoediging te geven, kregen we altijd meer liefde en bemoediging van haar dan we haar konden geven. Ze was rijk gezegend met dat wat echt belangrijk is, en ze deelde die met ons door haar edele voorbeeld. Ze had echt het beeld van Christus in haar gelaat. Grootmoeder had maar acht

jaar school gehad, maar ze was een uiterst diepzinnige en invloedrijke leerkracht.

ONS BESTE GEDRAG

Wijze ouders passen op dat ze geen voorbeeld van negatieve eigenschappen of gedragingen zijn. We moeten onthouden dat haat de ziel vernietigt die er plaats aan biedt, dat afgunst het karakter verzuurt van degene die erdoor beheerst wordt, dat kritiek en harde oordelen vriendschappen vernietigen, en dat vooroordeel onze wereld aan kansen verkleint. We kunnen een voorbeeld van goed gedrag zijn, zelfs als we met die verleidingen geconfronteerd worden. We kunnen besluiten onze kinderen de betere manier te leren door geen wrok te koesteren, geen kritiek te leveren, niet te vitten, niet sarcastisch te zijn, en twisten, morren, spot en vijandschap te vermijden.

Als we vergeven en vergeten, geven we onze kinderen de kans om het wonder der vergeving mee te maken. In mijn tijd als Aäronisch-priesterschapsdrager werd een vooraanstaand lid van de ring schuldig bevonden aan illegale zakelijke praktijken en hij ging naar de gevangenis. De ringleden maakten veel kritische opmerkingen. Mijn vriendelijke en vergevingsgezinde vader, die destijds lid was van de hoge raad, liet zijn gezin bijeenkomen en leerde ons dat de Heer geen volmaakte mensen heeft om te roepen, maar dat er veel goede en fijne mensen zijn die Hij roept

om anderen te sterken en om gesterkt te worden door dienstbaarheid. Papa zei dat wij altijd gezegend zouden worden als we onze steun verleenden aan hen die de Heer geroepen heeft, en dat we op hun

Hoewel grootmoeder haar deel aan moeilijkheden met haar gezondheid en andere moeilijkheden heeft gehad, was ze altijd optimistisch. Ze was een uiterst diepzinnige en invloedrijke leerkracht, die onderwees door haar edele voorbeeld.

sterke kanten moeten letten en niet op hun zwaktes. Door mijn vaders vergevengesinde en liefhebbende gevoelens voor onze voormalige leider leerde ik een onvergetelijke les die altijd een leidend beginsel voor mij is gebleven.

DE KRACHT VAN WOORDEN EN LEREN

Gebruik vriendelijke woorden — zeg alleen iets opbouwends. 'Een zacht antwoord keert de grimmigheid af' (Spreuken 15:1). Als wij, als ouders, woorden vermijden die verlagen, neerhalen, teleurstellen of ontmoedigen, leren we onze kinderen om schadelijke gewoonten te vermijden. Als we woorden kiezen en gebruiken die opbouwen, prijzen, complimenteren, verheffen en aanmoedigen, worden onze kinderen gemotiveerd om dat ook te doen. Zo leren ze christelijke eigenschappen, en met dit gedrag zullen ze een prettig gevoel over zichzelf hebben.

Wij zingen 'Laat ons vriend'lijke woorden steeds spreken, te huis of waar w'ook mogen zijn' (*lofzangen*, 79). Uit lofzangen leren we veel over het evangelie, en ze nodigen de Heilige Geest uit om tot ons te getuigen van de leerstellingen en waarheden die ons worden geleerd, en brengen ons bovendien troost en blijdschap. We kunnen ze thuis gebruiken om onze kinderen te onderwijzen en de lessen te versterken die we op een andere manier brengen. Muziek is zo krachtig en invloedrijk dat de liederen die we in onze jeugd leren, ons hele leven in onze gedachten en ons hart blijven. Zowel persoonlijk als ook als gezin kunnen

we het weleens de moeite waard vinden om de tekst van enkele lofzangen of jeugdwerkliedjes te overdenken.

Als wij, als ouders, de kans krijgen om een gesprek te hebben met onze kinderen, leren we ze het meeste door ze aan te moedigen hun gedachten te uiten en positief te zijn. Om een zo goed mogelijk leermilieu te scheppen, moeten we luisteren naar hun meningen, zorgen en vragen. Een goede regel is het beginsel toe te passen 'Vraag, maar vertel niet.' Stel vragen die beginnen met 'Hoe denk je over...?', 'Wat vind je van...?', 'Waarom denk je dat...?', of 'Wat denk je dat het betekent dat...?'.

Een van uw tienerkinderen vraagt misschien of ze met vrienden naar een rockconcert mag. Als u zegt: 'Ik wil niet dat je daar naartoe gaat omdat de muziek en het gedrag van die mensen niet stroken met de evangeliën', dan kan het kind zich defensief of vernederd voelen. Maar u kunt ook zeggen: 'Om de een of andere reden voel ik me niet prettig bij de gedachte dat je daarheen gaat. Hoe denk je dat dat komt?' Dan heeft uw kind de gelegenheid om te praten over evangeliebeginselen en de toepassing ervan, zonder het gevoel te hebben dat er een persoonlijk oordeel

**Wij vergissen ons
als we het belang
onderschatten
van het dagelijks
voorbeeld en de
dagelijkse
gebeurtenissen in
het gezinsleven.**

geveld wordt. Ik heb als ouder geleerd dat we, als we antwoorden geven of uitspraken doen over leerstellingen of beginselen zonder om de reactie van onze kinderen te vragen, onze kinderen de kans ontnemen om zelf evangeliewaarheden te ontdekken. We kunnen het beste evangeliediscussies met onze kinderen hebben waarin we het leren bevorderen door elkaar over en weer onze meningen en inzichten te geven.

DE LESSEN VAN HET LEVEN

De beste leermomenten ontstaan vaak op minder formele momenten, zoals gesprekken tijdens de maaltijd, tijdens het doen van karweitjes, of tijdens reizen. Ook gebeden kunnen goede leermomenten zijn omdat we dan overleggen met de Heer.

Maar we moeten ook op formelere momenten door woord en lering onderwijzen, zoals tijdens de gezinsavond, in ouder-kindgesprekken, gezinsraden en bij gezamenlijke schriftstudie. Als wij er als ouders oprecht naar streven om onze kinderen de goddelijke waarheden van het evangelie te leren, en tot hen te getuigen van Gods goedheid, liefde en zegeningen voor ons, zal de Heilige Geest hun in hun hart een overtuiging van die beginselen geven.

We komen vaak op onverwachte momenten en onder ongebruikelijke omstandigheden leermomenten tegen. Enkele jaren geleden kregen onze twee zoons voor Kerstmis elk een fiets met tien versnellingen van ons. En, in een poging om een goede vader te zijn, reed ik op een van onze oude fietsen met de jongens mee toen zij probeerden om het gebruik van hun tien versnellingen onder de knie te krijgen. Het ging allemaal goed, totdat mijn jongere zoon van tien naar de tandwielen keek tijdens het wisselen van versnelling. Hij reed meteen tegen de achterkant van een geparkeerde auto aan. Omdat ik iets voor hem reed, hoorde ik de botsing alleen. Ik ging onmiddellijk terug om te helpen.

Toen ik mijn zoon oppakte, vroeg hij: 'Papa, waarom moet ik altijd alles op de moeilijke manier leren?'

Het deed mij pijn om hem te zien met bloedende mond en een afgebroken voortand: hij had de kofferbak van de auto met zijn gezicht geraakt. Bovendien leek het even of hij zijn been gebroken had, iets dat hem zes jaar daarvoor ook al overkomen was. Toen ik hem oppakte, keek hij mij aan en zei: 'Papa, waarom moet ik altijd alles op de moeilijke manier leren?' Dat was pas een leermoment!

We moeten onze kinderen van levenservaringen laten leren — zowel die van henzelf als die van ons. Dat is de manier waarop de Heiland onderwees. Betrekken we het evangelie op het dagelijks leven, dan krijgt het pas echt betekenis voor onze kinderen.

We moeten voortdurend lezen, studeren en leren. Dan kan de Heilige Geest ons helpen doorgeven wat wij zelf leren. En we moeten nooit vergeten dat we om goddelijke hulp kunnen vragen. Onze kinderen zijn ook Gods kinderen. Door ons geloof en onze gebeden, kan Hij hen tot zegen zijn op momenten dat wij niet bij ze zijn, en als we niet weten waar ze zijn of hoe het met ze gaat, maar Hij wél — en Hij zal dat ook doen.

Elke ouder heeft het recht de hulp van de Heer in te roepen als hij zijn kinderen de evangeliewaarheden wil leren. Onze Vader heeft ons deze kinderen toevertrouwd en Hij zal ons helpen. Hij zal ook anderen inspreken om

in de klaslokalen van de kerk te helpen, maar het belangrijkste onderricht moet thuis plaatsvinden. We kunnen allemaal dankbaar

zijn voor goede en wijze leerkrachten die onze ouders hebben lesgegeven, voor hen die ons nu lesgeven, en voor hen die ons helpen met lesgeven aan onze kinderen. *Maar zij helpen slechts.* Wij, als ouders, moeten de verantwoordelijkheid op ons nemen om onze kinderen door lering en door voorbeeld de waarheden van het evangelie te leren. Doen wij dat, dan krijgen wij deze belofte: 'Al uw [kinderen] zullen leerlingen des Heren zijn, en het heil uwer [kinderen] zal groot zijn' (Jesaja 54:13). □

We kunnen onze
kinderen veel
leren door evan-
geliediscussies
met ze te hebben
waarin we elkaar
over en weer
onze meningen
en inzichten
geven.

Onderwijs thuis

De Schriften zijn essentieel in ons streven om thuis in het evangelie te onderwijzen. In de Schriften heeft de Heer alle fundamentele leerstellingen van het evangelie uiteengezet, compleet met voorbeelden van zijn manier van onderwijzen. We kunnen zijn methoden als voorbeeld gebruiken; we kunnen zijn gebruik van gelijknissen en eenvoudige verhalen overnemen (zoals de tien maagden, zie Matteüs 25:1–13; de barmhartige Samaritaan, zie Lucas 10:25–37), maar ook het aanschouwelijk onderwijs (zoals de munt die als belastinggeld diende, zie Matteüs 22:15–22), en de boodschappen op maat (zoals die voor de Samaritaanse vrouw bij de bron, zie Johannes 4:4–26).

Maar hoeveel er ook in staat, de Schriften zijn niet de enige door de kerk goedgekeurde bronnen waaruit we ons gezin kunnen onderwijzen. Wij kunnen dankbaar zijn dat de Heer zijn dienstknechten geïnspireerd heeft om ons nog meer materiaal te verschaffen waardoor wij kunnen leren en groeien — een brede verscheidenheid aan aanvullende bronnen voor het onderwijs in

evangeliebeginselen, zowel thuis als in de lessen in de kerk. Die bronnen zijn gebaseerd op, en zijn volledig in overeenstemming gebracht met, de Schriftuur uit de oudheid en uit deze tijd.

Een van die bronnen is de *Liahona*, het tijdschrift dat maandelijks verspreid wordt in gebieden waar de kerk groot genoeg is, en met enige regelmaat in de gebieden waar de kerk nog niet zo groot is, of waar het evangelie nog maar relatief kort aanwezig is. De artikelen in de *Liahona* zijn afgestemd op het leven van de leden in deze tijd. Alle artikelen, van de boodschappen van onze leiders tot de getuigenissen van leden en korte ideeën of tips, kunnen aangepast worden voor het onderwijs thuis. Op blz. 48 staan altijd suggesties voor het gebruik van de artikelen in dat nummer voor het onderwijs. Conferentienummers van de *Liahona* (januari en juli) zijn bovendien in veel talen beschikbaar op de officiële website van de kerk: www.lds.org.

Buiten de tijdschriften van de kerk zijn er nog veel door de kerk geproduceerde boeken, lesboeken en andere lectuur die nuttig is in het evangelieonderwijs thuis. Hier volgen er enkele (met tussen haakjes het bestelnummer) die u uit de mediatheek kunt lenen, bij het distributiecentrum kunt kopen, of uit de catalogus van de kerk kunt bestellen (vraag de administrateur, bisschop of gemeentepresident).

■ 'Het gezin: een proclamatie aan

de wereld' (35602 120), uitgegeven door het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, leert ons en herinnert ons aan de eeuwigheidswaarde en het levensdoel van het gezin.

■ *Leidraad voor het gezin* (31180 120) is een brochure waarin het doel en de organisatie van het gezin worden uitgelegd.

■ *Onderwijzen — geen grotere roeping* (36123 120) is het lesboek voor de cursus Onderwijsverbetering van de kerk, maar het is nuttig voor iedereen die beter wil lesgeven.

■ De *Leidraad onderwijs* (34595 120) helpt ons om het onderwijs te verbeteren, vooral thuis.

■ In *Ons erfgoed — beknopte geschiedenis van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen* (35448 120) staat ons erfgoed als lid van de kerk centraal, en het is een nuttige bron met gegevens voor het bestuderen van de kerkgeschiedenis.

■ In *Voor de kracht van de jeugd* (34285 120) worden de gedragsnormen voor jongeren in de kerk samengevat, maar het is ook voor volwassen leden een nuttige gids.

■ De set *Evangelieplaten* (34730 120) bevat reproducties van schilderijen en foto's die schriftuurlijke gebeurtenissen uitbeelden.

■ *Verhalen uit het Nieuwe Testament* (31119 120) en *Verhalen uit het Boek van Mormon* (35666 120) bevatten historische verhalen uit de periodes en gebieden die in die schriftuurlijke werken behandeld worden, alsmede kaarten en woor-

denlijsten. Ze zijn vooral bedoeld voor gezinnen met kleine kinderen.

■ Met *Lofzangen* (31243 120) en *Kinderliedjes* (35395 120) wordt het gezin aangemoedigd om thuis dezelfde opbouwende lofzangen en liedjes te zingen als in de kerk.

■ *De heilige tempel* (30959 120) is er

om de priesterschapsleiders of de ouders bij te staan in de voorbereiding van andere leden om de tempelverordeningen te ontvangen. Het is ontleend aan een groter werk van dezelfde auteur, Boyd K. Packard, die momenteel waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen is.

■ In *Tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatse*

Dagen (35863 120) staan geïllustreerde artikelen over de geschiedenis, het doel en het gebruik van tempels in de oudheid en nu.

■ In *Evangeliebeginselen* (31110 120), het lesboek voor de klas Evangeliebeginselen in de zondagsschool, wordt een overzicht gegeven van de leerstellingen en beginselen van het evangelieplan, en staan 35 lofzangen en tien kinderliedjes; het is een uitstekende hulpbron voor het gezin.

■ *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (35744 120) is het tweede in een serie boeken met de leringen van kerkpresidenten uit deze tijd. Het kan gebruikt worden voor individuele studie, en is tevens het lesboek voor de lessen die op de tweede en derde zondag van de maand in de Melchizedekse priesterschap en de zustershulpvereniging gegeven worden.

■ *Priesterschapsplichten en zegeningen, deel A en deel B* (31111 120, 31112 120) zijn lesboeken die elk 35 lessen bevatten over onderwerpen met betrekking tot het priesterschap en persoonlijke rechtschapenheid.

■ *De vrouw in de kerk, deel A en deel B* (31113 120, 31114 120) bevatten elk 35 lessen om de vrouw te helpen met het vergroten van haar rechtschapenheid.

Er zijn nog veel meer hulpbronnen die de kerk geproduceerd heeft. Informatie over het bestellen ervan vindt u in de catalogus. □

'BEDENK WIE JE BENT'

Naam bekend bij de redactie

ILLUSTRATOR: STEVE KROPP

Rond de tijd dat ik veertien werd, begon mijn moeder in code te praten. Net als ik de deur uitging om nieuwe avonturen te beleven met mijn vrienden, riep ze: 'Bedenk wie je bent!'

Ik wist niet zeker wat ze daarmee bedoelde, maar ik deed net alsof ik het wél begreep en riep over mijn schouder: 'Oké, mam. Dáág.' Soms dacht ik over haar gecodeerde boodschap na. Wat probeerde ze daar nu mee te zeggen? Ik wist wie ik was. Wat zou dat?

In mijn jeugd was het leven in ons gezin niet altijd prettig. Ik herinner me dat ik eens na een bijzonder slechte avond naar mezelf keek in de spiegel. Ik herkende het spiegelbeeld dat me aanstaarde nauwelijks, want mijn gezicht was rood van de klappen die mijn vader me gegeven had. Ik begon te huilen omdat ik niet wist wat ik ervan moest denken. Ik dacht erover weg te lopen. Erger nog: in mijn

verwarring begon ik erover te denken een eind te maken aan mijn ongelukkige leven.

Ik heb me daarvoor en daarna nooit meer zo alleen gevoeld. Ik voelde me volledig afgemat, en was bijna bereid om me door de mij omringende duisternis volledig te laten overweldigen. Ik keek nog eens in de spiegel. *Ik ken mezelf niet eens*, hilde ik innerlijk. *Bedenk wie je bent! Bedenk wie je bent!*

Voor het eerst besepte ik wat mijn moeder bedoelde. Ze wilde dat ik aan mijn goddelijke afkomst dacht. In mijn gedachten weerklonk een regel uit een jeugdwerkliedje: 'Ik ben een kind van God' (*lofzang* 195). Door die plotselinge herinnering was ik beter in staat om Satans verleiding iets dwaas te doen te weerstaan. De wetenschap dat ik goddelijk van aard was, droeg ertoe bij dat ik kon volharden; mijn moeder begreep dat, en ik weet dat zij hoopte dat ik het ook eens zou begrijpen.

De Heer Jezus Christus is het volmaakte voorbeeld van iemand die zijn goddelijke erfgoed begreep. In de Schriften lezen we dat Hij in zijn jeugd 'toe[nam] in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen' (Lucas 2:52). Hoe meer zijn begrip toenam, hoe beter Hij erop werd voorbereid om zijn rol als Heiland van de wereld te vervullen.

Ons zal niet gevraagd worden om te lijden zoals Jezus

Christus. Maar onze hemelse Vader heeft ons hulpmiddelen gegeven waarmee we ons begrip van ons goddelijke erfgoed kunnen vergroten. Wij leren uit de Schriften hoe anderen hun rol als zoon of dochter van God hebben ingezien en daarnaar hebben gehandeld. Van levende profeten leren wij aangaande onze goddelijke aard en potentieel. Door het priesterschap kunnen we geïnspireerde zegens ontvangen die ons herinneren aan onze band met onze hemelse Vader. In de tempel wordt ons bij heilige verordeningen instructie gegeven. En door gebed kunnen we de hulp ontvangen die we nodig hebben als we vergeten wie we zijn.

Ook de jaren na die avond waarop ik mijn moeders code begreep, waren moeilijk. Maar doordat ik mijn goddelijke aard inzag, kon ik mijn moeilijkheden met een eeuwig perspectief onder ogen zien. Door die kennis heb ik uiteindelijk een tempelhuwelijk gesloten en ben ik er met mijn man aan gaan werken om een gezin te stichten dat gegrondvest is op het evangelie.

Ik denk nog vaak aan mijn moeders woorden. Soms heb ik me een laatste moment met mijn hemelse Vader voorgesteld voordat ik naar de aarde ging. Ik stel me Hem dan graag voor in een omarming met mij, mij aanmoedigend met een laatste advies: 'Bedenk wie je bent!' □

De Liahona van juni 2001 gebruiken

In deze uitgave van de *Liahona* kun je goede ideeën voor lessen en besprekingen vinden. (De getallen rechts geven de bladzijdennummers in deze uitgave aan. K=De Kindervriend.)

IDEEËN

■ 'Wie denk je dat je bent?', president James E. Faust, blz. 2: bespreek de vijf suggesties van president Faust waarmee jongeren erachter kunnen komen wie ze zijn. Bedenk persoonlijke toepassingen van elke suggestie.

■ 'De neiging om voortdurend goed te doen', ouderling Spencer J. Condie, blz. 14: als enkele van uw neigingen niet in overeenstemming zijn met een christelijk karakter, bedenk dan dat 'neigingen voortkomen uit verlangens'. Bid dat uw verlangens zullen veranderen, dat u zult 'honger en dorsten naar gerechtigheid' (3 Nephi 12:6).

■ 'Het offer van de Heiland waarderen', blz. 26: lees wat een jonge man vertelt over de hulp die zijn bisschop hem gaf bij zijn bekering. Wat kunt u leren van zijn houding ten aanzien van zonde, bekering en rein worden voor de Heer?

■ 'Bedenk wie je bent', blz. 46: als u zich in moeilijke omstandigheden bevindt, denk dan aan de boodschap van deze jonge vrouw — bedenk wie u bent. U bent een kind van God en kunt weer bij Hem wonen als u uw verbonden trouw bent.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Avondmaal.....	26
Bekering	2, 14, 26
Bekering	8, 14, 28
Dienstaarheid	2
Gebod.....	25, 28, K12
Gehoorzaamheid	22, K6
Geluk.....	2
Gemoedsrust	28
Genezing	28, K14
Gezinsavond	48, K10
Goddelijke aard.....	2, 46
Heilige Geest	28
Huisbezoek	25
Huisonderwijs	7
Jezus Christus	26
Neigingen	14
Onderwijs	36, 44
Ouderschap.....	36
Pioniers	K2, K5
Profeten	34, K6, K8
Seminarie.....	10
Tiende	22
Vasten	25
Verbonden	14
Verhalen uit het Nieuwe Testament.....	K12, K14
Vriendschap	10
Zendingswerk	8, 28, K10

OPROEP ARTIKELN VAN JONGEREN

Wij zijn op zoek naar artikelen van jonge lezers — verhalen die het geloof van jongeren over de hele wereld zullen versterken. Stuur je verhaal alsjeblieft naar **YOUTH ARTICLES, Liahona, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA**; of stuur e-mail naar **CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org**. Vermeld alsjeblieft je volledige naam, leeftijd, adres en wijk/ring (of gemeente/district). Stuur zo mogelijk ook een foto van jezelf en van eventuele andere personen uit het verhaal.

Glen S. Hopkinson, Gaaf uit met grote moed

"Wij vinden wis in 't westen, ver van hier, 't land door God ons bereid. Daar wordt de kerk
de volk ren een banier, als weleer is voorzeid." (Komt, heil'gen, komt', lofzang 15.)

‘**K**inderen het evangelie leren is in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de ouders. (. . .) Ons thuis is het voornaamste klaslokaal van het leven en van de kerk.’ Zie ‘De beste leerkrachten van onze kinderen worden’, blz. 36.

